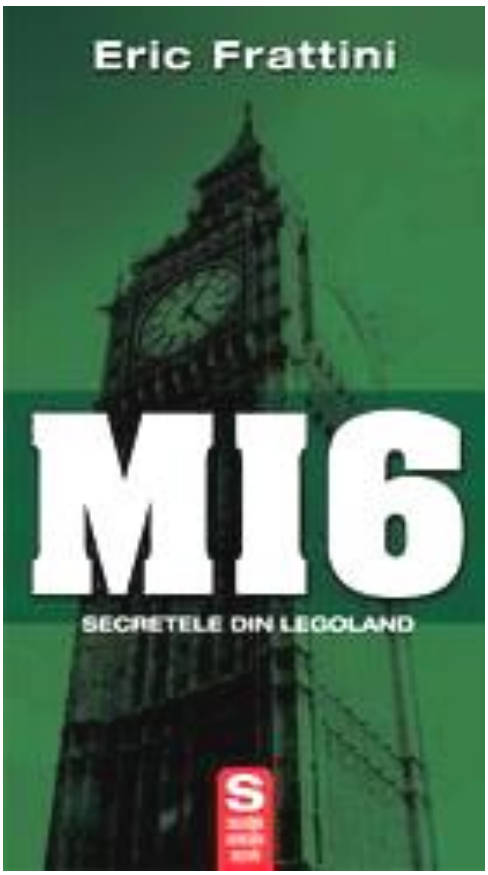

Eric Frattini
MI6
Secretele din LEGOLAND

MI6 - Historia de la Firma

TRITONIC 2008

Colecția: Studii de securitate
Seria: Secretele Serviciilor Secrete

CÂT DE SECRETE SUNT SERVICIILE SECRETE?

Spioni şi conspirații, războiul tăcut al umbrelor — sunt încă, pentru mulți, referințele serviciilor de informații. O lume față de care ar fi mai bine să te protejeze ignoranța: lumea secretelor. Circula acum câțiva ani pe la noi butada că la fotbal şi la servicii secrete se pricepe oricine... Apoi politica şi-a cucerit binemeritata poziție şi a înlocuit serviciile în înciudata glumă!

Poate că abuzul în a face din chestiuni serioase, de securitate, subiecte de talk-show este explicabil şi, uneori scuzabil, dată fiind lunga istorie de teamă amestecată cu respect (sau chiar invidie), pe care au întreținut-o serviciile de informații din România. Lucrurile s-au mai schimbat între timp... În bine.

Cât de secrete mai sunt serviciile secrete este o întrebare la care se poate răspunde mai mult sau mai puțin în cunoştință de cauză, sociologic, politic, jurnalistic sau altfel, dar simplul fapt că ea se formulează arată că ceva fundamental s-a schimbat. Că ne-am dorit-o sau nu, încet, uneori contorsionat, lumea serviciilor secrete iese la iveală, asemenea unui melc convins în fine că a plouat cu democrație! Nici măcar formal ele nu se mai numesc servicii *secrete,* ci *de informații* (de securitate). Îmi amintesc că, pe la începutul anilor '90, vrând să am acces la Biblioteca Centrală Universitară şi prezentându-mi legitimația de studentă la Academia Națională de Informații, o doamnă amabilă mi-a replicat: *Ahhh! Ştiu, ştiu! La informaticã, acolo, nu?* Am confirmat amuzată şi am intrat în sala de lectură.

Astăzi, numai cine nu a vrut nu a auzit de SRI şi de SIE, de FBI şi de CIA, de Shin Beth şi de Mossad, de KGB-FSB sau GRU, de MI5 şi (de neînchipuit până în 1993) despre MI6. Legi de organizare şi funcționare reglementează acum activitatea serviciilor de informații, cu prevederi clare privind mandatele de ascultare şi de urmărire, există deja teorii, paradigme şi modele alternative în domeniu, se vorbeşte din ce în ce mai apăsat despre controlul civil asupra sectorului de securitate în general, există comisii parlamentare pentru controlul activității serviciilor de informații, există dreptul la informațiile de interes public (şi interesul național, la limită, poate fi considerat public, există purtători de cuvânt şi site-uri oficiale ale serviciilor. Mai mult decât atât, începe să se consolideze o societate civilă cu asociații care-şi propun să vegheze respectarea drepturilor cetățeanului, uneori fiind destul de atente, active şi vocale referitor la mişcările serviciilor. Internetul a modificat La rându-i, iremediabil şi fundamental, accesul şi, corelat, controlul asupra informațiilor.

Drept urmare, oricine are suficientă voință, energie, curaj, perseverență şi experiență în a-şi satisface curiozitatea legată de serviciile de informații şi are darul de a investiga sistematic realitățile, va afla, mai devreme sau mai târziu, ce doreşte. Sigur, nu operațiuni care se derulează, nu identitatea celor care lucrează acoperit, dar foarte multe altele...

O astfel de persoană dăruită este Eric Frattini, autorul celor patru volume dedicate MI6, KGB, CIA şi Mossad. El tratează exhaustiv şi într-o manieră inedită, prin întrebări structurate şi răspunsuri aplicate, de fiecare dată în ritmul celor şase capitole (Originile, Directorii, Spionii, Trădătorii, Operațiunile, Departamentele şi organizarea toate aceste servicii de legendă ale spionajului şi

contraspionajului mondial. Cărțile din seria Secretele Serviciilor Secrete completează colecția Studii de Securitate, aducând o abordare dinamică, practică şi foarte actuală (toate cele patru volume sunt scrise în ultimii trei ani, potrivită atât apetitului pentru asemenea subiecte al cititorilor deja avizați, dar şi (poate mai ales! celor cărora nu le-a sosit încă timpul de a descifra complicatele căi ale acestei lumi, o lume atrăgătoare şi respingătoare, frumoasă şi periculoasă, necesară şi blamată!

Dr. Mireille Rădoi, Bucureşti, martie 2008

SEMPER OCCULTUS
Întotdeauna secret.

Un motto la fel de secret ca şi ceea ce exprimă.

Un motto care ascunde însăşi tainele serviciilor de informații, care maschează în spatele său esența serviciilor de informații: SECRETUL.

Un motto astăzi dezavuat de societate, condamnat de democrație şi desființat de însăşi creatorii săi... Oare? Rezistența acestui dicton se întinde pe aproape 100 de ani de existență, negat fiind în aceiaşi măsură ca şi serviciul secret ce-l avea ca şi principiu fondator: MI6.

Mai putem astăzi să ne permitem să fim întotdeauna secreți? Putem digera cu discernământ secretul? Consimțim libertatea cunoaşterii? Avem dreptul de a pătrunde misterele din spatele rațiunilor de stat? Sunt întrebări la care au încercat să răspundă, ani de-a rândul, cei care în fond conduceau această lume secretă britanică. Deopotrivă, presiunile societății civile s-au transformat în voci autorizate, care au început să se facă din ce în ce mai auzite. Analişti, congrese, organizații şi asociații doreau ca vălul să dispară. Dorințe bizare intrinsec umane sau sentimente de consolare în fața coerciției? Criticii serviciilor secrete britanice, făcând apel la exemple europene, preferau duritatea adevărului, decât dulcele amar al unei realități iluzorii şi controlate.

În astfel de cazuri, când ai asupră-ți o opinie publică ostilă, încrâncenată, poți fi oricând sortit eşecului. Pseudo-legi şi acte normative nu au făcut decât să arunce serviciile de informații într-o obscuritate publică. Ambiguitățile întotdeauna secrete provocau imprecizie, incoerență. Ermetismul nucleului de *intelligence,* criptând orice mesaj, controlând orice reacție, complica şi mai mult haosul prolix al lumii informațiilor secrete, care astfel riscă şi mai mult să se prăbuşească în propriile decepții secretomane.

Vremea războinicilor a trecut. Sabotajele şi partizanii sunt azi doar metode asimilate terorismului. Aventurierii idealişti au fost înlocuiți de analişti şi strategi. Dificultățile din liniile inamice, în care spionai cu rafale de gloanțe şi mortiere

deasupra capului, au ajuns simple amintiri de muzeu. Crah-ul economic, fluctuațiile valutare şi crizele pieţelor sperie mult mai mult lumea secretelor.

Anii nebuni ai înghețului comunist sunt acum subiecte predilecte ale istoricilor. Alianțele s-au destrămat. Amicii de ieri sunt duşmanii de azi. Granițele se evaporă într-un joc al unității prin diversitate. Care mai este însă şi rostul secretelor întotdeauna secrete? Dezbaterile pe această temă vor continua, zăngănitul armelor sunând permanent ca o alarmă de avertizare ce a ținut conştiința trează. Politica batistei pe țambal a fost înlocuită cu cea a ochelarilor de cal: priviți secretul... Este însă singura perspectivă pe care putem să v-o oferim! Ostentativ se mimează deschiderea. Serviciului îi este recunoscută existența. Tăvălugul dezvăluirilor abia se declanşa.

1994, anul în care *de jure* vorbim de MI6. Momentul în care SEMPER OCCULTUS devine PUBLICUS. Pe cine a mulțumit însă? Când treci un prag, oare nu te gândeşti la următorul? Iar următorul pas necesita asumarea trecutului... Un trecut însă întotdeauna secret.

Sunt operațiunile secrete speciale incompatibile cu democrația? Sau activitatea secretă de informații este un rău necesar pe care totuşi democrațiile trebuie să-l tolereze pentru a reuşi să supraviețuiască într-o lume ostilă? Provocări la care trebuia să răspundă, de data aceasta, transparentul MI6.

Recunoaşterea acestui serviciu a însemnat intrarea sa într-o nouă etapă, în care secretului i se conferă, pe alocuri, părți de interes public. Şi totuşi perspectiva lui OCCULTUS rămâne ca o umbră ce continuă să vegheze. Este vorba de tradiție, de conservatorism specific britanic sau societatea civilă a căzut în propria cursă?

Toate serviciile de informații solicită asigurarea secretului asupra obiectivelor sale. Ele trebuie să fie capabile să garanteze protecția identității surselor cât şi protecția informațiilor primite. Secretizare atât de necesară deoarece este singura modalitate să le asigure maselor securitatea, fiind astfel împiedicată dezvăluirea publică a oricărei date de identificare a celor care lucrează pentru o agenție de informații. Noțiuni simple, la prima vedere, dar totuşi exprimate public după aproape 100 de ani.

Per ansamblu, lumea dezgheţată a anilor '90 a produs acest val reformator şi în sferele secretelor de stat. Discutând public, şi nu doar conspirat la colț de stradă, indică debarasarea de conspiraționismul specific secolului XIX. Constrângerile provocărilor noului mileniu trebuiau explicate. Discursul nu se putea referi însă doar la efecte. Trebuiau amintite cauzele, care, aproape întotdeauna, au fost ținute secrete.

Acest tip de convulsii sunt resimțite şi de serviciile de informații ale Albionului, care, trecute prin filtrul diplomației publice, impuneau încă climatul glacial al secretelor, îşi permitea o instituție, până nu de mult fantomatică, ca după un secol de activități începeţoşate de mituri şi legende, să se dezbrace în fața

unui public avid de a o condamna? Sau ceea ce ne-a fost arătat este doar o autosugestie de transparență alimentată de aceeaşi *fată morgană?* Este de la sine înțeles că reforma sistemului de informații fusese demarată, chiar dacă părea un proces cu dificultăți speciale.

Fără îndoială, pentru a proteja reputația democrației europene, în general, dar şi cea engleză, în particular, reforma agențiilor de informații a fost realizată tacit, într-o izolare nu tocmai democratică. Controversele nu au întârziat să apară, disputele concentrându-se asupra principiilor generale necesare acestui mediu, care să indice ce este permis şi ce nu este în lumea informațiilor. Deciziile politice şi juridice trebuiau redimensionate, pentru a nu mai crea doar impresii, ci pentru a acționa ferm. Luarea în considerație, chiar şi a unui cod de etică, ar fi însemnat repoziționarea deontologică a regulilor fundamentale ale jocului.

Dată fiind natura sensibilă a serviciilor de informații, supravegherea acestora a stârnit noi polemici. Trebuie exercitată de puterea executivă, legislativă sau juridică? Cu toate acestea s-a convenit ca partea executivă să fie pe deplin responsabilă pentru o coordonare adecvată şi un control ferm. Se impunea astfel crearea unei baze pentru asigurarea transparenței şi controlului parlamentar. Nu toate structurile democratice ale Regatului Unit vor putea realiza supravegherea serviciilor de informații.

S-au scurs 13 ani de când ni s-a permis să spunem PARȚIAL SECRET. MI6 rămâne însă încătuşat în deceniile jocurilor de culise. Legitimitatea sa publică a fost cucerită. Identitatea sa mai are de aşteptat. Deghizați în gentilomi amabili, fantomele din Legoland continuă să ne alimenteze visele. Ferecați înlăuntrul propriilor secrete, prizonieri în propria cetate cu ale sale turnuri de fildeş, vasali pe propriile domenii, mințile luminate ale intelligence-ului britanic nu au ieşit încă la rampă. Ei doar au dorit să ne spună că fac parte din acest spectacol.

Spectacol care pentru noi va rămâne întotdeauna secret...

Tiberiu Troncotă, Bistrița februarie 2008

INTRODUCERE

Încă din 1909, spionii S.I.S-ului, cunoscut mai bine sub denumirea de MI6[1] (Departamentul Militar de Spionaj numărul 6, au migrat între realitate şi legendă, datorită personajelor de roman precum impasibilul James Bond, indulgentul George Smiley sau rebelul Harry Palmer. Totuşi, nu există îndoială că, în ciuda imaginii clasice, a melonului şi umbrelei folosite de către agentul Steed în clasicul serial Răzbunătorii[2], spionii britanici au fost întotdeauna o armată secretă. Din epoca regelui Henric al VII-lea al Angliei, în timpul căruia a activat unul dintre cei mai buni spioni ai monarhului, Thomas CroMI6ell, până pe câmpurile de luptă sub conducerea ducelui de Wellington; din tranşeele de la Somme sau Verdun din Primul Război Mondial la Europa ocupată în al Doilea Război Mondial; din Rusia ţarului Nicolae în Uniunea Sovietică aflată în plin Război Rece; de pe aridele câmpuri de luptă afgane pe încercatele câmpuri de luptă irakiene, agenţii Serviciului Secret de Spionaj, cunoscut şi ca MI6 sau „Firma", au dus la capăt una din cele mai bune munci de colectare a datelor de spionaj din istorie. Sir George Mansfield Smith-Cumming[3], primul C al MI6; Sidney Reilly[4], supranumit ‚Asul Spionilor", care a fost implicat în tentativa de asasinat asupra lui Lenin; Lionel Crabb[5], unul dintre cei mai buni scafandri spioni; Joan Pujol[6], spionul spaniol al MI6, care a reuşit să îl convingă pe Hitler că invazia aliaţilor urma să treacă prin strâmtoarea Callais; Kenneth Benton, unul dintre cei mai mari experţi pe probleme spaniole sau John Brown[7], spionul care era capabil să-şi amintească peste trei sute de coduri numerice şi mulţi alţii sunt câţiva din agenţii care au adus prestigiu unuia dintre cele mai cunoscute servicii de spionaj.

A avut parte, de asemenea, de o serie de insuccese, datorate spionilor britanici care au trecut în tabăra KGB-ului în timpul Războiului Rece. Operaţiunile SIS împotriva Uniunii Sovietice au fost compromise major în momentul numirii lui Harold Adrian Russell „Kim" Philby[8] în funcţia de şef al Secţiunii de Contraspionaj R5. Philby era în realitate un agent KGB. Cei doi ani

---

[1] Military Intelligence Department Six.

[2] The Avengers, serial britanic protagonizat de către Patrick Macnee şi Diana Rigg, care a rulat din 1961 până în 1969.

[3] Căpitanul sir George Mansfield Smith-Cumming, 1 aprilie 1859-14 iunie 1923. În calitate de prim director al MI6, este cunoscut prin faptul că a reuşit să creeze un serviciu de spionaj după căderea imperiului.

[4] Locotenent Sidney George Reilly, 24 martie 1873 - 5 noiembrie 1925, un aventurier de origine rusă. Se spune că a spionat pentru cel puţin patru naţiuni. Ian Fleming l-a folosit ca model pentru James Bond.

[5] Un spion subacvatic de excepţie. A dispărut în timpul unei misiuni de spionaj.

[6] Nume de cod „Garbo", agent dublu născut la Barcelona.

[7] Ofiţer noncombatant al Artileriei Regale, fost prizonier de război, a transmis MI6 informaţii despre atacurile cu bombă. A participat la identificarea lui John Amery.

[8] Kim Philby, 1 ianuarie 1912 — 11 mai 1988. Născut în localitatea Ambala, provincia Punjab. Însuşi tatăl său a fost recrutat de către SIS şi promovat ofiţer după absolvirea Trinity College, fiind trimis ca funcţionar şi om de afaceri în India şi Orientul Mijlociu. Kim Philby era comunist şi a spionat atât pentru NKVD, cât şi pentru KGB.

cât a ocupat postul respectiv, la care se adaugă şi cei doi cât a fost şef al Centrului din Turcia şi Washington au provocat unul din cele mai grave atacuri ale spionajului sovietic asupra structurilor britanice. Unul din planurile pe care Philby le-a dezvăluit Moscovei se referea la operațiunile paramilitare comune, organizate de către CIA americană şi MI6 britanic în Albania lui Enver Hodja[9].

Mulți ani mai târziu, „Firma" a suferit o altă lovitură gravă când un ofițer britanic al SIS a dezvăluit existența aşa-numitului „Tunel al Berlinului" (Operațiunea Gold, cu ajutorul căruia puteau intercepta toate comunicațiile dintre Moscova şi unitățile sale militare staționate în Germania ocupată.

Agentul trădător nu era nimeni altul decât George Blake [10], care a devenit agent sovietic după captivitatea sa într-un lagăr de muncă din Coreea de Nord. Blake s-a întors din prizonierat ca un erou şi i-a fost reactivată autorizația de securitate. În final, Blake a fost identificat, capturat şi condamnat pentru încălcarea „Actului Secretelor Oficiale". Trimis la închisoare, a reuşit să evadeze, reapărând la puțin timp după aceea la Moscova.

MI6 nu a avut parte întotdeauna de insuccese. În 1960, britanicii au reuşit să pătrundă în serviciile de spionaj poloneze şi sovietice, în acesta din urmă datorită colonelului Oleg Penkovsky[11]. Militarul i-a oferit MI6 informații valoroase, cum ar fi fotografii cu amplasamentele proiectilelor sovietice, inclusiv un manual de instrucțiuni pentru rachete. De asemenea, i-a oferit îndeajuns de multe informații pentru ca CIA şi MI6 să descopere că sovieticii amplasaseră rachete SS4 MRBM[12] şi SSS 5 IRBM[13] în Cuba în octombrie 1962. Mai târziu, Penkovski a fost identificat şi executat. SIS a continuat să opereze în U.R.S.S. În timpul Războiului Rece, reuşind să-l recruteze în anii 70 pe Oleg Gordievsky, care a devenit cea mai bună sursă de informații din Uniunea Sovietică a MI6 până la evacuarea sa în 1984 în Marea Britanie.

Adevărata amploare a activităților „Firmei" în cea de-a doua jumătate a Războiului Rece nu este cunoscută, dar se ştie că un şef secundar al unui Directorat KGB i-a înmânat MI6 informația conform căreia „Forțele Alfa" ale KGB urmau să fie mobilizate în august 1991 pentru a organiza o lovitură de stat împotriva lui Mihail Gorbaciov.

Treptat, MI6, confruntat cu opinia publică britanică, şi-a schimbat tendința de a rămâne în umbră în special când o serie de greşeli a provocat o reacție de

---

[9] Liderul Republicii Populare Albaneze, 16 octombrie 1908-11 aprilie 1985, a fost de asemenea prim ministru iar apoi ministru de externe al respectivei țări. Conducerea sa s-a caracterizat prin izolarea de restul Europei şi alegerea marxism-leninismului anti-revizionist, „hodjaismul".

[10] Născut George Behar în 11 noiembrie 1922.

[11] Oleg Vladimirovici Penkovsky, nume de cod ‚Agent Hero", fost colonel al GRU. Este considerat unul dintre cei mai valoroşi agenți ai Vestului în Uniunea Sovietică.

[12] Rachete balistice cu rază medie de acțiune

[13] Rachete balistice cu rază intermediară de acțiune

respingere a cetățenilor britanici față de propriile servicii de spionaj. Una din aceste greşeli a fost publicarea a două note informative care conțineau informații false conform cărora Irakul lui Saddam Hussein avea acces la arme de distrugere în masă. Acest fapt a dus la intrarea în război a Marii Britanii alături de Statele Unite. A doua greşeală s-a înregistrat în zilele de 7 şi 21 iunie 2005, când mai multe bombe au explodat în stații de metrou şi autobuz din Londra, cauzând aproximativ cincizeci de morți şi în jur de şapte sute de răniți. O celulă islamistă, aparținând Al-Qaeda, lovise în plină inimă a metropolei, fără ca MI5 sau MI6 să poată preveni teribila lovitură. Cetățenii britanici au început să se întrebe ce făceau spionii britanici şi de ce nu erau capabili să vadă ceea ce urma să vină, la fel ca în cazul 11-S în Statele Unite şi CNI în 11-M în Spania.

În decembrie 2005, SIS a făcut public faptul că îl alesese pe profesorul Keith Jeffery, expert în Istorie Britanică al Universității Belfast, ca să scrie prima istorie oficială a MI6. Era clar că cetățenii aveau dreptul să cunoască istoria spionilor lor. „Istoria oficială" urma să acopere perioada cuprinsă intre 1909, când „Firma" a fost creată în Marea Britanie, până în prima perioadă a Războiului Rece, în 1949. „Voi putea pune în lumină anumite părți ale istoriei care până acum erau ascunse şi care, niciodată până acum, nu au fost studiate din cauza lipsei de informații", a afirmat Jeffery, care prevede să încheie istoria oficială în 2010. Jack Straw, pe atunci secretar al Foreign Office-ului, declara că sarcina istoricului britanic „va marca un pas foarte mare în istoria SIS şi va permite publicului să afle mai multe despre MI6". Nu există nici o îndoială că SIS se deschide publicului prin măsuri cum ar fi publicarea, pentru prima dată în istoria sa, a unor anunțuri pe Internet pentru a recruta noi spioni britanici care vor trebui să combată noile amenințări sau aceea de a numi ca şef al „biroului" din Berna pe un homosexual.

Până acum, activitățile secrete ale MI6 au fost povestite în romane foarte populare scrise de Len Deighton, creatorul personajului Harry Palmer; John Buchan, autorul faimosului roman *Cele treizeci şi nouă de trepte;* Ian Fleming, creatorul personajului James Bond; William Somerset Maugham, Graham Greene sau John Le Carré, toți foşti agenți MI6. Ceea ce este clar este că această legendă, țesută de mulți, încă de la începutul secolului XX, nu va ajuta SIS să-şi adapteze sistemele şi operativitatea în fața noilor duşmani care pândesc Marea Britanie a secolului XXI.

Capitolul I
ORIGINI

Ce nume foloseşte Mossad-ul israelian pentru MI6 ?

„Numărul Şase”.

Cum mai denumesc MI6 serviciile de spionaj aliate?

Îl mai denumesc şi „Firma”.

Care sunt originile MI6?

MI6 provine din Biroul Serviciului Secret de Spionaj, creat în 1909 de către Comitetul Imperial de Apărare. Acesta este într-adevăr anul în care Marea Britanie a decis să creeze un corp permanent care să culeagă date de spionaj, atât în afara cât şi în interiorul Marii Britanii.

Care este pagina web a MI6?

http://www.mi6.gov.ukoutputPage79.html

Ce înseamnă MI6?

Military Intelligence Department 6 (Departamentul de Spionaj Militar numărul 6).

Care este denumirea formală a MI6?

Secret Intelligence Service (SIS, Serviciul Secret de Spionaj). Numele de MI6 a fost folosit de-abia în 1916.

Care sunt atribuțiile sale?

Culegerea de date de spionaj din străinătate cu scopul de a-i oferi guvernului britanic îndeajuns de multe informații pentru a putea promova şi apăra interesele economice şi securitatea națională a Regatului Unit.

Unde este sediul MI6?

Sediul MI6 este într-o clădire modernă din Vauxhall Cross în Londra.

Când a fost singura dată când MI6 a permis turnarea unui film în sediul său central?

În 1999, pentru filmul din seria James Bond, *Lumea nu e îndeajuns.* Secvența în care broşa pe care o purta un finanțist explodează în interiorul sediului central al MI6 era înaintea genericului. Guvernul a avut rezerve serioase în privința filmărilor în interiorul cartierului general din motive de securitate, dar secretarul Foreign Office-ului, Robin Cook a răspuns astfel: „Dacă James Bond a făcut atât de multe pentru Guvernul nostru, Guvernul nostru nu va pierde nimic dacă va face ceva pentru domnul Bond".

Când a fost singura dată când sediul MI6 a fost obiectivul unui atentat?

În ziua de 20 decembrie 2000, când clădirea a fost atacată cu o rachetă antitanc rusească RPG-7. Proiectilul, lansat de pe o motocicletă, a lovit etajul al optulea, cauzând daune superficiale. Divizia Antiteroristă a Poliției Metropolitane a atribuit atacul IRA.

Ce arhitect a proiectat cartierul general al MI6 din Londra?

Terry Farrell[14].

Care este pagina web a arhitectului care a proiectat cartierul general al MI6 din Londra?

http www.terryfarrell.co.ukpracticetf.html

Cât a costat construcția actualului cartier general al MI6 din Londra?

Douăsutetreizeci de milioane de lire sterline.

De ce a fost obligat MI6 să se mute din vechiul sediu în cel nou din Vauxhall Cross?

Din cauza faptului că vechea clădire cauza aluminoză[15] iar costurile să o curețe erau mai mari decât cele să construiască una nouă.

---

[14] Născut în 1939 la Sale, Cheshire. Stilul său este o combinație între hi-tech şi postmodernism.

Cum mai denumesc cartierul general al MI6 din Londra agenții serviciului secret de spionaj?

„Legoland", datorită faptului că clădirea pare a fi construită din piesele faimosului joc de construcție danez.

Care este adresa?

PO BOX 1300[16] Londra SEI 1BD

Care sunt responsabilitățile lui?

Directivele MI6 sunt înscrise în „Actul Serviciilor de Spionaj" din 1994. Acestea sunt protejarea securității naționale cu privire la apărarea Guvernului şi a politicii sale exterioare; protejarea intereselor economice ale Marii Britanii şi prevenirea crimelor importante împotriva Guvernului britanic, a cetățenilor sau a intereselor acestuia.

Ce mai permite actul Serviciilor de Spionaj?"

Permite SIS să realizeze operațiuni secrete şi acte clandestine în străinătate pentru a duce la bun sfârşit obiectivele trasate de către Guvernul britanic.

Cine autorizează MI6 să realizeze acte de spionaj în străinătate?

Este vorba de propuneri realizate de aşa-numitul Comitet Comun de Spionaj JIC [17] şi aprobate de către Guvernul britanic.

Cu ce alte agenții de spionaj împarte informații MI6?

Cu Serviciul de Securitate Internă (MI5), cu Centrul Guvernamental de Comunicații al Marii Britanii (GCHQ), cu serviciile de spionaj militare, cu Foreign şi Commonwealth Office, cu Home Office, cu Serviciul Vamal şi cu forțele polițieneşti şi de securitate ale Marii Britanii.

Care este adresa Departamentului pentru Personal al MI6?
PO Box 1301, Londra SEI 5UD, Marea Britanie.

---

[15] Pneumoconioză provocată de inhalarea pulberilor fine de aluminiu.
[16] Căsuța poştală 1300.
[17] Joint Intelligence Committee.

Cine controlează activitatea zilnică a MI6?

Şeful operaţiunilor care, la rândul lor, îl informează pe C, şeful MI6 iar acesta, prin rapoarte, îi informează pe primul ministru şi pe secretarul Foreign Office-ului.

Cine este principalul responsabil al operaţiunilor MI6?

Primul ministru care, la rândul său, informează o Comisie a Parlamentului. El este consiliat de către coordonatorul responsabil de Securitate şi Spionaj, secretarul de Interne responsabil de MI5, secretarul de Stat responsabil de MI6 şi de GCHQ şi de către secretarul de Apărare responsabil de Defence Intelligence Staff (DIS) [18], spionajul militar.

Cine îi sfătuieşte pe miniştri în legătură cu operaţiunile MI6, MI5 şi ale GCHQ?

Este responsabilitatea Comitetului Permanent de Secretari ai Serviciilor de Spionaj (PSIS), care sunt prezidaţi de către coordonatorul pentru Securitate şi Spionaj. PSIS-ul îi consiliază pe miniştrii cabinetului în legătură cu operaţiunile din străinătate şi cu cele din interiorul Marii Britanii.

Cine este în realitate coordonatorul responsabil cu Securitatea şi Spionajul?

Este un secretar permanent în cadrul Biroului Cabinetului şi se ocupă de coordonarea a tot ceea ce este relaţionat cu informaţiile de spionaj şi securitate. De asemenea, el se ocupă de coordonarea şi administrarea fondurilor necesare pentru menţinerea funcţionării MI6, MI5 şi GCHQ. Coordonatorul responsabil cu Securitatea şi Spionajul prezidează Comitetul Comun al Informaţiilor.

Cine este actualul coordonator responsabil cu Securitatea şi Spionajul?

Sir Richard Mottram, numit la 14 noiembrie 2005.

Care este proveniența numelui SIS?

[18] Este un element din cadrul Ministerului Apărării al Marii Britanii. Este responsabil cu strângerea şi analizarea informaţiilor din orice sursă.

Este abrevierea pentru Biroul Serviciului Secret, sau pur şi simplu, a „Serviciului Secret”. Era cunoscut de ase menea ca şi „Biroul SS” sau „SS”.

Care a fost primul monarh care a ordonat operațiuni de spionaj în străinătate?

Regele Henric al VII-lea, care i-a ordonat şefului spionilor săi, Thomas Croell[19], să trimită agenți secreți în diferitele curți europene pentru a aduna date de spionaj

Ce fond a creat regele Henric al VII-lea pentru a realiza operațiuni de spionaj?

„Fondurile Serviciului Secret”. Acest fond finanța operațiunile de spionaj. „Actul de Reformă Economică” din 1782 a stabilit o nouă sursă de venituri de care răspundea „Lista Civilă” şi care proveneau din bugetele Foreign Office-ului şi Home Office-ului.

Care era, în 1909, anul înființării SIS, bugetul anual al Biroului Serviciului Secret?

7400 de lire sterline pe an.

Câte secțiuni avea SIS în timpul celui de-al Doilea Război Mondial?

Zece.

Secțiunea I - Responsabilă cu reorganizarea spionajului politic.

Secțiunea II - Responsabilă cu reorganizarea spionajului militar.

Secțiunea III - Responsabilă cu reorganizarea spionajului naval.

Secțiunea IV - Responsabilă cu reorganizarea spionajului aerian.

Secțiunea V - Responsabilă cu contraspionajul.

Secțiunea VI - Responsabilă cu reorganizarea spionajului industrial.

Secțiunea VII - Responsabilă cu reorganizarea spionajului organizațiilor financiare.

Secțiunea VIII - Responsabilă cu reorganizarea spionajului comunicațiilor.

Secțiunea IX - Responsabilă cu reorganizarea spionajului pentru dezvoltarea codurilor şi cifrului.

Secțiunea X - responsabilă cu reorganizarea spionajului pentru relațiile cu presa.

---

[19] Primul Conte de Essex, membru al Parlamentului, principalul ministru al regelui Henric al VII-lea.

În câte Secțiuni era împărțită Secția a V-a a SIS în timpul celui de-al Doilea Război Mondial?

V.A. - Responsabilă cu studierea operațiunilor de spionaj în Emisfera Occidentală, Pacific şi Orientul îndepărtat, inclusiv V.C Responsabilă de relațiile cu MI5 şi de furnizarea de documente agenților SIS.

V.B. - Responsabilă cu studierea operațiunilor de spionaj în Franța, Monaco, Andorra, Belgia, Olanda şi Luxemburg.

V.C.R - Responsabilă cu relațiile cu Arhivele Centrale ale SIS-ului.

V.D. - Responsabilă cu studierea operațiunilor de spionaj din Peninsula Iberică, Tanger, Insulele Baleare şi cele din Atlantic.

V.E. - Responsabilă cu studierea operațiunilor de spionaj din Ungaria, România, Bulgaria, Italia, Iugoslavia, Albania, Turcia! Rusia, țările din Orientul Apropiat şi cele din Orientul Mijlociu, aici intrând de asemenea şi Persia, Libia, Egipt, Sudan, Abisinia, Eritreea şi Somalia italiană.

V.F. - Responsabilă cu studierea operațiunilor de spionaj din Germania, Polonia, Cehoslovacia, Țările Baltice, Scandinavia, Islanda şi Groenlanda.

V.H. - Responsabilă cu operațiunile de cenzură.

V.X. - Responsabilă cu controlul agenților dubli.

Cine a fost primul şef important al spionilor din Anglia?

Sir Francis Walsingham[20]. A dezvoltat o rețea de spioni unică la acea dată, care era coordonată doar de cincizeci de agenți. Aceştia îl informau numai pe el în calitate de secretar particular al reginei Elisabeta I.

Cine a fost cel mai inteligent spion al ducelui de Wellington?

Colquhoun Grant[21], din al 11-lea Regiment. În timpul Războiului contra Spaniei din 1807[22], ducele de Wellington a creat aşa-numitul „Corp de Ghizi", care realizau munci de spionaj şi aveau responsabilități de poliție militară. Grant

---

[20] Cca. 1532 - 6 aprilie 1590, este cunoscut ca liderul spionilor reginei Elisabeta I. A supravegheat operațiuni care au pătruns în inima pregătirilor militare spaniole, a adunat informații din întreaga Europă şi a utilizat potențialul maritim al Marii Britanii.

[21] Inițial a făcut parte din regimentul de infanterie respectiv, în 1795, iar apoi a fost transferat la regimentul 54, tot de infanterie, ca locotenent colonel, în 1821.

[22] Face parte din Războaiele Napoleonice, cunoscut şi sub numele de campania spaniolă (sau mai bine descrisă drept războiul iberic în care a fost implicată şi Portugalia). Războiul din Spania şi Portugalia, cunoscut în literatura spaniolă sub numele de Războiul de independență spaniol, în cea britanică sub numele de Războiul peninsular, a reprezentat un conflict militar ce a opus între 1807 şi 1814, o armată franceză cunoscută sub numele de „Armata din Spania" unor armate regulate spaniole, portugheze şi britanice, susținute de un redutabil război de gherilă, izbucnit în mai multe regiuni ale Regatului Spaniei. Războiul s-a încheiat în 1814, în urma victoriei celei de-a Şasea Coaliții asupra Imperiului Francez şi aliaților săi, ducând la pierderea în final a circa jumătate din cei 600.000 de soldați francezi care au luptat acolo.

a reuşit să treacă liniile franceze şi să informeze despre poziţiile şi forţele fiecărui regiment. După victoria ducelui de Wellington asupra lui Napoleon Bonaparte, Grant, care jucase un rol important în bătălia de la Waterloo, a fost numit şeful spionajului la nivelul armatelor britanice.

Din ce cauze s-a creat, în 1909, Biroul Serviciului Secret?

Din cauza expansiunii navale şi militare a Germaniei, dar şi apariţiei de reportaje despre spectaculoase operaţiuni de spionaj în Marea Britanie în articolele din ziarele britanice. Aceste informaţii s-au dovedit a fi false.

Care erau sarcinile Biroului Serviciului Secret?

Sarcini de contraspionaj în Marea Britanie şi culegerea de informaţii privind posibilii duşmani ai Marii Britanii din străinătate. Mai târziu, contraspionajul a fost transformat în Serviciul de Securitate Internă sau MI5 iar secţiunea externă a Biroului Serviciului Secret în Serviciul de Informaţii Externe sau MI6.

Care a fost primul mare succes al MI6?

Operaţiunile clandestine realizate în spatele liniilor germane, în Belgia şi Franţa, în timpul Primului Război Mondial. Acestea au contribuit la victoria aliaţilor.

În Primul Război Mondial, în ce ţări (oraşe a creat MI6 birouri care au trebuit apoi închise rapid din lipsă de fonduri?

În Madrid, Lisabona, Zurich şi Luxemburg.

Care a fost noul câmp de luptă al MI6, după Primul Război Mondial?

Activităţile Kominternului, organizaţia comunistă internaţională. În anii '30, ascensiunea nazismului a transformat Germania şi Partidul Naţional-socialist într-un nou obiectiv al MI6. Serviciul Secret de Spionaj nu a greşit estimările sale referitoare la intenţiile şi capacităţile militare ale Germaniei.

În ce an s-a produs cel mai mare număr de recrutări în cadrul MI6?

În 1941, când cea mai mare parte a Europei occidentale era sub ocupație germană. Rezistența împotriva naziştilor a provocat o reacție patriotică care a făcut ca un număr mare de bărbați şi femei să se înroleze în MI6 şi în serviciile de spionaj aliate.

Cine a devenit noul duşman de înfruntat după sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial?

După înfrângerea nazismului în 1945, SIS s-a reorganizat pentru a lupta în aşa-numitul Război Rece, între forțele NATO şi cele ale Pactului de la Varşovia. După căderea Zidului Berlinului în 1989, SIS şi-a réorientat din nou obiectivele către noii duşmani: instabilitățile regionale, terorismul, proliferarea armelor de distrugere în masă şi crima organizată internațională.

Cum se numea prima organizație de spionaj condusă de către sir George Mansfield Smith-Cumming?

Mile. Această direcție de spionaj militar a avut ca sarcină, în timpul Primului Război Mondial, să unească eforturile serviciilor de spionaj militar şi ale altor agenții pentru a sprijini Ministerul de Război.

Ce alte nume avea serviciul condus de către sir George Mansfield Smith-Cumming?

Serviciul de Spionaj Extern, Serviciul Special de Spionaj, Serviciul Secret, Mile sau organizația C-ului. În 1920, a început să fie populară denumirea de Serviciul Secret de Spionaj sau SIS. La ora actuală, acesta este numele sub care este cunoscut MI6 şi astfel este trecut în „Actul Serviciilor de Spionaj" din 1994.

De ce este cunoscut SIS ca MI6?

Numele corect este SIS dar termenul de MI6 este folosit în afara Serviciului Secret sau de către alte agenții de spionaj. Originea termenului MI6 o găsim în anii '30, când a fost adoptat ca denumire comună de către SIS. Termenul a fost utilizat în timpul celui de-al Doilea Război Mondial şi a devenit popular când scriitori şi ziarişti l-au folosit pentru a se referi la SIS.

În afară de MI6, ce alte secțiuni MI există?

Termenul MI înseamnă Spionaj Militar şi făcea parte din Biroul de Război. La finele celui de-al Doilea Război Mondial existau şaptesprezece secțiuni MI.

La originile MI6 se află MO6c?

Da. La începutul Primului Război Mondial, Secțiunea Externă a Biroului Serviciului Secret, aflată sub conducerea lui Cumming, a fost trecută sub supravegherea Departamentului de Operațiuni Militare (MO din cadrul Ministerului de Război. Acest departament se ocupa de culegerea de materiale de spionaj din toată armata britanică. La finele lui 1915, serviciul a fost trecut în subordinea Direcției de Operațiuni Speciale, numită şi M06. Serviciul condus de Cumming, MO6c şi GCHQ se aflau în subordinea MO6. Tot la sfârşitul lui 1915, Serviciul de Securitate (sau MO5 a ajuns în subordinea MO6.

Când şi-a schimbat numele MO în MI?

În ianuarie 1916, când a fost creată Direcția de Spionaj Militar, iar MO6 a devenit MI1. Departamentul lui Cumming a devenit din MO6c, Mile. MO5 a devenit MI5.

A avut loc o schimbare de structură după sfârşitul Primului Război Mondial?

Nu. Odată ostilitățile încheiate, Direcția de Operațiuni Militare şi Spionaj şi-a menținut aceeaşi structură. În 1920 SIS a revenit sub jurisdicția Foreign Office-ului, ca în anii de dinainte de război. Structura stabilită din 1918 s-a menținut până după cel de-al Doilea Război Mondial.

Au existat într-adevăr şaptesprezece secțiuni MI?

Nu. MI1, MI9, MI13 şi MI18 nu apăreau deoarece nu au fost folosite niciodată. La finele anilor treizeci, MI1e opera deja ca MI6. Treptat, a început să preia responsabilitățile altor departamente MI. De exemplu, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, a absorbit puterile secțiunii MI9, care avea ca sarcină să-i ajute pe prizonierii de război să fugă din lagărele de concentrare din Europa ocupată. De exemplu, MI4 a devenit un departament al MI6.

Ce funcții aveau departamentele MI în timpul Primului Război Mondial?

MI1 Secretariat.
Mi1a Distribuirea de rapoarte de spionaj.
MI1b Interceptarea semnalelor şi analiză criptografică.

MI1c Serviciul Secret SIS.

MI1d Securitatea comunicațiilor.

Mi1e Telegrafele.

MI1f Personal şi contabilitate.

MI1g Securitate şi contraspionaj.

MI2 Informație Geografică.

MI2a America, Spania, Portugalia, Liberia, Tanger şi Balcanii.

MI2b Imperiul Otoman, Arabia, Sinai, Abisinia, Nordul Africii, Egipt şi Sudan.

MI3 Informație Geografică.

MI3a Franța, Belgia, Luxemburg şi Maroc.

MI3b Austro-Ungaria şi Elveția.

MI3c Germania.

Mi3d Olanda, Norvegia, Suedia şi Danemarca.

MI3e Traduceri militare.

MI4 - Informație Topografică şi Hărți Militare.

MI5 - Contraspionaj şi Politică Militară.

MI5a - Politica militară pentru muncitorii străini în serviciile de război.

MI5b - Contraspionaj în posesiunile britanice de dincolo de mări.

MI5c Trafic de pasageri civili către şi dinspre Marea Britanie

MI5d - Politică militară şi populația civilă.

MI5e - Contraspionaj şi operațiuni speciale.

MI5f - Rapoartele militare ale cetățenilor străini.

MI6 - Secțiunea Legală şi Economică a Departamentelor MI. Controlul Traficului de Arme.

MI7 - Cenzura militară şi Propaganda.

MI8 - Cenzura Telegrafică.

MI9 - Cenzura Poştală.

MI10 - Ataşați Militari Străini în Marea Britanie.

MIR Informații despre Rusia, Siberia, Asia Centrală, Persia, Afganistan, China, Japonia, Siam şi India.

Ce funcții aveau departamentele MI în timpul celui de-al Doilea Război Mondial?

MI - Administrație.

MI2 - Informații despre Orientul Mijlociu şi cel îndepărtat, Scandinavia, Statele Unite, Uniunea Sovietică, America de Sud şi America Centrală.

MI3 - Informații despre Europa şi provinciile baltice. Începând cu 1941, au fost incluse şi Uniunea Sovietică, Europa de Est şi Scandinavia.

MI4 - Secțiunea Geografică şi Hărți.

MI5 - Serviciul de Securitate.

MI6 - Relațiile cu SIS.

MI7 - Propagandă şi Presă.

MI8 - Securitatea Comunicațiilor şi Interceptarea Semnalelor.

MI9 - Ajutoare pentru prizonierii de război cu ajutorul rețelelor de evadare şi fugă.

MI10 - Spionaj Tehnic.

MI11 - Securitatea Militară.

MI12 - Chestiunile legate de organizațiile de cenzură din cadrul Ministerului de Război şi al Cenzurii Militare.

MI13 - Neutilizată.

MI 14 - Germania şi teritoriile ocupate de aceasta.

MI15 - Fotografie Aeriană.

MI16 - Spionaj Ştiințific.

MI17 - Secretariatul Directorului Spionajului Militar

MI18 - Neutilizată.

MI19 - Interogatoriile prizonierilor de război inamici.

MI JIS - Planificarea operațiunilor în țările membre ale Axei.

MI L (R) - Chestiunile sovietice.

MI L - Ataşații.

Unde se afla primul cartier general al SIS?

Primele birouri ale SIS erau destul de modeste. Biroul Serviciului Secret şi al Serviciului de Securitate împărțeau spațiile din Victoria Street numărul 64 din Westminster. Ulterior, secția externă s-a mutat pe Ashley Mansions, Vauxhall Bridge Road în Westminster. Numărul mare de sarcini şi, automat, de personal a obligat din nou SIS să se mute în Whitehall Court, numărul 2, apartamentul 54, foarte aproape de Ministerul de Război, Amiralitate şi Foreign Office. Whitehall Court a rămas cartierul general al SIS până la finele Primului Război Mondial. Reducerea personalului i-a relocat într-un conac de cărămidă roşie situat în Holland Park, pe Melburx Road, numărul 1. Chiar în acest conac deceda, în iunie 1923, sir George Mansfield Cumming.

Unde s-a mutat Cartierul General al SIS după moartea lui Cumming?

În complexul Broadway Buildings, pe strada Broadway, numărul 54, foarte aproape de stația de metrou St. James Park. Aici a rămas până în 1964, când s-a mutat din nou în Century House, un modern complex de clădiri din Westminster

Bridge Road. Aici au rămas timp de treizeci de ani. În 1994, SIS MI6 s-a mutat în noua clădire din Vauxhall Cross, pe malul Tamisei.

Se pot citi rapoarte secrete ale SIS?

Da, după aprobarea aşa-numitului „Act al Rapoartelor Publice" din 1958 şi care obligă departamentele Guvernului să-şi transfere toate arhivele la Arhivele Naționale ale Marii Britanii (Public Record Office). Agențiile de spionaj au obligația să transfere toate materialele cu excepția acelor documente care pot pune în pericol securitatea națională a Marii Britanii.

Ce documente au fost transferate de către SIS la Arhivele Naționale?

Toate acele documente care se refereau la Special Operative Executive [23] în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Ce comitet a fost înființat pentru a permite cercetătorilor şi istoricilor să verifice arhivele SIS?

Grupul de Consilieri Interdepartamentali pentru Documente de Securitate şi Spionaj, creat în 2004. Grupul este compus din şapte membri. Un funcționar din partea SIS, unul din partea Foreign Office, unul din partea Ministerului de Apărare, unul din partea Home Office, unul din partea Arhivelor Naționale şi profesorii Christopher Andrew de la Universitatea Cambridge şi Peter Henessy de la Universitatea din Londra.

Ce se găsea în Adam Street?

Acolo a fost sediul Serviciului Secret de Spionaj între anii 1919 şi 1925.

Ce director adjunct al MI5 a fost implicat în publicarea „Dosarelor Mitrokin*[24]*" ?

John Alpass. Era unul din cei doi directori adjuncți aflați în subordinea Stellei Rimington. În 1994 a fost numit coordonator pe probleme de Spionaj al Cabinetului. În 1996, a jucat un rol important în Comitetul de Supraveghere

[23] Comitetul pentru Operațiuni Speciale.

[24] Este vorba de notele strânse de către Vasili Mitrokin timp de treizeci de ani care conțin operațiuni de spionaj sovietice.

Interdepartamentală care s-a ocupat de pregătirea publicării „Dosarelor Mitrokin”.

Cine a fost unul din cei mai profesionişti şi experimentați spioni în perioada Războiului de Independență american?

Maiorul John Andre[25], adjunctul generalului-maior sir Henry Clinton, comandantul trupelor britanice din New York. Maiorul Andre era la conducerea grupului de spionaj din Regimentul 54. În septembrie 1870 a fost arestat când se întâlnea cu unul din agenții săi, Benedict Arnold. În momentul capturării, pe când încerca să se întoarcă în liniile britanice, André negocia predarea fortificațiilor de la West Point. Atunci când britanicii au refuzat să facă un schimb de prizonieri, maiorul John André a fost spânzurat în Tapan, New York în octombrie 1780. În 1821, corpul ofițerului a fost exhumat. După ce a fost dus în Marea Britanie, rămăşițele sale au fost depuse la Catedrala Westminster.

Cine a fost responsabil pentru erorile de spionaj din timpul „Războiului Burilor[26]” ?

Sir John Ardagh, fostul secretar particular al viceregelui Indiei. Generalul Ardagh a fost numit directorul spionajului militar în iunie 1896. Doar în primii trei ani ai mandatului său, Ardagh a furnizat date despre aproape treizeci de conflicte armate în care erau implicate armatele britanice, din China până în Sudan, din Nigeria până în Guyana britanică. În timpul mandatului său, Ardagh a creat Divizia de Spionaj a Secțiunii Coloniale cu aproape 40 de centre. Generalul sir John Ardagh a fost puternic criticat de către Comisia Elgin din cauză că nu descoperise intențiile burilor de a se răscula.

Ce rol a jucat conacul Beaumanor Hall în timpul celui de-al Doilea Război Mondial?

Situat în Leicestershire, conacul a fost rechiziționat în 1939 de către Grupul Y al Ministerului de Război. În saloanele lui, codificatorii lucrau douăzeci şi patru de ore pe zi să descifreze toate mesajele trimise de către armata germană cu ajutorul maşinii sale „Enigma”. În 1943, din Beaumanor Hall se realizau triangulările pentru a stabili pozițiile stațiilor de radio inamice. Rapoartele erau trimise la RAF pentru a bombarda respectivele stații.

---

[25] 2 mai 1750-2 octombrie 1780

[26] În secolul al XIX-lea, Marea Britanie a dorit să cucerească Statele bure Transvaal şi Statul independent Orange cu scopul de a controla bogățiile subsolului acestor țări. În lupta cu burii, mari latifundiari şi susținători ai Apartheidului, englezii au învins, dar, la scurtă vreme, au reacordat acestor state dreptul la o administrație proprie.

Ce era cunoscut drept „Clubul Berna”?

Schimbul reciproc de informații cu caracter antiterorist între agențiile de spionaj ale Uniunii Europene. Clubul „Berna” a fost înființat în 1971. Reuniunile lui au loc la nivelul directorilor şi în cadrul lor se decid operațiunile comune între agențiile aliate.

Cine a scris istoria oficială a SIS din timpul celui de-al Doilea Război Mondial?

Neil Blair. Născut în 1940, Blair a luptat în nordul Africii şi în Sicilia înainte de a intra în SIS. A operat în cadrul MI6 între 1951 şi 1967, când a fost selectat să redacteze istoria oficială a SIS din timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Ce se afla în Blenheim Place?

Casa ducelui de Marlborroughs, ocupată de către MI5 în 1940 pentru a urmări raidurile Luftwaffe împotriva Marii Britanii.

Ce se afla în Bletchley Park[27]***?***

Aşa-numita „Bază X” şi Baza de Război a MI6.

[27] Bletchley Park, denumit şi Station X, este o moşie aflată în localitatea Bletchley, din Buckinghamshire, aflată (din 1967) pe teritoriul oraşului Milton Keynes, Anglia. În timpul celui de-al doilea război mondial, Bletchley Park a fost sediul principalei organizații de criptanaliză a Regatului Unit. Aici au fost descifrate codurile şi cifrurile mai multor state ale Axei, cele mai importante fiind cele ale maşinilor germane Enigma şi Lorenz. Informațiile de nivel înalt produse la Bletchley Park, denumite Ultra, au fost de mare ajutor pentru efortul de război al Aliaților, deşi efectul Ultra asupra rezultatului final al războiului nu este foarte sigur. Bletchley Park este astăzi

Bletchley Park

Bletchley Park era un conac urât situat în apropiere de Milton Keynes[28]. Amiralul Hugh Sinclair, C al MI6 îl va cumpăra în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, aici a fost cea mai importantă instituție de decriptare din Marea Britanie. Coduri şi cifruri aparținând câtorva țări membre ale Axei au fost descifrate aici, cel mai cunoscut fiind Enigma.

În 1938, în timpul Crizei de la Munchen, Sinclair a mobilizat în camerele acestuia mai mulți lingvişti ai GCCS, analişti şi criptografi pentru a intercepta transmisiile germane. Această secțiune a fost din nou mutată în noiembrie 1939 la Whaddon Hall. La sfârşitul războiului, grupul englezo-american, format din aproape 12000 de persoane, reuşise să descifreze codurile „Enigmei", maşina de criptat-decriptat a germanilor.

Ce spion de ficțiune i-a făcut agenției MI6 o publicitate bună?

James Bond, agentul 007. Prima apariție a acestui personaj, creat de scriitorul Ian Fleming, a fost în *Casino Royale.* Timp de mulți ani a circulat ideea că Fleming l-ar fi folosit ca model pe fratele său, Peter Fleming, un ziarist la *The Times* şi autor de cărți de călătorie, care lucrase pentru MI (R în 1940 în poziția de consilier pentru formarea gherilelor şi a tehnicilor de luptă. A doua posibilitate era cea a lui sir Fitzroy Maclean, un tânăr diplomat, ataşat la Moscova. A treia posibilitate era comandantul Wilfred „Biffy" Dunderdale, agent al SIS timp de paisprezece ani şi şeful agenției din Paris. A patra posibilitate era Conrad O'Brien-French, un foarte priceput agent al SIS în operațiuni speciale şi prieten al fratelui scriitorului, cu care schia adesea. Lui O'Brien-French îi plăceau paharele de Martini şi femeile fatale, care sunt şi preferatele lui James Bond. Alte personaje reale pe care Fleming le-a folosit sunt cel al domnişoarei Pettigrew, secretara C-ului, care a devenit eficienta „domnişoară Moneypenny". Amiralul John Godfrey, şeful spionajului naval, a devenit „M". Numele agentului provine de la James Bond, un cunoscut ornitolog, care a publicat studiul „Păsări din Indiile Occidentale". Ian Fleming era foarte pasionat de cartea respectivă.

Cine a fost primul mare custode al arhivelor istorice ale SIS?

Edward Boxshall. Reprezentant al SIS la Bucureşti, chiar înainte de al Doilea Război Mondial, Boxshall era angajat al companiei Vickers când s-a căsătorit cu fiica prințului Ştirbei. După terminarea războiului şi până la

---

un muzeu deschis publicului.

[28] Oraşul din care face acum parte Buckinghamshire, provincia unde se afla Bletchley Park.

pensionare, Edward Boxshall a avut funcția de consilier principal al Comitetului pentru Operațiuni Speciale al Foreign Office, principala sa responsabilitate fiind aceea de custode al arhivelor organizației.

Ce cadru militar a fost numit în funcția de şef al Diviziei de Spionaj a Ministerului de Război în 1869?

Generalul Henry Brackenbury. Militarul a rămas în funcție timp de cinci ani şi a trebuit să participe la dure campanii ale Imperiului britanic, cum ar fi Revolta din India, Războiul Franco-Prusac din 1870, Campania Ashanti: şi Războaiele Zuluşilor. În 1891, Brackenbury a fost înlocuit cu generalul Chapman şi trimis la Delhi pentru a reorganiza Departamentul de Spionaj Indian.

Ce era "Broadway"?

Cartierul general al MI6 până în 1966. SIS se afla pe Broadway Street la numărul 54, foarte aproape de reşedința particulară a C-ului, aflată pe strada Queen Anne's Gate, la numărul 21.

Ce era "BRUSA"?

Primul tratat anglo-american despre criptografie, semnat la 17 mai 1943.

Tratatul includea schimbul reciproc de informații privind Maşinile de încifrare Combinate. Acordul a fost negociat de către William Friedman, viitor expert al NSA[29] şi Telford Thomas, şeful Diviziei de Semnale a Armatei şi de către colonelul Alfred McCormack, din partea americană şi de către John Tiltman, şeful Diviziei GCHQ din Washington; George McVittie, expert în coduri meteorologice şi de către Philip Howse şi James Gillis, experți în codurile Marinei Imperiale Japoneze, din partea engleză.

Cu ce altă agenție de spionaj este MI6 în foarte bune relații?

Cu Agenția de Spionaj şi Securitate Canadiană (CSI, creată inițial în 1936 ca un departament special al Poliției Regale Călare Canadiene (RCMP. Sediul era la Ottawa, iar CSI era condusă de către superintendentul Charles Rivett-Carnac şi John Leopold, un imigrant ceh. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Departamentul de Spionaj a reuşit să captureze doi spioni germani care

[29] National Security Agency; Agenția Națională de Securitate. Este o agenție guvernamentală a SUA, fondată de preşedintele Truman la ora 12:01 în noaptea de 4 noiembrie 1952. Statutul său inițial era acela de a proteja comunicațiile guvernamentale americane şi să le intercepteze pe cele străine. Directorul actual este Keith Bill Alexander.

debarcaseră în Canada. Agenții erau Werner Janowski şi Alfred Langbein care, în final, au devenit agenți dubli ai MI5.

Cine sunt cele două „cârtițe" care au fost capturate de către agenții CSI?

În 1960, CSI-ul l-a arestat pe caporalul Jim Morrison, fost membru al RCMP, în operațiunea denumită „Cuțit Lung". Morrison a mărturisit că vindea documente secrete KGB-ului încă din 1955. A doua era sergentul Gilles Brunet, cu numele de cod „Tango", care a fost exclus din RCMP în decembrie 1973 din motive disciplinare. După moartea sa din 1984, datorată unui atac de cord, s-a descoperit că era de fapt un agent al KGB-ului.

Cine a fost cel mai celebru spion britanic din războiul din Crimeea?

Charles Cattley, cu toate că se născuse la Sankt Petersburg din părinți britanici. A fost educat în Marea Britanie şi vorbea fluent rusa, franceza şi italiana. Numit viceconsul britanici la Kerci, în 1854 a fost expulzat de către ruşi. Cunoştințele sale despre regiunea Crimeei au fost utilizate de către lordul Reglan, care l-a numit şeful spionajului. Sub numele de cod „Domnul Calvert", Cattley s-a dedicat recrutării de spioni din regiune, care i-au oferit informații prețioase despre mişcările din zonă ale trupelor ruse. În iunie 1855 a fost înlocuit pe motiv de boală iar trei săptămâni mai târziu murea din cauza holerei.

Ce infirmieră i-a ajutat să scape, în timpul Primului Război Mondial, pe soldații aliați?

Edith Cavell. În august 1914, când nemții au ocupat Belgia, Cavell lucra ca infirmieră a Crucii Roşii la Institutul Medical Berkendale din Bruxelles. Ea a organizat o rută de evadare pentru soldații aliați. În august 1915, Cavell a fost acuzată de spionaj pentru duşman de către germani. În luna octombrie a fost judecată, condamnată la moarte şi împuşcată. Execuția sa a devenit propagandă negativă pentru Germania iar Cavell a devenit foarte repede eroină în toată lumea.

Ce era Century House?

Cartierul general al SISMI6 din 1966 până în 1998. Sediul era o clădire mare din granit situată pe Westminster Bridge Road, la numărul 100. Clădirea se numea Century House.

Cine a fost însărcinat cu planificarea sarcinilor de spionaj britanice cu puțin înainte de începerea Războiului din Golf din 2004?

Sir John Chilton, fost secretar adjunct pentru Irlanda de Nord. Chilton a fost numit consilier pe probleme de Spionaj în anul 2002 şi, doi ani mai târziu, ca şi consultant al lordului Butler, a proiectat strategia pe care să o urmeze MI6 în cazul Războiului din Golf împotriva Irakului.

Din toată istoria MI5, ce operațiune a costat viețile multor agenți?

Este vorba de accidentul din data de 2 iunie 1994 al unui elicopter Chinook pe Muntele Kintyre (Irlanda de Nord). În acel accident au murit 10 agenți ai poliției nord-irlandeze şi şase ai MI5.

Cine a fost primul director al Directoratului Special de Spionaj?

Sir George Cockerill, născut în 1867. Cockerill a servit la frontiera de Nord Vest a Indiei, realizând operațiuni de spionaj, dar şi în Războiul Burilor, până când a fost numit, în 1914, comandant al Regimentului 7 de Puşcaşi Regali. În 1915 s-a ocupat de sarcini de spionaj până când a fost numit director al noului Directorat Special de Spionaj. A demisionat în 1918 pentru a se prezenta în Parlament pe listele Partidului Unionist. Mandatul său a ținut până în 1931.

Ce spion şi militar a devenit proiectant de grădini?

John Codrington. Născut în 1898 într-o importantă familie de militari, Codrington a servit, în 1933, în Legiunea Străină franceză din Beirut până când a fost numit ajutorul comandantului suprem al Forțelor Britanice din India, sir Philip Chetwode. Recrutat de către MI6, s-a alăturat „Organizației Z", folosind ca acoperire London Films. La începutul celui de-al Doilea Război Mondial, spionul a fost trimis în Tanger şi Gibraltar. În 1942 a fost numit şeful centrului SIS din Gibraltar. După război, s-a întors la Londra, unde s-a ocupat de biroul de legătură dintre SIS britanic şi Deuxième Bureau-ul francez. După ce a părăsit SIS-ul, s-a dedicat, cu destul de mult succes, proiectării grădinilor. John Codrington a murit în aprilie 1991.

Ce dezertor britanic a devenit spion Abwehr [30]**?**

[30] O organizație germană de spionaj care a activat între 1921 şi 1944. Denumirea provenea din substantivul german „apărare".

Sergentul Harold Cole, din corpul Inginerilor Regali. După evacuarea de la Dunkerque [31], Cole şi-a oferit serviciile Abwehr-ului german, fiind trimis în poziții din Franța ocupată. Una din primele sarcini ale lui Cole a fost aceea să se infiltreze în traseele de evadare ale prizonierilor aliați pentru a descoperi focarele Rezistenței şi a-i informa pe germani. Căutat de către aliați, sergentul Cole a fost capturat în iunie 1945 de către sovietici în oraşul german Saulgau. O problemă de coordonare i-a făcut pe ruşi să-l elibereze datorită faptului că Harold Cole i-a convins pe anchetatorii săi că era, în realitate, căpitanul Mason din Corpul de Contraspionaj al Statelor Unite. În ianuarie 1946, a fost identificat din nou la Paris, fiind arestat de către spionajul francez. Când urma să fie arestat, a ripostat, fiind împuşcat mortal în plină stradă.

Ce erau „Codurile Țărilor"?

Erau codurile numerice formate din două cifre alocate de către SIS, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, diferitelor țări pentru a se referi la ele în rapoartele oficiale. Germania avea 12, Bulgaria avea 11, Belgia avea 13, Turcia avea 18, Danemarca avea 19, Marea Britanie avea 22, Spania avea 23, Portugalia avea 24, Franța avea 29, Japonia avea 37, Polonia avea 38, Statele Unite aveau 45, America de Sud avea 75 iar Uniunea sovietică avea 96.

Ce agent expert în fraude de asigurări a fost cerut de către Winston Churchill la sfârşitul celui de-al Doilea Război Mondial?

Sir William Crocker. Acesta era unul dintre cei mai experți agenți în fraude de asigurări din Marea Britanie. Reputația lui era atât de bună încât, la finele celui de-al Doilea Război Mondial, însuşi Churchill l-a ales pe Crocker să fie unul dintre cei trei membri ai Comitetului Secret însărcinat cu restructurarea serviciilor de securitate pe timp de pace. Crocker a murit în 1973, după ce şi-a scris memoriile în două volume.

Ce era o „Ştire D"?

O ştire cenzurată voit de către un mijloc de comunicare pentru a evita provocarea de daune securității. Acest sistem de ştiri a fost introdus în 1912. În 1971, cu ajutorul MI6, s-au stabilit douăsprezece mijloace de securitate pentru a detecta „ştiri D": *Ştirea de la 1 la 7,* toate acele ştiri care prezintă informații cu

[31] Este numele sub care sunt cunoscute operațiunile de apărare şi evacuare ale forțelor aliate care fuseseră separate de principalele trupe ale defensivei franceze de înaintarea rapidă a celor germane.

caracter militar care pot fi utilizate de către duşmani. *Ştirea 8,* acelea care identifică puncte ale apărării civile. *Ştirea 9,* acelea care sunt retransmise de către radiouri. *Ştirea 10,* acelea care identifică angajații MI5 sau MI6. *Ştirea 11,* acelea care sunt cenzurate pentru a proteja coduri sau cifruri. *Ştirea 12,* acelea care se referă la Vladimir Petrov, un ofițer KGB dezertor şi la soția sa.

Cine a fost preşedintele Comitetului Comun de Spionaj (JIC) în timpul Crizei din Suez?

Sir Patrick Dean. Acesta a participat la negocierile secrete de la Sevres cu britanicii şi israelienii chiar înainte de invazia canalului Suez din 1956 de către forțele anglo-francezo-israeliene. Mai târziu, a fost numit ambasador al Marii Britanii la Națiunile Unite şi la Washington, în 1972, sir Patrick Dean a făcut parte din Comisia de Control al Actului Secretelor Oficiale.

Ce era DORA?

O bază legală folosită pe timp de război de către Serviciul de Securitate Internă (MI5) pentru a-i putea închide pe posibilii duşmani fără a fi nevoie să fie judecați.

Fiul cărui şofer al Muzeului Britanic a creat faimosul personaj al spionului Harry Palmer?

Len Deighton. *Raportul Ipcress,* primul său roman a fost publicat în 1962 şi a avut un succes remarcabil. În ciuda faptului că, prin romanele sale, a încercat să arate cum opera în realitate un agent MI6 (Harry Palmer, Deighton nu a lucrat niciodată pentru serviciile de spionaj *Raportul Ipcress* a fost urmat de alte cinci thrillere care s-au bucurat de acelaşi succes ca şi primul. Succesul a fost şi mai mare datorită faptului că marea majoritate a operei lui Deighton a fost ecranizată, iar rebelul agent Harry Palmer a fost încarnat de către Michael Caine.

Ce rol a jucat judecătorul lord Denning în „Cazul Profumo”?

Lordul Denning a fost judecătorul independent numit de către primul ministru Harold Macmillan pentru a investiga toate detaliile „Cazului Profumo” [32]. Raportul său a fost publicat în septembrie 1963 şi prezentat publicului!

---

[32] Un scandal politic din Marea Britanie care a avut loc în 1963. A dus la demisia primului ministru Harold Macmillan.

scandalosul rol jucat de către MI5 în amploarea cazului. Aşa-numitul „Raport Denning" includea o recomandare ca: puterile MI5-ului să fie reduse.

Când s-a creat, într-o formă mai mult sau mai puțin organizată, primul serviciu britanic de culegere de materiale topografice pentru spionaj militar?

În martie 1803, când generalul sir Robert Brownrigg înființa primul serviciu de spionaj militar care avea ca scop culegerea de material topografic pentru spionaj pe timp de pace şi pregătirea de hărți mai precise ale zonelor care puteau deveni viitoare teatre de război. Colonelul Lewis Lindenthal a fost primul şef al acestui departament.

Cine este cunoscut drept DSM?

Directorul Departamentului de Spionaj Militar, un post creat în 1888 şi eliminat ulterior în 1904, după dezastrul din războiul Burilor. În 1916, postul a fost reactivat de către lordul Kitchener, care l-a numit în postul de DSM pe colonelul George Macdonogh, acesta fiind responsabil şi de activitățile de spionaj ale Forței Expediționare Britanice din timpul Primului Război Mondial.

Cine este cunoscut drept DSN?

Directorul Departamentului de Spionaj Naval, cea mai veche organizație de spionaj britanică. Postul a fost creat în 1882 iar Departamentul de Spionaj Naval a fost repartizat în biroul numărul 39 al Amiralității.

Cine au fost DSN, de la crearea acestuia şi până în 1964?

1882-1887	Reginald Hall
1887-1894	Bridge
1894-1899	Beaumont
1899-1902	Custance
1902-1905	Battenberg
1905-1907	Ottley
1907-1907	King-Hall
1907-1909	Slade
1909-1912	Bethell
1912-1913	Jackson
1913-1914	Oliver
1914-1918	Hall

1919-1921	Hugh Sinclair
1921-1924	Fitzmaurice
1924-1927	Hofham
1927-1930	Domvile
1930-1932	Usborne
1932-1935	Dickens
1935-1935	Scott
1935-1939	Troup
1939-1943	Godfrey
1943-1946	Rushbroke
1946-1948	Parry
1948-1951	Longley-Cook
1951-1954	Buzzard
1954-1959	Inglis
1959-1964	Denning

Ce era Directoratul de Spionaj?

Directoratul de Spionaj al Scotland Yard-ului a activat între februarie 1919 şi octombrie 1921, sub conducerea lui sir Basil Thomson. Directoratul avea ca sarcină cercetarea mişcărilor revoluționare din Marea Britanie. Ideea lui Thomson era să creeze un amalgam de servicii de spionaj format din organizațiile militare, navale şi civile, dar ideea sa s-a lovit de stabilimentele militare, care nu erau foarte dornice să se supună unei conduceri civile. Directoratul de Spionaj al Scotland Yard-ului a fost absorbit în 1921, într-o primă fază, de către Divizia Specială, pentru ca, în final, în 1931, întregul său personal să fie asimilat de către MI5, din cauza crizei cauzate de vinderea de secrete oficiale pe sume de bani de către câțiva dintre agenții Directoratului.

Ce este un „Agent Local”?

Un agent recrutat de către MI5 care lucrează la Londra în cadrul unei ambasade străine.

Ce înseamnă „a cultiva” pentru MI5?

Pregătirea abordării unui posibil „agent local” pentru a fi recrutat de către un agent al MI5. Jimmie G. Dickson, fost angajat al Ministerului Muncii, era responsabilul cu selectarea candidaților care să fie „cultivați” înainte de abordare în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Ce înseamnă pentru MI5 „Dubla înşelăciune” [33]***?***

Este un termen informal folosit de către MI5 pentru coordonarea exploatării informațiilor obținute de la agenții dubli.

Ce rol important a jucat sir James Edmonds în istoria MI6?

După dezastrul şi scandalul provocat în Marea Britanie de Războiul Burilor, sir James Edmonds, însărcinat de către Comitetul Imperial de Apărare, a recomandat, în 1900, crearea aşa-numitului Birou al Serviciului Secret, care stă la originea SIS.

Ce era „Englandspiel”?

Termenul general folosit de către nemți în operațiunile lor din Olanda ocupată din timpul celui de-al Doilea Război Mondial pentru infiltrarea şi distrugerea Comitetului pentru Operațiuni Speciale (SOE. Secțiunea Abwehr responsabilă de această misiune era formată din 40 de agenți aflați la ordinele maiorului Herman Giskes. Operațiunea Abwehr împotriva SOE purta numele de „Polul Nord”.

Ce era „Enigma”?

Maşina de coduri germană, fabricată de către Arthur Scherbius şi proiectată inițial pentru securitatea tranzacțiilor comerciale între băncile europene. Versiunea militară a „Enigmei”, cu noi coduri de securitate, a fost pusă în funcțiune de către armata germană în 1931 pentru a evita atacurile criptoanaliştilor în principal polonezi şi francezi. GCCS-ul britanic a reuşit, în timpul Războiului Civil Spaniol, să spargă unele dintre codurile „Enigma” dar spargerea definitivă a survenit în 1940.

Cine a folosit o variantă a maşinii „Enigma”?

Începând cu 1932, Amiralitatea britanică. „Enigma” a fost adoptată ca modelul standard numit „Typex”.

Ce organizație cipriotă a fost obiectivul MI5?

[33] Double Cross System. Sistemul Dublei înşelăciuni. Operațiune de spionaj şi dezinformare a MI5 din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Agenții naziști erau capturați şi erau folosiți de către britanici pentru a-şi dezinforma superiorii din Germania.

EOKA (Ethniki Organosis Kyprion Agoniston, Organizația Națională a Luptătorilor Ciprioți. Mişcare naţională grecească din Cipru care a fost în fruntea unei campanii de terorizare, al cărei scop era unirea destinului insulei cu Grecia. Condusă de către colonelul George Grivas, EOKA a fost un important obiectiv al operațiunilor MI5 şi MI6. Grivas nu a fost niciodată capturat, în ciuda ordinelor clare ale primului ministru Anthony Eden: „Localizați-l şi omorâți-l!".

Ce greşeală gravă a comis, în aprilie 1982, SIS?

Forțele argentiniene au preluat controlul insulelor Malvine. Conflictul respectiv a generat o reorganizare temeinică a SIS după ce o comisie de anchetă a fost însărcinată să descopere de ce MI6 nu a detectat deplasarea argentinienilor către insulele Malvine. Sir Colin Figures, C-ul MI6 din acel an, a afirmat că serviciile de spionaj din acea zonă erau sub nivelul minim. Doar un singur agent MI6 opera în cadrul biroului din Buenos Aires, fiind cunoscut de către serviciile de spionaj ale țării respective.

Care a fost singura agenție de spionaj britanică care a descoperit intențiile argentinienilor?

GCHQ-ul. Pe 30 martie 1982, i-a transmis semnalul de alarmă Guvernului Margaret Thatcher referitor la intențiile argentinienilor, dar acesta a reacționat foarte lent, în ciuda probelor prezentate, care indicau clar că argentinienii planificau o operațiune militară împotriva arhipelagului situat în Atlanticul de Sud. Thatcher a ordonat începerea operațiunii „Corporate" cu scopul de a recuceri insula, lucru care s-a întâmplat două luni mai târziu.

Care este funcția reală a aşa-numitului Consilier al Foreign Office?

El face legătura dintre Foreign Office şi Serviciul Secret de Spionaj (SIS). Acest post a fost creat în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Sarcina Consilierului este să supravegheze viitoarele operațiuni ale MI6 împreună cu Foreign Office pentru a evita ulterioarele probleme diplomatice cu acele țări unde urmează să aibă loc operațiuni de spionaj.

Cine sunt aceia care au ocupat acest post, de la crearea lui până la dispariția sa, în 1970?

Robert Cecil ?

Sir Patrick Kelly ?
George Clutton 1952-1955
Michael Williams 1955-1956
Geoffrey MacDermott 1956-1958
Leonard Hooper 1958-1960
Sir Peter Wilkinson 1960-1962
Nicholas Henderson 1962-1963
Christopher Ewart-Biggs 1966-1970

Ce era „Raportul Franks”?

Lordul Franks era preşedintele Comitetului Special de Anchetă care a dus la capăt o anchetă minuțioasă despre rolul dezastruos jucat de către serviciile secrete britanice, care nu au fost capabile să prevadă invazia argentiniană a insulelor Malvine - Falklands din Atlanticul de Sud în 1982. Concluziile sale, apărute în „Raportul Franks”, erau foarte critice față de MI6.

Ce erau „Prietenii”?

Este vorba de un termen folosit de către Comitetul Operațiuni Speciale (SOE pentru a se referi la Haganah, brațul armat al Agenției Evreieşti. După al Doilea Război, Mondial, termenul a fost adoptat atât de către Foreign Office cât şi de către Serviciul Secret de Spionaj.

Ce era „Cartea de Jocuri”?

Raportul anual al tuturor operațiunilor de spionaj şi securitate realizate de către MI5 sub comanda lui sir Vernon Kell. Primele „Cărți de jocuri” au fost declasificate în Arhivele Naționale din Kew.

Ce înseamnă în MI6 o „Capcană de miere”?

O tehnică adoptată de către MI6, care consistă în a pregăti o capcană pentru un spion inamic pentru a-l prinde într-o situație compromițătoare care să fie folosită ulterior împotriva lui. Unul din cele mai cunoscute cazuri a fost şantajul împotriva spionului sovietic Evgheni Ivanov, după izbucnirea „Scandalului Profumo”.

Ce importanță are Hong Kong-ul pentru serviciile de spionaj britanice?

Hong Kong-ul a avut întotdeauna o importanță vitală pentru serviciile secrete britanice, MI6, MI5 şi GCHQ. Şeful MI5 a fost, până la decolonizare, ofițerul de legătură pentru securitate cu poliția din Hong Kong. Şeful biroului MI6 avea rolul ori de ataşat militar ori de consilier comercial. GCQH-ul avea o importantă bază de radare în insula Little Sai Wan, care a fost închisă în 1984 şi mutată în Cheng Horn Kok.

Ce era aşa-numita „Comisie Hutton"?

Era comisia prezidată de către judecătorul lord Hutton care ancheta sinuciderea doctorului David Kelly[34] din iulie 2003. Kelly era un analist de spionaj militar, expert în armele de distrugere în masă irakiene. Kelly fusese acuzat că a transmis material delicat BBC-ului după ce declarase că două rapoarte despre WMD[35] din Irak, redactate în septembrie 2002 şi februarie 2003, de către guvernul lui Tony Blair, erau false.

Cine era David Kelly?

Doctorul David Kelly era un expert în analiza armelor chimice şi biologice şi a activat ca inspector al Comisiei pentru Arme a Națiunilor Unite în 1991, după Războiul din Golf. Sinuciderea sa în iulie 2003 a provocat o furtună politică în timp ce opinia publică acuza SIS de moartea sa.

Ce funcție avea Biroul de Securitate Politică Indian?

IPI a fost condus, între 1919 şi 1924 de către sir Cecil Kaye. IPI avea ca funcție culegerea de date de spionaj din interiorul Indiei pentru Secțiunea Indiană a MI5 şi MI6. Principalele obiective de anchetă erau grupurile naționaliste şi comuniste. În cel de-al Doilea Război Mondial, şi-a schimbat denumirea în Biroul de Spionaj din Delhi.

Când a fost creat primul departament de spionaj din India?

În 1878, cu baza la Simla. Din acest sediu se acoperea zona Orientului Mijlociu, după primele încercări ale ruşilor de a închide canalul Suez. În 1886, colonelul Maclean a fost numit şef al Diviziei de Spionaj din Asia Centrală pentru Armata Indiană staționată în Meshed.

Ce era documentul numit Informationsheft Gros britannien?

---

[34] David Christopher Kelly, 17 mai 1944-17 iulie 2003, angajat al Ministerului de Apărare al Marii Britanii, expert în armament biologic şi fost inspector de arme al Națiunilor Unite în Irak.

[35] Weapons of Mass Destruction. Arme de distrugere în masă.

În 1940, serviciile de spionaj germane au creat pentru Gestapo un document numit *Informationsheft Grosbritannien*[36] care trebuia folosit după invazia germană a Marii Britanii. Documentul prezenta structura serviciilor de spionaj MI5 şi MI6, cât şi structura lor operațională. Se crede că este vorba de căpitanul Sigismund Best şi maior Richard Stevens, cei doi ofițeri ai SIS sechestrați în timpul incidentului numit „Venlo”[37], care au oferit informații anchetatorilor din Gestapo. Raportul nu a fost declasificat până în 2000.

De unde provine aşa-numitul „Corp de Spionaj”?

Din regimentul britanic responsabil cu recrutarea şi antrenarea personalului militar destinat sarcinilor de spionaj. Inițial era Corpul de Ghizi care a acționat în Peninsula Iberică în 1808 şi care a mărşăluit alături de sir John Moore către Salamanca. Regimentul modern a fost fondat în 1914 de către maiorul Torrie. În 1918, la finele Primului Război Mondial, aproape trei mii de membri ai Corpului de Spionaj staționau la Wiesbaden. În decembrie 1929, corpul a fost desființat pentru a fi organizat din nou în septembrie 1939 şi trimis să se alăture Forței Expediționare Britanice din Franța.

Unde îi antrenau pe membrii săi?

Corpul de Spionaj a creat o şcoală în Matlock şi una în Derbyshire, ambele activând până în 1946. În ianuarie 1946, s-a decis ca Corpul de Spionaj să devină o unitate de rezervă. În 1948, Şcoala de Spionaj Militar a fost transferată de la Matlock la Wilton Park. De la sfârşitul Primului Război Mondial, Corpurile de Spionaj au fost destinate Secțiunilor de Securitate având denumirea militară de Spionaj Militar 11 (MI11).

Ce este „Actul Serviciilor de Spionaj”?

Creat de către Parlament în 1992, stabilea inițial sarcinile şefului Serviciului Secret de Spionaj, C. În clauza numărul 2, se stabileau sarcinile C-ului pentru asigurarea eficienței SIS. Stabilea, de asemenea, că C-ul avea obligația de a redacta un raport anual pentru primul ministru şi să nu ducă la bun sfârşit nicio acțiune în interesul niciunui partid politic din Marea Britanie.

Care erau sarcinile legale ale SIS stabilite prin Actul Serviciilor Secrete?

---

[36] Manualul Gestapo-ului pentru invadarea Marii Britanii.

[37] Pe 9 noiembrie 1939, doi agenți ai Serviciului Britanic de Spionaj au fost răpiți de către Sichereitdienst (Serviciul de Securitate al SS-ului şi NSDAP-ului). Incidentul a fost regizat de către

Obținerea şi oferirea de informații legate de acțiunile şi intențiile persoanelor din afara Insulelor Britanice şi dezvoltarea de sarcini legate de acțiunile sau intențiile acestor persoane. Operațiunile Serviciilor de Spionaj trebuie realizate în interesul securității naționale, cu referire în special la apărare şi la politica externă a Guvernului Majestății Sale, sau la buna dezvoltare economică a Marii Britanii sau la sprijinirea prevenirii sau stopării crimelor grave.

Ce puteri a primit MI6 după 11 septembrie?

SIS a primit puteri depline pentru a putea realiza ascultări telefonice şi interceptări poştale şi pe Internet în Marea Britanie, sarcini până atunci rezervate doar pentru MI5.

Ce puteri conferea aşa-numitul act al Interceptării Comunicațiilor" din 1985?

Şase membri din cabinet primeau puteri să autorizeze interceptarea poştei electronice şi a liniilor telefonice de pe teritoriul Marii Britanii. Cei şase membri erau secretarii de Stat ai Home Office-ului, ai Wales-ului, Scoției, Irlandei de Nord şi al Industriei şi Comerțului. Fiecare cerere trebuia să parvină de la un organism cum ar fi MI6, MI5, GCHQ, Vama sau Poliția.

Ce spion celebru a fost şi un expert în cartografie?

Thomas Tervis, care se pensionase în 1836 din Armata Indiană după treizeci de ani de serviciu. Maiorul Tervis şi-a menținut interesul pentru cartografie şi, în 1854, s-a decis să călătorească în Crimeea rusă pentru a desena hărți. După ce le-a copiat, le-a vândut ducelui de Newcastle care făcea parte din Secretariatul de Stat de Război.: Tervis a fost numit şeful noului Departament topografic din cadrul Ministerului de Război. După moartea sa în aprilie 1887, Thomas Tervis a primit numeroase decorații şi recunoaşteri naționale şi internaționale pentru activitatea sa ca geograf, cartograf şi lider al spionajului britanic

Ce era Biroul Comun de Spionaj (JIB) ?

Era organizația centrală de spionaj militar a Biroului de Război, care a activat între 1948 şi 1964.

Gestapo.

Ce era Controlul Comun de Securitate (JSC) ?

Era comitetul anglo-american înființat în 1943 de către John Bevan şi generalul sir Kenneth Strong cu scopul de a-i supraveghea pe agenții dubli aflați sub controlul FBI-ului şi al Coordonării Securității Britanice în emisfera occidentală.

Ce top-model a pus în pericol securitatea Marii Britanii?

Christine Keeler, o frumoasă care obişnuia să asiste la petrecerile din înalta societate în perioada anilor '60. Christine era o dansatoare într-un club când l-a cunoscut pe John Profumo, secretarul de Stat de Război, la reşedința lordului Astor în iulie 1961. Keeler şi Profumo au avut o relație, fapt de care a profitat Evgheni Ivanov, un ofițer al spionajului militar sovietic pentru a pregăti o „capcană de miere". În realitate, Keeler şi Ivanov aveau şi o relație bazată pe sex. Profumo şi Keeler au încetat relația în august 1961. În martie 1963, Profumo a negat relația sa în fața Camerelor Comunelor până când, în final, în iunie 1963 a fost obligat să demisioneze. Christine Keeler şi-a scris autobiografia, intitulată *Scandal* în 1989.

Ce a fost „Kilowatul"?

Denumirea codificată a schimbului reciproc de informații dintre Mossad, MI5 şi MI6 referitoare la identitatea şi mişcările extremiştilor palestinieni suspecți. Acest acord a fost stabilit între Tel Aviv şi Londra în 1977.

Ce scriitor cunoscut, contemporan al lui William Shakespeare, a realizat sarcini de spionaj pentru regina Elisabeta I a Angliei?

Christopher Marlowe, cu studii la Cambridge. În 1587, la vârsta de douăzeci şi trei de ani, a fost trimis la un seminar iezuit la Reims, Franța. Intenția scriitorului era să simpatizeze cu ordinul şi să detecteze posibilele comploturi catolice pentru a o asasina pe Regina Angliei. Marlowe ar fi devenit unul dintre cei mai buni agenți englezi în subordinea lui sir Francis Walsingham, dar a murit înjunghiat în mai 1593 într-o tavernă în timpul unei bătăi între beți.

Ce înseamnă pentru MI6 „Bancnotă de Carne"?

Este o expresie folosită în MI6 pentru a descrie informația dată de către un dezertor după ce s-a întors dintr-o misiune.

Ce comitet ministerial se reuneşte rar?

Comitetul Ministerial al Serviciilor de Spionaj (MCIS). MCIS-ul este prezidat de către primul ministru, secretarul de Interne, secretarul de Apărare, secretarul Foreign Office, cancelarul Eşichierului şi cancelarul Ducatului di Lancaster.

Ce înseamnă pentru MI6 „Cârtiță”?

Este un termen modern utilizat pentru a defini un agent recrutat de alt serviciu de spionaj inamic. Cele mai faimoase cârtițe din MI6 au fost cele numite „Cei Cinci de la Cambridge”. Acest termen a fost folosit pentru prima dată de către sir Francis Bacon în a sa *Istorie a domniei lui Henric al VI-lea.*

Ce era cunoscut drept Centrul Moscova în cadrul MI6?

Este denumirea colocvială a agenților MI6 pentru KGB.

Cine sunt cunoscuți, în cadrul serviciilor de spionaj britanice, ca „Istoricii Oficiali”!

Acei istorici autorizați de către serviciile de spionaj să scrie istoria oficială a acestora. Istoria MI5 pe timp de război a fost scrisă de către Jack Curry. Istoria MI5 de după război a fost scrisă de către Christopher Andrew. Istoria oficială a SOE a fost scrisă de către William Mackenzie. Istoria Comitetului pentru Război Politic a fost scrisă de către David Garnett. Istoria operațiunilor SOE din Franța a fost scrisă de către Michael Foot iar cea a SOE din Italia de către Christopher Woods. Istoria MI6 a fost scrisă de către Neil Blair.

Care este rolul Comitetului Parlamentar al Serviciilor de Securitate şi Spionaj?

Creat prin ‚Actul Serviciilor de Spionaj” din 1992, este format din şase membri ai Parlamentului. Comitetul se ocupă de pregătirea unui raport anual adresat primului ministru. Primul preşedinte al acestui comitet a fost lordul Tom King, fost secretar de Stat pentru Irlanda de Nord şi secretar de Apărare. După retragerea lui King în anul 2001, a fost numită o nouă preşedintă a Comitetului, Ann Taylor. Preşedinta a ocupat această funcție din 2001 până în 2005.

Ce unitate militară realiza operațiuni speciale pentru MI6?

SAS, Special Air Service. Grupul a început să opereze în august 1941, fiind format din doar 60 de oameni. Trei luni mai târziu, rămăseseră în viață doar 4 ofițeri şi 18 oameni. În 1945, SAS-ul a fost trimis în Norvegia. În ianuarie 1951, SAS-ul a fost reorganizat şi trimis în Malaezia. Din 1957, SAS-ul a luptat în Oman (1964-1967), Borneo (1962-1966), Aden (1964-1967), Dhofar (1970-1977), Ulster (1968-1997), în insulele Falkland-Malvine (1982), în Irak (1991) şi în Afganistan (2002).

Ce faimoasă operațiune a realizat SAS în Londra?

În 1980, i-au eliberat pe ostaticii din ambasada Iranului din Londra şi i-au eliberat pe mai mulți ostatici din Sierra Leone în 20Ö2.

Care sunt cele două locații din lume unde se antrenează membrii SAS?

În pădurile din Belize şi în munții Brecon Beacons.

Ce întâmplări au provocat indignarea britanicilor față de MI5 şi MI6?

Atentatele islamiste din 7 şi 21 iunie 2005 din Londra. Cetățenii acuzau serviciile lor de spionaj că nu au ştiut ce urma să se întâmple din moment ce Marea Britanie era împotmolită în Irak alături de Statele Unite.

Câte bombe au explodat în Londra?

Patru. Trei în metrou şi una într-un autobuz. S-au înregistrat cincizeci de morți şi şapte sute de răniți în cel mai mare atentat terorist din întreaga istorie a Marii Britanii.

Ce se întâmpla în Marea Britanie când au avut loc atentatele?

Se sărbătorea reuniunea grupului G-8 în Scoția şi îşi reveneau din mahmureala cauzată de alegerea Londrei ca sediu olimpic pentru 2012 cu doar o zi înainte de atentat.

Unde au explodat bombele?

La ora 8:50, trei explozii aproape simultane zguduiau metroul londonez. La acea oră exploda un dispozitiv aflat în al treilea vagon al trenului care circula între stațiile Liverpool Street şi Aldgate. Câteva secunde mai târziu, altă explozie zguduia linia Picadilly, între King's Cross şi Russell Square. Nu este nici măcar 8:51 şi se produce o nouă deflagrație, de data aceasta într-un tren care tocmai pleca din Edgware Road către Paddington. După aproape o oră, o explozie zguduie din nou centrul capitalei britanice. Este ora 9:47. Are loc într-un autobuz cu două nivele al liniei 30, la intersecția dintre Tavistock Square şi Upper Woburn Place.

Cine a revendicat atentatele?

„Organizația Secretă a Al-Qaida din Europa" pe Internet, dar toate serviciile de spionaj recunosc că Al-Qaida, organizația condusă de către Osama Bin Laden, se află în spatele acestora. Două zile mai târziu, atentatul este revendicat din nou de aşa-numitele „Brigăzi ale lui Abu Hafs al-Masri", acelaşi grup care a revendicat atentatul din 11 martie de la Madrid.

Când a avut loc al doilea atac?

Pe 21 iunie, la două săptămâni după primul. În acest caz, nu au existat victime care să fie regretate deoarece exploziile au fost de foarte mică intensitate. S-au produs la prânz în stațiile de metrou Shepherd's Bush, Warren Street şi Oval, în vestul, centrul şi, respectiv, sudul Londrei. Altă explozie s-a produs în autobuzul numărul 26, pe Hackney Road.

Când au început arestările teroriştilor?

Cei trei presupuşi autori ai atentatului din 21-6 au fost arestați în cadrul unei operațiuni comune a MI5, MI6 şi a Unității Antiteroriste a Diviziei Speciale a Scotland Yard-ului. La Roma este arestat Osman Hussein iar în cadrul unei operațiuni comune în estul Londrei sunt arestați Muktar Said Ibrahim şi Ramzi Mohamed. Cel de-al patrulea terorist, Yasin Hassan Omar, a rămas în arest din ziua 27. Cel arestat la Roma este somalezul Osman Hussein, de douăzeci şi şase de ani, considerat a fi teroristul care a încercat să detoneze o bombă în stația Shepherd's Bush, din vestul Londrei.

O operațiune din cartierul londonez Notting Hill are ca rezultat arestarea lui Muktar Said Ibrahim, de douăzeci şi şase de ani, presupusul autor al atentatului împotriva autobuzului liniei 26 din Hackney, din estul Londrei şi a lui Razi Mohamed, care se presupune că a plasat bomba în metroul din stația Oval, într-

un apartament din apropierea parcului Dalgardo. Un al treilea suspect neidentificat a fost capturat într-un apartament din Tavistock Street.

Capitolul 2

De ce şeful MI6 este cunoscut ca litera C?

Datorită primului şef al secțiunii externe a Biroului Serviciului Secret, apoi primul şef al MI6, căpitanul sir George Mansfield Cumming. El semna întotdeauna documentele oficiale cu inițialele „MC" sau C cu cerneală verde. Acest termen a devenit o tradiție a şefilor MI6, care au adoptat inițiala C drept numele lor de cod.

Ce *altă definiție are litera C în cadrul MI6?*

Aceea de „chief" (şef).

Cine a fost primul C al MI6?

Sir George Mansfield Cumming, din 1900 până în 1923.

Cine l-a propus pe Mansfield Smith-Cumming ca prim director al SIS-ului?

Amiralul A.E. Bethell, directorul Spionajului Naval şi membru al Comitetului Imperial de Apărare (CIA). Bethell l-a propus pe Smith-Cumming ca responsabil al secțiunii externe a Biroului Serviciului Secret.

De unde provenea Cumming?

Din Marină. Mansfield Smith-Cumming studiase la Royal Navy College din Darthmouth, unde a absolvit cu gradul de sublocotenent.

Care a fost prima sa misiune?

A fost trimis în 1878 pe „HMS Belleraphon" şi, timp de şapte ani, a servit în Indiile Orientale.

Din cauza cărei boli Marina l-a lăsat la vatră pe Mansfield Smith-Cumming?

Suferea de amețeli constante când se afla pe vas. În 1885 i-a fost acordată liberarea şi a fost trimis să execute sarcini administrative în Marină.

Când a avut loc primul contact al lui sir George Mansfield Smith-Cumming cu sarcinile de spionaj?

În 1898, când a fost transferat la secțiunea externă a Spionajului Naval. Acolo a realizat mai multe misiuni ca agent secret. Acoperirea sa era a unui om de afaceri german care călătorea, din motive de muncă, în interiorul Germaniei şi în regiunea Balcanilor. În această perioadă este recrutat de către Biroul Serviciului Secret.

Când a fost reorganizat serviciul de spionaj?

În 1909, maiorul Vernon Kell[38] a fost numit director al Biroului Secret de Spionaj (SIB datorită faptului că în opinia publică apăruse o adevărată ofensivă împotriva spionilor germani din Anglia şi celor care trebuiau să fie deconspirați. În 1911, mai multe organizații de securitate au fost reorganizate. Kell a fost pus în fruntea Home Section sau a Serviciului de Securitate iar Smith-Cumming a fost pus în fruntea serviciului de spionaj extern.

În ce incident a fost implicat sir George Mansfield Smith-Cumming?

În 1914 a fost implicat într-un tragic accident pe o autostradă din Franța, în care şi-a pierdut viața fiul său iar lui au trebuit să-i amputeze un picior. Se spune că îi plăcea să intrerupă conversațiile din biroul său în timp ce-şi înjunghia piciorul ortopedic de lemn. De asemenea, îi plăcea să povestească istorii fantastice despre spioni şi despre cum îşi pierduse piciorul.

Ce era un document „CX”?

Un document al SIS care fusese redactat de către insul sir Mansfield Smith-Cumming.

Ce era „Cerneala Verde”?

[38] Generalul-maior Sir Vernon George Waldegrave Kell, KCMG, 21 noiembrie 1873-27 martie 1942, fondatorul şi primul director general al MI5

Este una din tradițiile din interiorul MI6 moştenită din timpurile lui sir George Mansfield Smith-Cumming, care scria şi semna întotdeauna documentele oficiale şi cele secrete cu cerneală verde.

Ce scriitor cunoscut s-a bazat pe sir George Mansfield Smith-Cumming pentru un personaj de roman?

Ian Fleming, creatorul personajului James Bond, pentru „M", şeful serviciului secret, referindu-se la sir Miles Messervy.

Cine a revelat public faptul că sir George Mansfield Smith-Cumming era cunoscut în MI6 sub numele de C?

Spionul şi scriitorul sir Compton Mackenzie[39] în biografia sa *Memorii greceşti* care prezenta munca sa pentru SIS în zona mării Egee în 1917. Problema a fost că Mackenzie a divulgat, de asemenea, în cartea sa, numele câtorva agenți ai MI6. Mackenzie s-a alăturat MI6 în 1916, la vârsta de treizeci şi cinci de ani, după ce a servit în strâmtoarea Dardanele. Scriitorul a murit la Edinburgh în 1970.

Cine i-a urmat lui sir George Mansfield Smith-Cumming?

Amiralul Hugh Sinclair[40], director al MI6 din 1923 până în 1939.

Ce nume conspirativ primea Sinclair ca director al Serviciului Naval de Informații?

„Quex".

Când a luat Sinclair prima oară contact cu serviciile de spionaj?

În 1883, când a intrat în Royal Navy. În Primul Război Mondial era deja director al Departamentului de Spionaj Naval, ajutând astfel la crearea şi întărirea SIS chiar înainte de al Doilea Război Mondial. În 1923 a devenit noul C.

Ce a încercat Hugh Sinclair în 1915?

---

[39] Sir Edward Montague Compton Mackenzie, 17 ianuarie 1883-30 noiembrie 1972. A servit în Spionajul Britanic în Mediterana de Est în timpul Primului Război Mondial.

[40] Hugh Sinclair 1873-4 noiembrie 1939. A ajutat la crearea SIS.

A încercat să absoarbă sarcinile de contrainformare şi contraspionaj în cadrul MI5. Sinclair dorea să controleze eforturile britanice în lupta lor împotriva bolşevicilor. Când ideea a fost respinsă în 1925, Sinclair a înființat în cadrul MI6 propriul său departament de contraspionaj.

Ce alt departament celebru a creat Hugh Sinclair în 1935?

Aşa-numita „Organizație Z", o secțiune a SIS care opera în Europa şi care, în acelaşi timp, opera independent de şeful SIS din Londra.

Ce alt departament celebru a creat Hugh Sinclair în 1938?

Aşa-numita „Secțiune D", ai cărei membri erau instruiți şi antrenați doar pentru acțiuni de sabotaj.

Ce a creat cu propriii săi bani amiralul Hugh Sinclair?

Şcoala de Criptografi şi Codificatori ai Guvernului aflată în Bletchley Park.

Ce faimoasă bătălie a condus Sinclair împotriva Trezoreriei Marii Britanii?

Trezoreria a redus bugetul MI6 de la 240.000 de lire sterline anual la 90.000, fapt care a provocat mânia Lui Hugh Sinclair. Reducerile bugetare au cauzat închiderea sediilor din Madrid, Lisabona, Zurich şi Luxemburg dar şi reducerea personalului din sediile din Roma şi Haga. Acest lucru a cauzat o reformă conform căreia bugetul MI6, alături de cel al Foreign Office-ului, urma să fie independent.

Ce reformă a încercat să facă Hugh Sinclair, în calitate de C?

A încercat să unească MI5, GCHQ şi Departamentul Special în jurul MI6. Sinclair argumenta că în acest fel s-ar evita înşelăciunile în acțiunile de informare şi contrainformare.

Ce avertizare a lui Hugh Sinclair nu a fost acceptată de către Guvernul britanic în mai 1935?

Hugh Sinclair a informat Guvernul britanic că germanii realizau o puternică reorganizare şi reînarmare ilegală a forțelor lor aeriene, Luftwaffe. În

iulie 1935 şi-a prezentat din nou argumentele, de data aceasta însoțite de fotografii ale celebrelor bombardiere staționate în hangare secrete aflate în diferite locații din Germania, dar a fost ignorat din nou. În fața lipsei totale de interes față de recomandările sale, C-ul Sinclair a insistat să sublinieze necesitatea unei modernizări a RAF. Datorită acestei recomandări, RAF a câştigat câțiva ani mai târziu, Bătălia Angliei împotriva Luftwaffe .

Ce a cauzat demisia lui Hugh Sinclair din MI6?

Cancerul care i-a luat viața la 4 noiembrie 1939.

Cine l-a înlocuit pe amiralul Hugh Sinclair?

Locotenent-colonelul Stewart Graham Menzies [41], director al SIS din 1939 până în 1952.

Al cărui fiu nelegitim se bănuia că ar fi fost locotenent-colonelul Stewart Graham Menzies?

Al regelui Edward al VII-lea însuşi.

Când a început cariera sa militară?

S-a alăturat Academiei Militare Regale Sandhurst şi a început să servească în Garda Grenadierilor. În timpul Primului Război Mondial a luptat în Franța, unde a suferit răni grave după un atac cu gaz în 1915. Săptămâni mai târziu a fost lăsat la vatră cu onoruri.

Când a avut loc primul său contact cu acțiunile de spionaj?

După ce a fost lăsat la vatră de pe câmpurile de bătălie din Franța, s-a alăturat secțiunii de contrainformații a mareşalului Douglas Haig. Ulterior, s-a alăturat MI6 ca director adjunct al C-ului Sinclair. În 1939, când Sinclair a decedat, Menzies a fost numit şef al SIS.

Ce a absorbit SIS după ce Menzies a devenit director?

Departamentele de informații şi contrainformații şi serviciul de criptografie din Bletchley Park.

---

[41] 30 ianuarie 1890-29 mai 1968. A fost C al MI6 înainte şi după cel de-al Doilea Război Mondial.

Pe cine a încercat să sprijine Menzies în timpul războiului?

Grupurile de rezistență antinaziste, inclusiv pe Wilhelm Canaris [42][42], şeful Abwehr şi antinazist convins. Problema este că Menzies nu a reuşit să-l convingă şi pe primul ministru Winston Churchill.

Care a fost una dintre cele mai mari realizări ale lui Menzies în timpul celui de-al Doilea Război Mondial?

Capacitatea de coordonare a operațiunilor SOE împreună cu cele ale Franței libere şi ale Rezistenței din zonele ocupate.

Care a fost prima sarcină a lui Menzies după cel de-al Doilea Război Mondial?

A reorganizat SIS pentru Războiul Rece şi a preluat marea majoritate a agenților SOE.

Care a fost cel mai mare scandal cu care s-a confruntat Stewart Graham Menzies?

Atunci când s-a făcut public faptul că agenții SIS, Kim Philby, Guy Burgess şi Donald Maclean lucrau pentru serviciile de spionaj sovietice. Menzies a demisionat în 1952 şi s-a retras din lume în casa sa din Gloucestershire. Nu a pronunțat niciodată niciun cuvânt despre cazul denumitului „Cerc al Spionilor din Cambridge".

Când a decedat Stewart Graham Menzies?

Stewart Graham Menzies a murit pe 29 mai 1968, la vârsta de şaptezecişidoi de ani victimă a unei pneumonii prost vindecate.

Cine l-a înlocuit pe Stewart Graham Menzies în fruntea MI6?

Sir John Sinclair[43], şef al SIS din 1953 până în 1956.

Sub ce altă poreclă era cunoscut C-ul Sinclair?

---

[42] Wilhelm Franz Canaris, amiral german şi şef al Abwehr între 1935 şi 1944.
[43] 1897-1977.

Simbad, datorită faptului că dezvoltase o carieră neobişnuită în Marină ca apoi să ceară transferul la Armată.

Ce nume îi plăcea să folosească lui John Sinclair*[44]*?

Acela de Alee. Aşa îl strigau rudele şi prietenii apropiați. Numele său real, John, a fost folosit de către C după ce a fost numit „cavaler" în 1953. Sinclair a studiat la Osborne şi Darthmouth. În primii ani ai Primului Război Mondial a servit pe un submarin, fapt care i-a provocat o boală de plămâni cronică. După ce a participat la debarcarea din Dardanele, sănătatea sa s-a deteriorat, obligându-l să se întoarcă la Londra. În 1918, a fost încorporat în Academia Militară Regală, fiind la puțin timp transferat în Corpul Regal de Artilerie în 1919. Între 1929 şi 1931, Sinclair a fost comandant adjunct în cadrul Companiei Onorabile de Artilerie iar din 1932 până în 1933, profesor la Academia de Artilerie.

Ce s-a întâmplat cu John Sinclair în timpul celui de-al Doilea Război Mondial?

Sinclair a servit ca instructor şi planificator de artilerie în cadrul Forței Expediționare Britanice. În final, în 1941, a fost numit director adjunct al operațiunilor militare din cadrul Ministerului de Război. În 1944 a lucrat la planurile debarcării din Normandia, fiind numit Directorul Spionajului Militar iar în luna iunie a aceluiaşi an numit director adjunct al SIS după retragerea lui Claude Dandey.

Ce faimos dezertor şi trădător a fost interogat de către John Sinclair în calitate de director adjunct?

Kim Philby. Sinclair şi adjunctul său, comandorul James Easton, l-au interogat pe Philby care a protestat dând asigurări că acuzațiile împotriva sa erau false. Ani mai târziu, Philby îl descria pe Sinclair ca: „Un om foarte credincios, profund legat de convingerile sale, expert în materie de securitate şi spionaj; unul dintre cei mai buni C pe care i-am cunoscut".

Ce două celebre catastrofe s-au întâmplat în cadrul MI6 în perioada directoratului lui John Sinclair?

Descoperirea celebrului Tunel al Berlinului şi dispariția scafandrului şi spionului SIS Lionel Crabb. După ultimul dezastru, un Comitet de Cercetare al Parlamentului a recomandat măsuri disciplinare împotriva lui John Sinclair. În

final, C-ul Sinclair şi-a prezentat demisia, după ce a afirmat că nu era responsabil de operațiunile secrete realizate de către MI6.

Ce a făcut John Sinclair după retragerea sa?

A avut un rol important în cadrul Bisericii Anglicane atunci când a fost numit preşedintele diocezei din cadrul Otter College şi şi-a menținut relațiile cu Armata fiind colonel comandant al Artileriei Regale. În 1976, înainte de a împlini optzeci de ani, a mers la Spitalul St. Richard din Chichester pentru a-şi face analizele medicale. Acolo murea câteva zile mai târziu din cauza bolii cronice de care suferise pe când era în Marină. John Sinclair a fost înmormântat în cimitirul bisericii din Funtington. Trei C au asistat la onorurile funerare: sir Maurice Oldfield, generalul maior Stewart Menzies şi sir Dick White[45], succesorul său.

Cine a devenit şef al SIS în locul lui John Sinclair?

Sir Richard White, şef al MI6 din 1956 până în 1968.

Ce a făcut ca numirea lui Richard White ca noul C să fie specială?

Faptul că a fost singurul care a condus atât MI5 cât şi MI6. Absolvent al Universităților Oxford, Michigan şi California, a ales să fie profesor în Croydon, dar în 1936 Malcolm Cumming l-a convins să se alăture MI5. În acest fel, Richard White devenea primul absolvent de universitate care era recrutat de către serviciul de securitate.

Care au fost cele două succese ce au făcut ca White să urce în ierarhia MI5?

Recrutarea diplomatului homosexual şi antinazist Wolfgang von Putlitz, ataşat al ambasadei germane din Londra şi faptul că a reuşit să împiedice, în 1940, publicarea unei cărți despre activitățile de spionaj ale Forței Expediționare Britanice. Pentru aceasta, s-a folosit de fratele său mai mare, Alan, care lucra pentru editura Methuen. Editura l-a identificat pe maiorul Gribble. Richard White a reuşit să obțină toate copiile şi să le distrugă. Rapid, White a devenit protejatul lui Guy Liddell şi, în 1944, a fost trimis în Corpul 21 al Armatei, sub comanda mareşalului Montgomery.

---

[44] Sir John Alexander Sinclair. 1897-1977. Şef al SIS între anii 1953 şi 1956.
[45] Sir Richard Goldsmith White. 20 decembrie 1906-21 februarie 1993.

Ce a făcut Richard White după cel de-al Doilea Război Mondial?

După terminarea războiului, Guvernul laburist l-a numit director general al MI5 pe Percy Sillitoe. Directorul general a creat un triumvirat în jurul său, format din Guy Liddell, Roger Hollis, expert în comunism şi Richard White.

Ce spion celebru a fost identificat de către triumviratul MI5-ului?

Savantul Klaus Fuchs. MI5 a reuşit să-l determine pe Fuchs să mărturisească încălcarea „Actului Secretelor Oficiale", fiind condamnat la cincisprezece ani de închisoare. Când dosarul despre Klaus Fuchs a fost făcut public, s-a descoperit că încă din 1945, MI5 considera că savantul era un spion care trebuia pus sub supraveghere. Liddell a fost obligat să demisioneze, fiind urmat în postul de director general adjunct al MI5 de către Richard White. În 1953 White i-a urmat în funcție directorului general Sillitoe, după pensionarea acestuia. Trei ani mai târziu, a fost propus să devină noul C al MI6, înlocuindu-l pe John Sinclair.

Care a fost urmarea numirii lui White în postul de C?

A fost un fapt destul de controversat datorită faptului că mulți dintre veteranii MI6 nu vroiau să-l recunoască pe White ca noul lor şef.

Ce scandaluri celebre au însoțit conducerea lui White?

Trădarea lui George Blake şi tentativa de asasinare a colonelului egiptean Gamal Abdel Nasser din ordinul primului ministru Anthony Eden.

Când a decedat Richard White?

După retragerea sa din activitățile de spionaj, s-a ascuns în casa sa din Sussex împreună cu soția sa Kate. A devenit vegetarian şi a început să scrie poezie. La 22 februarie 1993 murea victimă a cancerului.

Cine l-a înlocuit pe sir Richard White ca şef al SIS?

Sir John Ogilvy Rennie[46], şef al MI6 din 1968 până în 1973.

---

[46] Sir John Ogilvy Rennie. 13 ianuarie 1914-13 septembrie 1981. Director al MI6 între 1968 şi 1973.

Unde şi-a început cariera John Ogilvy Rennie?

Absolvent al Colegiului Wellington din Oxford, sir John şi-a început cariera în Foreign Office în 1946, rămânând până în 1968, când a fost numit director general al MI6.

Ce misiuni a avut sir John Ogilvy Rennie în cadrul Foreign Office?

La o săptămână după începerea celui de-al Doilea Război Mondial, Rennie s-a alăturat serviciului consular britanic din Baltimore, iar în septembrie 1940 a fost transferat la Serviciul Britanic de Presă din New York, întorcându-se la Londra în ianuarie 1946, acelaşi an în care a fost încorporat în Foreign Office. Între 1949 şi 1951 a ocupat funcția de prim secretar al Ambasadei Britanice din Washington, iar în iunie 1951 pe cea de prim-secretar al Ambasadei Britanice din Varşovia. În aprilie 1958 a fost numit consilier comercial în cadrul Ambasadei din Buenos Aires, iar în noiembrie 1962 trimis din nou la Washington. În 1964 s-a întors la Londra pentru a avea grijă de soția lui grav bolnavă.

De ce a fost numit director al MI6?

În realitate, numirea sa a cauzat destule surprize nu numai în mediile de comunicare cât şi în cercurile de spionaj. Secretarul Foreign Office, George Brown dorea pe cineva din exterior pentru a realiza reforme importante în interiorul MI6.

Ce a scris un critic al lui John Ogilvy Rennie?

„Nu are suficientă valoare şi curaj de care are nevoie şeful SIS iar în aceste momente nici măcar o viață lungă dedicată diplomației nu i-l va da. De acest lucru nu are nevoie MI6”.

Ce a cauzat demisia lui John Ogilvy Rennie din funcția de şef al MI6?

În 15 ianuarie 1973, Charles, fiul lui sir John Ogilvy a fost arestat la Hong Kong sub acuzația de presupusă implicare în traficul unei importante cantități de heroină chinezească. Câteva zile mai târziu, sir John a fost obligat să demisioneze.

Când a decedat sir John Ogilvy Rennie, al şaselea C al MI6?

John Ogilvy Rennie deceda la 30 septembrie 1981, la vârsta de şaizeci şi şapte de ani.

Cine l-a înlocuit pe sir John Ogilvy Rennie în fruntea MI6?

Sir Maurice Oldfield, director general al MI6 din 1973 până în 1978.

Modelul cărui personaj de roman a fost sir Maurice Oldfield [47]***?***

Al personajului George Smiley, creat de către John Le Carre.

Ce acțiuni de spionaj a realizat, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Maurice Oldfield?

A servit ca sergent în Egipt, în cadrul Serviciului de Spionaj din Orientul Mijlociu. La puțin timp, a fost invitat de către brigadierul Douglas Roberts să se alăture SIS din Londra. Prima sa destinație a fost în R5, secțiunea de cereri a contraspionajului. Adjunctul său era Kim Philby.

Ce limbi vorbea fluent Maurice Oldfield?

Franceza şi germana. Fiul mai mare al unui vânzător ambulant, Maurice era cel mai mic din zece frați. Licențiat în Istorie al Universității din Manchester, era un excelent organist, specializat în muzica religioasă. Specialist în contraspionaj, a avut diferite posturi în cadrul Spionajului Combinat din Orientul îndepărtat, în Singapore. În 1953, Oldfield a fost trimis la Londra dar în 1956 a fost trimis la Singapore ca şef al biroului SIS. Între 1960 şi 1964, a ocupat diferite posturi, inclusiv pe cel de şef al biroului SIS din Washington.

Ce rol a avut Maurice Oldfield în cazul colonelului spion Oleg Penkovsky?

S-a ocupat de analizarea şi canalizarea informațiilor primite de la controlorul lui Penkovsky din Ambasada britanică de la Moscova. A primit, de asemenea, sarcina ca din aceste informații să redacteze aşa-numitul *Manual de rachete amplasate de către sovietici în Cuba* în timpul „Crizei rachetelor".

A fost controversată numirea sa ca nou C?

[47] Sir Maurice Oldfield, 16 noiembrie 1915-11 martie 1981.

Nu, datorită faptului că primul ministru Ted Heath a decis să nu creeze probleme cu noua numire a C-ului MI6.

Maurice Oldfield a fost director adjunct al conducerii lui Richard White şi John Rennie.

Cine l-a însoțit la recepția de la palatul Bukingham când a fost investit Cavaler al Imperiului Britanic?

Actorul Charles Chaplin, „Charlot", care, în cadrul aceleiaşi ceremonii, primea şi el rangul de „Cavaler".

Ce s-a întâmplat cu sir Maurice Oldfield după retragerea sa în 1978?

După retragerea sa în martie 1978, Oldfield s-a mutat în reşedința sa din Iffley, unde s-a implicat într-un proiect de cercetare istorică la Oxford. Oldfield era dispus să studieze jurnalele primului şef al MI6, Mansfield Smith Cumming, cu toate că, din nefericire, ideea a fost aban donată din cauza presupusei dispariții a două din cele trei volume ale jurnalelor primului C. În septembrie 1980 Margaret Thatcher, l-a numit coordonator pe probleme de securitate şi Spionaj pentru Irlanda de Nord şi responsabil de operațiunile MI6, MI5 şi ale Poliției Regale din Ulster pentru combaterea IRA.

Când s-a descoperit homosexualitatea lui sir Maurice Oldfield?

În timpul vizitelor la Londra, Oldfield avea la dispoziție un mic apartament în oraş, în Marsham Court. El obişnuia să ia prânzul şi cina la un restaurant din apropiere. Pe seară, un ospătar a relatat un incident cu un client care i-a făcut propuneri indecente în timp ce îl pipăia. Ospătarul a depus un protest formal la adresa ofițerului care asigura paza personală a lui Oldfield şi care ținea de Divizia Specială. Incidentul a rezultat în interogarea lui sir Maurice Oldfield de către secretarul Cabinetului, sir Robert Armstrong. Fostul C şi-a recunoscut homosexualitatea. Permisul său de securitate a fost revocat, iar Maurice Oldfield a fost obligat să demisioneze din Biroul Irlandei de Nord.

Cine l-a înlocuit pe sir Maurice Oldfield în fruntea MI6?

Sir Dick Franks, director general al MI6 din 1979 până în 1982.

Când s-a alăturat Dick Franks SIS?

Franks s-a alăturat SIS în 1949, după ce a absolvit Queens College din Oxford. Între 1940 şi 1946, Dick Franks, cunoscut de prieteni ca „Dickie”, a activat în SOE din cadrul biroului din Cipru iar în 1952, în Biroul Britanic din Orientul Mijlociu. În 1953 a fost trimis la Teheran, unde a rămas până în 1957. În acel an, Franks s-a întors la Londra.

La ce operațiune celebră a participat activ C-ul Dick Franks când încă era agent?

La operațiunea „Boot”, care consta în asigurarea răsturnării primului ministru Mossadeq şi întoarcerii şahului.

La ce operațiune celebră a participat activ C-ul Dick Franks când încă era şeful biroului SIS din Londra?

La recrutarea colonelului Oleg Penkovsky. Agentul SIS Greville Wynne era mesagerul între Franks şi Penkovsky. Militarul rus a devenit o adevărată enciclopedie a serviciilor secrete sovietice. În 1962, Oleg Penkovsky a fost descoperit, judecat şi executat. Wynne a fost promovat iar Franks trimis la biroul MI6 din Bonn. În noiembrie 1966 s-a întors la Londra pentru ca, doisprezece ani mai târziu, să devină C al MI6.

Cine l-a înlocuit pe sir Dick Franks în fruntea MI6?

Sir Colin Figures[48], director general al MI6 din 1982 până în 1985.

Când s-a alăturat Colin Figures, SIS?

Cu studii la King Edward's School din Birmingham iar apoi la Şcoala Pembroke din Cambridge, Figures a servit într-un regiment britanic între 1943 şi 1948. În 1951 s-a alăturat SIS iar în iunie 1953 a fost trimis în Germania sub acoperirea Comisiei Britanice de Control din Germania. În septembrie 1956 a fost martor la dezastrul din Suez pe când se afla în misiune în biroul din Amman. În luna decembrie a aceluiaşi an, a fost trimis în misiune la Varşovia.

Ce a reuşit să facă Colin Figures în cadrul biroului din Varşovia?

[48] Sir Colin Frederick Figures, Cavaler Comandor al Ordinului Sf. Mihail şi Gheorghe. A fost şef al MI6 între 1982 şi 1985.

A reuşit să recruteze trei membri ai *Urzah Bezpieczenstwa* (UB), serviciile secrete poloneze. Din cei trei ofițeri ai UB, un colonel cu numele conspirativ de „Noddy" a fost cel mai eficace datorită faptului că acesta transmitea rapoarte permanente despre întâlnirile sale cu KGB-ul de la Moscova. Ultima misiune din străinătate a lui Figures a fost la Viena, între 1966 şi 1969. În următorii zece ani Figures a avut mai multe funcții în cadrul Century House, cartierul general al MI6 din Londra până când, în 1982, Colin Figures l-a înlocuit pe Dickie Franks, devenind noul C al SIS.

Ce l-a afectat pe Colin Figures în calitate de C al MI6?

Faptul că nu a detectat la timp invazia argentiniană a insulelor MalvineFalklands din Atlanticul de Sud în iulie 1982. Războiul împotriva Argentinei a fost un conflict pentru care SIS nu era pregătit. După victoria britanică, Figures a fost invitat de către Margaret Thatcher să apară în fotografia de grup cu toți cei care purtaseră războiul împotriva Argentinei. După ce a fost investit Cavaler de către Regină, au început să apară în presa britanică varii informații despre operațiuni clandestine dirijate de către MI6 împotriva argentinienilor din Paris, Madrid şi Misiunea Națiunilor Unite de la New York. În iulie 1985 sir Colin Figures şi-a anunțat retragerea şi l-a înlocuit pe sir Anthony Duff în postul de coordonator pentru Spionaj în cadrul Cabinetului.

Cine l-a înlocuit pe sir Colin Figures la conducerea MI6?

Sir Christopher Curwen[49], director general al MI6 din 1985 până în 1989.

Când a intrat Curwen în contact cu SIS?

Fiul unui vicar, a studiat la Şcoala Shelbourne. În 1948, la vârsta de nouăsprezece ani, s-a înrolat în Regimentul 4 de Husari ai Reginei. În iulie 1952 s-a alăturat SIS şi, doi ani mai târziu, în august 1954, a fost trimis în Tailanda. În iulie 1956 a fost transferat în Laos, unde s-a căsătorit cu prima sa soție, Vera Noom Tai, o fizioterapeută cu care a avut un fiu şi două fiice. În octombrie 1958 s-a întors la cartierul general din Londra iar în 1961 a fost trimis din nou în misiune la Bangkok, iar doi ani mai târziu în Kuala Lumpur.

În 1965 Christopher Curwen a fost transferat la Londra iar în mai 1968 numit ofițerul de Relații al SIS în Washington până în 1971. În 1977 a divorțat de soția sa şi s-a căsătorit cu Helen Stirling, cu care a avut un fiu şi o fiică, fiind numit în acelaşi timp şeful biroului SIS din Geneva. Când s-a întors la Londra în

mai 1980, Curwen a fost numit subşef al MI6, urmându-i lui sir Colin Figures în iulie 1985. Numirea nu s-a făcut publică până *ce Sunday Times* i-a publicat biografia.

Ce operațiune celebră a supravegheat personal Christopher Curwen în calitate de C?

Extragerea din Moscova a starului MI6 din interiorul KGB, Oleg Gordievski. Curwen a rămas în postul de C doar patru ani iar în timpul mandatului lui sir Geoffrey Howe a fost secretar al Foreign Office. În noiembrie 1988, Curwen a fost numit coordonator pe probleme de spionaj al Cabinetului iar în final, în 1991, s-a retras. După retragerea sa, sir Christopher Curwen a făcut parte din Comisia de Securitate, un grup de consiliere al Comitetului pentru Securitate şi Spionaj al Parlamentului.

Cine l-a înlocuit pe sir Christopher Curwen în conducerea MI6?

Sir Colin McColl[50], director general al MI6 din 1989 până în 1994.

În ce zonă a lumii era expert McColl?

Colin McColl a servit în Armată între 1951 şi 1952 până când, în septembrie 1956, s-a alăturat SIS după ce a absolvit cu brio *Queen's College* al Universității Oxford. SIS l-a trimis, în octombrie 1957, la „Şcoala de Studii Orientale şi Africane" din Londra pentru a învăța să vorbească tailandeza. În septembrie 1958, McColl a primit prima sa misiune la Vientiane. În 1962, Colin McColl s-a întors la Broadway, cartierul general din Londra al SIS până când a fost trimis, în 1966, la biroul din Varşovia. În ianuarie 1973, a fost numit şef al biroului din Geneva, funcție pe care a ocupat-o până în 1977. În următorii zece ani, Colin McColl a ocupat posturi importante până când, în noiembrie 1988, Margaret Thatcher l-a numit noul C al MI6.

De ce era celebru între şeful MI6, McColl?

Datorită calității stofelor costumelor pe care le purta şi a culorilor cravatelor sale. Era, de asemenea, celebru pentru pasiunea sa pentru muzica clasică. Colin McColl petrecea ore cântând la flaut inclusiv în biroul său.

---

[49] Născut în 1929.
[50] Născut în 1932.

Din ce alt motiv a devenit celebru Colin McColl în calitate de şef al MI6?

A fost primul C care a făcut publică funcția când se redacta *Who's Who* din Marea Britanie. Lângă numele său apărea „Şef al MI6". După retragerea sa în 1994, McColl a fondat un grup de firme de consultanță financiară în Edinburgh. La ora actuală, locuieşte în Oxfordshire.

Cine l-a înlocuit pe sir Colin McColl la conducerea MI6?

Sir David Spedding [51], director general al MI6 din 1994 până în 1999.

La ce faimoasă campanie a participat, pe când era tânăr, David Spedding?

La campania în favoarea Dezarmării Nucleare. În 1967, la douăzeci şi patru de ani, s-a alăturat SIS, în timp ce lucra la un proiect postuniversitar în Istoria Medievală la Universitatea din Oxford. Spedding a călătorit în Chile, unde a găsit de lucru în cadrul agenției de presă a Ambasadei britanice din Santiago.

Ce limbi vorbea fluent David Spedding?

Franceza şi spaniola. În mai 1970 a fost trimis în misiune la sediul MI6 din Beirut până când Kim Philby l-a identificat, într-un reportaj al ziarului sovietic *Izvestia*[52] ca şef al biroului SIS din capitala libaneză. În 1972, a fost transferat la Santiago de Chile, unde a trăit, în septembrie 1973, lovitura de stat a generalului Pinochet împotriva guvernului constituțional al lui Salvador Allende. În septembrie 1974 s-a întors la Londra pentru a fi trimis în misiune în Abu Dhabi, între 1977 şi 1981 după un scurt stagiu în Secțiunea pentru Orientul Mijlociu. În 1983, Spedding a fost numit şeful biroului SIS din Amman.

Ce operațiune l-a făcut celebru pe David Spedding în MI6 şi în întreaga Mare Britanie?

Când era şef al MI6 din Iordania, a prevenit, împreună cu poliția iordaniană o tentativă de asasinat din partea unei facțiuni a grupării Abu Nidal asupra reginei Elisabeta în timpul călătoriei sale la Amman. În ziua anterioară, o bombă explodase în Hotelul Intercontinental din capitala iordaniană. Margaret Thatcher a convocat cabinetul de criză pentru a anula călătoria, dar Regina s-a opus. În

[51] 7 martie 1943 — 13 iunie 2001.
[52] Ziar rus de mare tiraj. Titlul se poate traduce ca „ştiri" sau „rapoarte".

doar douăzeci şi patru de ore, Spedding a reuşit să-i aresteze pe autorii atentatului de la hotel, care se pregăteau de un nou atac asupra Reginei. Pentru acest serviciu, David Spedding a fost decorat cu Ordinul Reginei Victoria.

Ce nouă misiune a primit Spedding în 1986?

A fost pus în fruntea Forței Comune MI5-MI6 în Orientul Mijlociu pentru a controla posibilele atacuri teroriste în Marea Britanie şi împotriva intereselor britanice în Orientul Mijlociu. În această funcție, el a preluat conducerea operațiunilor MI6 în timpul Războiului din Golf.

În 1993 Colin McColl l-a desemnat pe Spedding drept succesorul său, punându-l, înainte de aceasta, în fruntea celor 60 de birouri MI6 din întreaga lume. În final, David Spedding a fost numit C în septembrie 1994, la vârsta de cincizeci de ani. A devenit astfel cel mai tânăr C din istoria MI6 şi singurul care nu servise înainte în Forțele Armate.

De ce îl acuzau serviciile de securitate?

De faptul că continua să ducă o viață normală în ciuda responsabilităților funcției sale. În ciuda faptului că era puternicul C al MI6, a continuat să locuiască în casa sa din Richborne Terrace; juca golf toate duminicile la *Clubul de Golf Huntercombe* şi lua prânzul zilnic la *Atheneum* din Londra.

Care a fost prima criză a lui David Spedding în fruntea MI6?

Când Richard Tomlinson, un ofițer care fusese concediat din MI6, a încercat să dezvăluie secrete oficiale şi operațiuni ale SIS în aprilie 1995.

Ce mutare celebră a realizat SIS sub conducerea lui David Spedding?

Din cartierul său general din century House, în sediul său actual de pe strada Albert Embankment, numărul 85, Vauxhall Cross, pe malul stâng al Tamisei.

Ce a autorizat David Spedding în calitate de C?

Accesul în cartierul general al MI6, al aparaturii de filmat pentru filmul James Bond 007 *Lumea nu e îndeajuns de mare.* De asemenea, a invitat-o la cina

de Crăciun pe actrița Judi Dench, cea care a jucat rolul lui „M” în ultimele producții din seria James Bond.

Ce problemă a avut actrița Judi Dench ca să asiste la această cină?

SIS nu i-a permis să vină cu maşina personală, da problema a fost că şoferul SIS nu i-a găsit casa la timp. Actrița a ajuns la cină cu o întârziere de patruzeci şi cinci de minute.

Ce alt caz celebru i-a adus publicitate pozitivă lui David Spedding?

Când C-ul l-a numit pe Christopher Hurran, şeful sediului SIS din Praga. Hurran era un homosexual recunoscut care a plecat în noua sa misiune însoțit de „tovarăşul” său, un cetățean venezuelean. În acest fel, Spedding indica în mod clar că homosexualitatea nu va fi o problemă în cadrul MI6.

Când a decedat David Spedding?

Fumător înrăit, Spedding suferea de cancer de câțiva ani. În final, a decedat la cincizeci şi opt de ani, în iunie 2001.

Cine l-a înlocuit pe sir David Spedding la conducerea MI6?

Sir Richard Dearlove, director general al MI6 din august 1999 până în iunie 2004.

Ce post ocupa Dearlove înainte de a fi numit noul c alMI6?

Director de Operațiuni sub conducerea C-ului sir David Spedding. Născut în Cornwall, Dearlove a absolvit facultatea de Istorie din cadrul *Queen's College* din Cambridge.

Când a luat contact prima dată cu SIS sir Richard Dearlove?

În 1966 şi 1968 a fost în misiune la Nairobi, unde a rămas până în 1971. În 1973 a fost numit comandant al biroului MI6 din Praga, întorcându-se la Londra în 1976. În iunie 1980 a fost trimis la Paris în calitate de şef secund al biroului.

Ce a făcut sir Richard Dearlove după atacul asupra Turnurilor Gemene din 11 septembrie 2001?

S-a decis să zboare cu Concorde-ul la New York pentru a vedea personal ruinele World Trade Center. După întoarcerea sa în Marea Britanie, Dearlove i-a cerut Guvernului laburist al lui Tony Blair o mărire de fonduri pentru a evita un 11 septembrie pe pământ britanic. Patru milioane de lire sterline au fost transferate de către MI6 pentru crearea unei unități speciale în interiorul SIS şi cunoscută ca „Afghan Task Force", care avea ca scop cumpărarea de relații şi informații despre guvernul taliban, sub al cărui control se aflau taberele de antrenament Al Qaida.

Cine era cel mai bun aliat al SIS şi al lui Richard Dearlove în Afganistan?

Ahmed Shah Masood, carismaticul lider care i-a combătut pe sovietici în valea Panshirului. Masood a fost asasinat cu două zile înainte ca Bin Laden să ordone atacul asupra Turnurilor Gemene şi Pentagonului de către doi sinucigaşi care s-au dat drept ziarişti marocani.

Ce a provocat prima confruntare între Richard Dearlove şi presă?

Redactarea a două rapoarte false în care se încerca să se justifice intenția Guvernului Blair de a intra în război împotriva Irakului lui Saddam Hussein.

Ce explica primul document?

Primul document, datat în septembrie 2002, ratificat de către JIC şi însoțit de un text redactat de către însuşi Tony Blair, explica nevoia de a intra în război din cauza faptului că regimul irakian deținea arme de distrugere în masă (WMD), o provocare clară la adresa rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite. Într-un punct concret al raportului, agenții SIS asigurau că Saddam cumpărase uraniu îmbogățit din Nigeria cu scopul de a fabrica arme nucleare. Această ultimă afirmație, care s-a descoperit mai târziu că era falsă, va fi utilizată de către preşedintele Bush în discursul său „Starea Uniunii" din ianuarie 2003.

Ce s-a întâmplat cu această afirmație când s-a investigat rolul MI6 de către Comitetul de Securitate şi Spionaj al Parlamentului?

Mai mulți ofițeri ai MI6 au recunoscut, în fața Comisiei Parlamentare că informația din Nigeria a fost inclusă în raport în ciuda faptului că provenea dintr-o singură sursă, nici aceea nefiind foarte sigură. Documentul includea, de asemenea, afirmația că agenții SIS din Bagdad descoperiseră că Saddam intenționa să plaseze arme de distrugere în masă împrejurul Bagdadului cu scopul de a riposta în cazul unui atac aliat asupra Irakului. În acest capitol se afirma că Saddam intenționa să atace mai multe obiective britanice din zonă, de exemplu cele două instalații militare din Cipru.

Ce prezenta al doilea document?

Al doilea document, datat februarie 2003, era cunoscut ca *Dosarul Dodgy*[53]. Raportul era o analiză scrisă de către JIC a regimului lui Saddam Hussein. Un cotidian britanic a descoperit că raportul era în realitate o teză de doctorat redactată de către un student american în urmă cu zece ani şi postată pe Internet. Serviciile de spionaj exageraseră puterea militară irakiană. Sir Richard Dearlove, C al MI6 şi John Scarlett, puternicul preşedinte al JIC-ului au fost foarte afectați după audierea în comisia care a anchetat rolul ambelor organizații în pregătirea celor două documente. John Scarlett, preşedintele JIC şi principalul responsabil de redactarea raportului, a fost numit succesorul lui Richard Dearlove la conducerea MI6 de către primul-ministru Tony Blair.

Prin ce s-a caracterizat mandatul lui sir Richard Dearlove la conducerea MI6?

Prin polemicile continue cauzate, în anul 2000, de atacul asupra cartierului general al MI6 din Vauxhall Cross cu o rachetă antitanc ghidată; în 2001, deoarece nu a anticipat atacul de mare anvergură al Al Qaida în Statele Unite; prin războiul împotriva terorii, războiul din Afganistan şi cel din Irak; de tensiunile provocate în cadrul Guvernului lui Tony Blair datorate lipsei de probe pentru a începe războiul împotriva Irakului cauzate de redactarea celor două rapoarte false în care se prezenta existența armelor de distrugere în masă în Irak.

Cine l-a înlocuit pe sir Richard Dearlove la conducerea MI6?

John Scarlett[54], director general al MI6 începând cu 2004 şi fost şef al Comitetului Comun de Spionaj (JIC. Numirea lui Scarlett a fost destul de controversată datorită implicării lui Scarlett şi a JIC-ului care lucra îndeaproape

[53] Titlul a fost găsit de către Canalul 4. Se referă la documentul prezentat de către Guvernul lui Tony Blair ca justificare a invaziei Irakului.

[54] Sir John McLeod Scarlett. Născut pe 18 august 1948.

cu Alastair Campbell, puternicul director de Comunicații şi Strategie al Guvernului lui Tony Blair, în crearea falsului raport despre armele de distrugere în masă din Irak. Acest raport a devenit centrul polemicului caz al sinuciderii doctorului David Kelly, consultant al guvernului şi al JIC.

Ce limbă vorbea fluent John Scarlett?

Rusa.

Ce volum celebru a supravegheat John Scarlett?

Publicarea arhivelor Mitrokin, fostul arhivar al KGB care a fugit în Occident cu mii de documente ale spionajului sovietic.

Când a fost recrutat John Scarlett de către MI6

În 1971, după ce s-a specializat în Istorie în cadrul *Colegiului Epson* din Oxford. În acelaşi an a fost recrutat de către MI6, fiind trimis în misiuni la Moscova, Nairobi (1973-1976) şi Paris.

Ce s-a întâmplat la Moscova în 1994?

Autoritățile ruse i-au cerut politicos lui John Scarlett să părăsească Federația Rusă, unde ocupa postul de şef al biroului MI6 din Moscova.

Ce a negociat John Scarlett, în calitate de şef al MI6 din Moscova cu Evgheni Primakov, director al SVR, serviciul de spionaj rus?

Scarlett i-a oferit lui Primakov cooperare între ambele servicii de spionaj în schimbul reducerii prezenței SVR-ului şi GRU-ului la Londra, cât şi a operațiunilor secrete.

Când a fost făcut public acest acord între MI6 şi SVR?

Când Evgheni Primakov şi-a publicat în Franța biografia sa intitulată *În inima puterii.*

Când a părăsit John Scarlett MI6?

În 2001, devenind director pentru Securitate şi Probleme Publice.

Când a fost numit şef al JIC?

În acelaşi an. Mai exact, pe 8 septembrie, cu doar trei zile înainte de atacurile asupra Turnurilor Gemene din New York.

Când s-a întors John Scarlett în MI6?

Pe 6 mai 2004, când primul ministru Tony Blair l-a numit noul C al SIS.

Cine era cunoscut cu inițialele „CD”?

Era simbolul şefului Comitetului de Operațiuni Speciale SOE. Aceste inițiale au fost adoptate de către sir Frank Nelson în 1940 şi de către succesorii săi, sir Charles Jocelyn Hambro şi generalul sir Colin Gubbins.

Capitolul 3
SPIONI

Cine era cunoscut ca „Asul Spionilor”?

Sidney Reilly, un spion stabilit la Sankt Petersburg, recrutat de către sir George Mansfield.

Care au fost cei mai cunoscuți agenți ai SIS în Rusiadin Rusia?

Sidney Reilly şi maiorul Stephen Alley.

Ce agent al MI6 vorbea fluent şase limbi?

George Rosenblum, născut în Rusia pe 24 martie 1874. Rosenblum a fost recrutat de către MI6, dându-i-se numele conspirativ Sidney Reilly. Înainte de Primul Război Mondial, a servit ca spion în Germania, ajungând cel mai important agent al serviciului secret.

Care a fost prima sarcină a lui Reilly după începerea Primului Război Mondial?

A fost trimis în Rusia pentru a furniza arme aliaților Marii Britanii. După o scurtă vizită la Londra, Reilly a apărut în Germania. În 1918, MI6 i-a dat sarcina să-l asasineze pe Lenin. Atentatul a fost pregătit împreună cu Fany Roid-Kaplan,

dar Lenin a supraviețuit. Reilly s-a întors la Londra. În absența sa, însuşi Reilly şi Robert Bruce Lockhart, şeful Misiunii Speciale, au fost găsiți vinovați de spionaj şi sabotaj şi condamnați la moarte dacă erau capturați.

În ce operațiune politică de destabilizare a fost implicat Sidney Reilly?

În 1924, Sidney Reilly şi Arthur Maundy Gregory au fost implicați în aşa-numita „Scrisoare Zinoviev", care a fost publicată de către *Daily Mail.* Acest lucru a contribuit la înfrângerea Partidului Laburist în alegerile generale din acelaşi an.

Cum îl numea Sidney Reilly pe sir George Mansfield Smith-Cumming, şeful SIS între 1909-1923?

„Ticălosul cu un singur picior".

Care a fost misiunea lui Reilly în Rusia?

Să-i ajute pe ruşii albi, adepții Țarului, să se întâlnească cu liderii bolşevişti şi să încerce să încurajeze contrarevoluția.

Ce altă misiune a primit Sidney Reilly?

Să încerce asasinarea legendarului lider revoluționar Vladimir I. Lenin.

Ce a cauzat dușmănia dintre Cumming şi Reilly?

Semnarea, în martie 1921, a unui tratat comercial între Marea Britanie şi Rusia. Acest acord presupunea recunoaşterea de facto a Guvernului bolşevic. Reilly i-a acuzat pe britanici că ar fi nişte trădători, iar Cumming nu l-a mai folosit pe Sidney Reilly în operațiunile din Rusia pentru o perioadă.

Ce nouă misiune a avut Reilly în Marea Britanie?

A fost transferat în cadrul Biroului Special, la ordinele lui Vernon Kell şi sir Basil Thomson. Reilly a fost responsabil de arestarea a douăzeci de spioni germani pe teritoriul Marii Britanii. Unsprezece au fost executați.

Când a murit Sidney Reilly?

În septembrie 1925, Reilly spiona Guvernul comunist al Rusiei. Se pare că a fost capturat, dus într-o pădure, unde a fost executat în noiembrie. Corpul său nu a fost găsit niciodată.

Cine a fost ultimul ofițer al SIS care l-a văzut în viață pe Reilly?

Rex Bosley, un ofițer veteran al SIS din Stockholm şi Helsinki. După căderea Zidului Berlinului şi deschiderea arhivelor KGB, s-a descoperit că biroul lui Bosley fusese spart de către sovietici. Agentul KGB, Alexander Orlov, a declarat că Bosley a fost cel care l-a vândut pe Reilly sovieticilor, cu toate că nu existau dovezi în acest sens. Rex Bosley a continuat să activeze în cadrul SIS şi după cel de-al doilea Război Mondial, servind ca şef al biroului din Stockholm, Helsinki şi, în final, din Oslo.

Ce agent era cunoscut ca specialist în spionajul subacvatic?

Lionel Crabb, născut în 1909. El a lucrat în mai multe proiecte până la începutul celui de-al Doilea Război Mondial. S-a înrolat în armată ca artilerist, iar în 1941 a cerut transferul la Marină. În 1942 a fost trimis în Gibraltar, unde a făcut parte din unitatea de dezamorsare a bombelor şi minelor.

Care a fost una dintre cele mai periculoase operațiuni ordonate lui Crabb?

A fost trimis pe coastele italiene ca să curețe de mine rutele navelor aliate. Pentru această operațiune, Crabb a fost decorat cu Medalia Sfântului George. În 1943 s-a ocupat de curățarea minelor din porturile Leghorn şi Veneția. Pentru această muncă a fost recompensat cu Ordi nul Imperiului Britanic.

Ce a făcut Crabb după război?

A localizat galioane spaniole scufundate şi a curățat şi instalat conductele instalației de arme atomice din Aldersmaston. Mai târziu, Crabb a decis să se întoarcă în Marină pentru a ajuta la salvarea unor oameni captivi într-un submarin. Pentru această realizare a fost ridicat la gradul de comandant. În martie 1955, Crabb a fost obligat să părăsească Marina din cauza vârstei.

Când a fost angajat de către MI6?

Cu doar un an înainte, Crabb a fost angajat să spioneze crucişătorul rus *Ordjonikidze.* Respectiva navă ajunsese în Marea Britanie, cu Nikita Hruşciov şi

Nikolai Bulganin la bord, în misiune de bună-voință. Pe 19 aprilie 1956, Crabb făcea scufundări în portul Portsmouth sub nava rusească, dar nu s-a întors din misiune. Controlorul său din MI6, Teddy Davies, a informat că Crabb fusese capturat de către ruşi.

Ce poziție a luat MI6 în cazul Crabb?

Cu ajutorul MI5 şi al Amiralității, MI6 a încercat să muşamalizeze tentativa de spionaj asupra navei sovietice. Pe 29 aprilie, Amiralitatea a anunțat că Crabb dispăruse atunci când lua parte la localizarea unui avion al Marinei prăbuşit în golful Stokes, la cinci kilometri de Portsmouth.

Au recunoscut ruşii arestarea lui Crabb?

Guvernul sovietic a comunicat că un scafandru a fost văzut aproape de vas pe 19 aprilie dar, când au încercat să-l aresteze, a dispărut în apele întunecate ale portului. Ziarele britanice au publicat povestea lui Crabb, anunțând că spionul fusese arestat şi transferat în Uniunea Sovietică.

Care a fost reacția Guvernului britanic?

Primul ministru, sir Anthony Eden, s-a înfuriat când a descoperit că operațiunea MI6 se realizase fără permisiunea sa. Eden l-a obligat pe directorul de atunci, sir John Sinclair, să demisioneze din funcție.

S-a descoperit vreodată cadavrul lui Lionel Crabb?

În data de 9 iunie 1957, un cadavru îmbrăcat cu un costum de scafandru a fost găsit plutind în apele insulei Pilsey. Fosta soție a lui Crabb a văzut cadavrul şi a declarat că era sigură că acel corp era al lui. Pat Rose, logodnica lui Crabb, a spus că cadavrul era al lui Crabb datorită unei cicatrici pe care o avea spionul pe partea stângă a cefei. Cazul a fost închis.

Ce poet, scriitor şi fiu al unui preot a devenit unul dintre cei mai buni agenți ai MI6?

John Buchan[55], născut la Perth pe 26 august 1875. Absolvent al Universității din Glasgow şi al Colegiului Bransonose din Oxford, Buchan a primit premiul de poezie Newdigate.

[55] 26 august 1875-11 februarie 1940. Politician unionist şi Guvernator General al Canadei.

Ce alte servicii a avut Buchan?

Avocat şi secretar particular al lordului Alfred Milne: înalt comisar britanic în Africa de Sud. În 1903 s-a întors în Marea Britanie, unde a fost numit director al companiei editoriale Nelson şi Fiii.

Ce roman celebru de spionaj a scris John Buchan?

În luna iulie 1914 Buchan a început să publice în foileton pentru revista *Blackwood's Magazine,* romanul *Cele treizeci şi nouă de trepte.* Eroul poveştii, Richard Hannay, era inspirat din viața spionului William Ironside. Când romanul a fost publicat în volum, s-a vândut în douăzeci şi cinci de mii de exemplare doar în trei luni.

Cum a ajuns să facă parte John Buchan din serviciul de spionaj?

La începutul Primului Război Mondial, membrul Partidului Liberal din Parlament, Charles Masterman, a fost numit şef al Biroului pentru Propaganda de Război al Guvernului britanic. Masterman l-a recrutat pe Buchan ca să-l ajute să reorganizeze publicarea de povestiri de război sub forma unei reviste lunare.

Cine sunt cei doi celebri scriitori care l-au ajutat pe Buchan în această misiune?

Arthur Conan Doyle, creatorul detectivului Sherlock Holmes şi Hilaire Belloc[56].

Care a fost prima poveste publicată de către John Buchan?

Povestea războiului lui Nelson, care a apărut în februarie 1915. l-au urmat alte douăzeci şi trei de poveşti. Drepturile cărților au fost donate de către Buchan unor opere de caritate.

Ce nouă misiune a avut Buchan în cadrul Armatei Britanice?

În primăvara lui 1915, a fost unul dintre cei cinci ziarişti militari a căror responsabilitate era să furnizeze povestiri de pe front ziarelor *The Times* şi *Daily*

[56] Joseph Hilaire Pierre René Belloc. 27 iulie 1870-16 iulie 1953.

News. Buchan a relatat pentru ambele publicații bătălia de la Ypres şi bătălia de la Loos.

Ce nouă misiune a avut Buchan, începând cu 1916, în cadrul Armatei britanice?

Buchan a fost recrutat de către sir Douglas Haig, şeful Cartierului General al Statului Major (GHQ. Acolo a fost avansat la gradul de locotenent secund în cadrul corpului de spionaj.

Ce mare minciună a spus Buchan publicului britanic?

John Buchan a scris în 1915, în *Povestea războiului,* că germanii erau aproape înfrânți şi că, pe Frontul Occidental, germanii pierduseră 1300000 oameni față de cei doar 100.000 oameni ai armatei britanice.

Ce alte cărți a mai scris Buchan?

Împreună cu Charles Masterman a lucrat în Biroul de Propagandă de Război. Acolo a scris o serie de pamflete publicate de către *Oxford University Press* sub numele de *Războaie pe pământurile britanice* (1915) şi *Bătălia Jutlandei* (1916).

Ce minciună de proporții a povestit John Buchan în cartea sa, „Bătălia de pe Somme”?

În cartea scrisă în 1916, Buchan descria ofensiva care marca încetarea războiului de tranşee şi începutul bătăliei pe câmp deschis. Buchan nu le-a spus cititorilor săi că în prima zi a bătăliei, la care au luat parte 110.000 de soldați britanici, 57.540 au fost răniți iar 20.000 au murit. Un istoric descria această zi de pe Somme ca „una dintre cele mai negre zile din îndelungata istorie a armatei britanice”. Buchan a mai afirmat că Somme a reprezentat una din cele mai mari victorii ale aliaților. După 140 de zile de luptă, armata britanică pierduse 400.000 de oameni şi avansaseră doar nouă kilometri.

Ce nouă sarcină a primit Buchan în cadrul Armatei Britanice începând din iulie 1916?

În februarie 1917 Guvernul a creat Departamentul de Informații şi l-a avansat pe John Buchan la gradul de locotenent-colonel. În aceeaşi zi, a fost

numit şef al noului departament. Charles Masterman a rămas în continuare responsabil de cărți, pamflete, fotografii şi desene cu teme războinice.

Ce s-a întâmplat cu John Buchan după război?

A scris alte cărți, cum ar fi *Huntingtower* (1922), *Cei trei ostatici* (1924) şi *Pădurea vrăjitoarelor* (1927). În 1927 a fost ales membru al Parlamentului din partea Partidului Conservator. În 1935 a fost numit Baron de Tweedsmuir. Buchan a scris, de asemenea, biografiile lui Montrose (1928 şi sir Walter Scott (1932). În ultimii săi ani, scriitorul şi spionul a servit ca Guvernator general al Canadei (1935-1937 şi ca preşedinte al Universității din Edinburgh (1937-1940). John Buchan a decedat la 12 februarie 1940.

Ce alt scriitor celebru a fost spion britanic?

William Somerset Maugham, născut la Ambasada britanică din Paris pe 25 ianuarie 1874. Tatăl lui Maugham era funcționar al Ambasadei din Franța.

Unde a studiat William Somerset Maugham?

La *King's School* din Canterbury şi la Universitatea din Heidelberg, în Germania. A studiat Medicina la Spitalul St. Thomas din Londra, specializându-se în obstetrică.

Care a fost prima sarcină a lui William Somerset Maugham în timpul Primului Război Mondial?

Când avea patruzeci de ani, Maugham conducea o ambulanță a Crucii Roşii pe câmpurile de luptă din Franța.

Acolo a cunoscut un american de douăzeci şi trei de ani, Gerald Haxton, de care s-a îndrăgostit şi de care nu s-a despărțit în următorii treizeci de ani. În timpul războiului, Maugham a fost invitat de către sir John Wallinger, şeful biroului MI6 din Franța, să participe la misiuni de spionaj. Scriitorul a servit, în final, ca ofițer de legătură între MI6 din Londra şi agenții săi din Europa.

Când a murit William Somerset Maugham?

În 1965, de moarte naturală.

Ce spion celebru a fost educat în Germania?

Hugh Christie, din părinți britanici, cu toate că a fost educat în Germania în timpul Primului Război Mondial, a servit ca pilot în Royal Flying Corps, câştigând Crucea militară pentru fapte de război.

Când a fost recrutat de către MI6?

A fost recrutat de către MI6 în 1927 şi numit ca ataşat aerian în cadrul Ambasadei Marii Britanii din Berlin. În 1930 s-a dedicat strângerii de informații cu caracter militar despre Germania.

Care era baza sa de operațiuni?

O casă aflată în proprietatea sa, localizată la granița germano-olandeză.

Cu ce înalt şef nazist era în bune relații Christie?

Cu Hermann Goering, pe care îl cunoscuse după studiile de la Universitatea din Aquisgran. Spionul britanic era foarte bun prieten cu Erhard Milch, secretarul de stat adjunct din cadrul Ministerului Aerului al Reich-ului.

De ce era atât de important pentru spionul britanic Erhard Milch?

Din poziția sa de secretar de Stat adjunct se ocupa de producția de armament.

Cine erau principalii informatori ai spionului ¥16?

Politicianul antinazist Cari Goerdeler, consilierul Guvernului Hans Ritter şi diplomații germani Hans von Herwath şi Wolfgang Putlitz.

Care sunt cele două informații importante pe care a reuşit Christie să le transmită MI6 de la Londra?

În februarie 1936, Christie a obținut planurile de producție ale avioanelor din Germania şi planurile pe termen lung pentru Luftwaffe. De asemenea, Christie a avertizat Londra referitor la intențiile germane de a invada zone ample ale regiunii Rinului.

Cine i-a spus spionului britanic că naziştii intenționau să preia controlul asupra Austriei şi Cehoslovaciei?

În data de 3 februarie 1937, s-a întâlnit cu Hermann Goering. Mareşalul i-a comunicat spionului că Germania intenționa să-şi anexeze Austria şi Cehoslovacia. Goering i-a spus, de asemenea, că Germania urma să devină marea barieră a Occidentului în fața înaintării comunismului.

Ce informație a transmis Christie în martie 1938?

Asigura că Adolf Hitler urma să declare război Marii Britanii dacă Guvernul decidea să sprijine Guvernul cehoslovac.

Care a fost reacția primului ministru Nevile Chamberlain față de informațiile lui Hugh Christie?

A refuzat să ia vreo măsură. Pe 29 septembrie 1938, Chamberlain, Hitler, Daladier şi Mussolini au semnat *Acordul de la Munchen,* care permitea anexarea regiunii Sudete la Germania, o regiune frontalieră fortificată şi locuită de cetățeni vorbitori de limbă germană.

Ce altă informație vitală pentru istorie, transmisă de către spionul MI6 a fost respinsă de către Neville Chamberlain?

Pe 18 august 1939 Christie a transmis cartierului general al MI6 că Adolf Hitler se pregătea să lanseze un atac surpriză asupra Poloniei în primele zile ale lui septembrie. Chamberlain a decis să ignore această informație şi inclusiv, a interzis comunicarea acesteia Guvernului de la Varşovia. Dar Adolf Hitler a invadat Polonia, cauzând astfel începerea celui de-al Doilea Război Mondial.

Cine era „Abdel”?

Numele de cod al unui agent al MI6 din perioada celui de-al Doilea Război Mondial şi care opera în Damasc. Acesta transmitea informații cu caracter politic de primă mână.

Ce spion sovietic, stabilit în Turcia, a trecut la englezi?

Georges Agabekov, agent al OGPU în Turcia. Agabekov s-a îndrăgostit de o profesoară englezoaică, Isabel Streater, şi a dezertat la Paris în 1930. În 1931 şi-a publicat memoriile, intitulate *OGPU: Teroarea secretă rusă.* Numele real al lui

Agabekov era Arutyanov. După ce s-a căsătorit, a fost trimis de către britanici la Bruxelles, iar apoi la granița franco-spaniolă. În iulie 1937 a dispărut şi nu s-a mai ştiut de el niciodată. Soția sa crede că a fost asasinat de către spionajul sovietic. Isabel Streater s-a întors în Anglia şi a murit în New York, în 1971, în timp ce muncea pentru misiunea britanică la ONU.

Ce rol important a avut agentul Augustus Agar în cadrul MI6?

În vara lui 1918, locotenentul Agar a fost avansat şef al flotei de patruzeci de şalupe care avea ca misiune paza coastei britanice de la baza lor din Insula Osea, Essex. Mansfield Smith-Cumming l-a invitat pe Agar să se întâlnească cu el la Londra. Ideea era ca Agar să se ocupe de infiltrarea de agenți ai SIS prin Marea Baltică şi de crearea de rute de fugă pentru aceştia din aceeaşi zonă cu ajutorul lui Paul Dukes, spionul protagonist al SIS. Pentru serviciile sale a fost decorat cu Crucea Victoriei. S-a retras din Marină în 1943 şi s-a dedicat scrierii de cărți despre experiențele sale până la moartea sa, survenită în decembrie 1968.

Cine se ascundea sub numele conspirativ de „Allen”?

Arthur Lakey, un fost sergent de poliție care a demisionat din Scotland Yard în august 1919, după o grevă.

După ce a petrecut unsprezece ani în Royal Navy, s-a înrolat în Poliția Metropolitană în noiembrie 1911. Angajat al agenției de detectivi „Vigilantes” a transmis MI5 informații valoroase despre mişcările agenților sovietici conduşi de către William Ever, care opera sub acoperirea Federated Press of America (FPA). FPA a fost închisă în noiembrie 1917, iar Lakey a primit o bună recompensă.

Ce spion a avut, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, un rol important în informațiile referitoare la naziştii britanici?

William Allen, cu studii la Eaton, a fost ales, în 1929, membru al Parlamentului de către unioniști. În 1931 a demisionat şi s-a alăturat Uniunii Fasciştilor Britanici (BUF) a lui sir Oswald Mosley. Allen s-a dedicat spionajului pentru MI5, dând informații valoroase despre structura organizației activitățile sale, liderii săi şi originea fondurilor sale. În 1943 a fost numit ataşat de presă al Ambasadei Britanice din Beirut, iar mai târziu a fost trimis în misiune la Ankara. Acolo s-a împrietenit cu un alt diplomat numit Kim Philby. Cu ajutorul lui Philby, Allen a scris istoria întregii sale familii. Cartea s-a publicat în 1957, când încă nu se descoperise că Philby era un trădător.

Ce spion al MI6, prieten al lui Sidney Reilly, s-a retras în Franța?

Stephen Alley. Veteran al SIS, Alley era expert în limba rusă. Între Primul şi al Doilea Război Mondial, agentul SIS a servit în Franța împreună cu Reilly. În timpul Primului Război Mondial opera în Sankt Petersburg, fiind evacuat în februarie 1918. După sfârşitul războiului s-a alăturat MI5, unde a lucrat timp de trei ani, până când s-a decis să se retragă. După retragerea sa s-a mutat în Franța, unde a deschis o afacere imobiliară în Paris.

Ce intelectual de la Oxford a devenit spion datorită pasiunii pentru turism?

Sir Julian Amery. După ce a absolvit Oxford, a făcut turism în Balcani. Ajuns la Belgrad, un ofițer al Ambasadei Britanice l-a invitat să se alăture MI6, în cadrul secțiunii D. Amery, turist şi spion, a devenit un expert al regiunii şi, din acest motiv, a fost numit subşef al Diviziei Balcanice al SOE, cu baza în Cairo. Principala sa sarcină era aceea de a infiltra militari britanici în Iugoslavia ocupată.

Care a fost una din ultimele operațiuni organizate de către Amery în Albania?

A organizat pentru MI6 infiltrarea gherilelor anticomuniste din Albania pentru a lupta împotriva regimului lui Enver Hodja. În 1950 a fost ales pentru un post din Camera Comunelor, retrăgându-se în 1992. În acelaşi an a fost desemnat pentru a ocupa un loc în Camera Lorzilor.

Ce spion a devenit majordomul Reginei?

Sir Hardy Amies, şeful Secțiunii T, responsabilă de Belgia în cadrul SOE. Vorbea fluent franceza şi germana datorită faptului că, înainte de război, condusese o fabrică în Germania. Amies s-a alăturat SOE în noiembrie 1941, începând ca instructor al agenților Secțiunii T. Era specialist în tot ceea ce era legat de Armata germană. În august 1943 a fost numit şef al Secțiunii responsabilă de Țările de Jos. În septembrie 1944, Amies i-a condus pe agenții SOE şi ai rezistenței către eliberarea Belgiei. Hardy Amies a rămas în SOE până la terminarea războiului, în 1945. Când s-a întors în Marea Britanie a fost numit „majordom” al Reginei, iar în 1989 a fost investit Cavaler al Imperiului Britanic.

Cine se ascundea sub numele conspirativ de ‚Armour”?

Acesta era numele de cod dat de către SIS unui agent italian al Abwehr-ului, spionajul militar nazist şi care opera în Roma în 1944. „Armour" lucra, oficial, pentru SIM-ul italian. Soția sa lucra, de asemenea, în SIS, descifrând şi spărgând coduri germane. Informațiile lui „Armour" date britanicilor au fost de mare valoare pentru aliați în timpul campaniei din Italia.

Cine se ascundea în spatele numelui de cod „Arnika"?

Colonelul din cadrul serviciului de spionaj militar sovietic, GRU, Oleg Penkovsky. Penkovsky a fost arestat în 1962 şi executat, dar înainte de aceasta, a reuşit să-i dea SIS britanic şi CIA-ului american planurile rachetelor sol-aer amplasate de către sovietici în Cuba în timpul crizei din octombrie.

Cine se ascundea în spatele numelui de cod ‚Artist"?

Era numele conspirativ dat de către SIS lui Johann Jebsen, un agent al Abwehr-ului stabilit în Lisabona în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. În aprilie 1941 Jebsen a fost arestat de către Gestapo şi executat în lagărul de concentrare de la Oranienburg?

Ce nobil şi fost agent al spionajului militar a fost implicat într-un caz de spionaj?

Lordul Astor. William Astor, fost ofițer al Spionajului Naval, era proprietarul superbului conac Cliveden, de pe malul Tamisei. În iulie 1962, Lordul Astor i-a prezentat-o prietenului său John Profumo, Secretar de Stat de Război, pe o tânără numită Christine Keeler. Cazul a devenit „Cazul Profumo".

Cine era Vera Atkins?

Vera Rosenberg, născută la Bucureşti în iunie 1908. Când a izbucnit cel de-al Doilea Război Mondial, Vera s-a alăturat Corpului Auxiliar Feminin al Forțelor Aeriene, fiind repartizată ca asistenta lui Maurice Buckmaster, şeful Secțiunii F. După terminarea războiului, Vera Atkins a primit misiune să afle locația a 118 agenți capturați de către germani în Franța. Vera Atkins s-a ocupat de interogarea lui Rudolf Hess, comandantul lagărului de concentrare de la Auschwitz. Agenta a devenit martorul acuzării împotriva lui Hess. Vera Atkins a murit în iunie 2000.

Cine era A.J. Ayer?

Era numele conspirativ al agentului Freddie Ayer, care acționa sub controlul Serviciului Secret de Spionaj. Cu studii la Oxford, era considerat un om foarte cult, educat şi extrem de rezervat. Vorbea la perfecție germana, spaniola, portugheza, italiana şi franceza. Ayer a fost trimis la Cartierul General al SIS din Londra pentru a se ocupa de interogarea prizonierilor de război inamici. Ulterior a fost trimis la biroul SIS din New York în noiembrie 1941. În optsprezece luni a reuşit să creeze o adevărată rețea de spioni în toată America de Sud. În 1943 s-a întors la Londra cu intenția să primească un post important, dar şefii SIS l-au trimis la Acra ca ofițer de transporturi. Acolo a avut o importantă reuşită şi datorită acestui fapt a fost rechemat la Londra. În toamna lui 1943 a fost trimis la biroul SIS din Algeria, iar în ianuarie 1945 la cel din Paris. În noiembrie al aceluiaşi an a cerut să fie retras din SIS şi s-a reîntors la Universitatea din Oxford, unde a devenit unul dintre cei mai mari filosofi ai timpului său. Ayer a relatat relația sa cu SOE în autobiografia sa, publicată în 1977, cu toate că nu a recunoscut niciodată relația sa cu MI6.

Cine se ascundea sub numele de cod „Backhand”?

Mohamed Zahirudden, un agent dublu care lucra pentru Marea Britanie. Zahirudden era un fost ofițer al armatei indiene care s-a oferit să colaboreze cu japonezii în februarie 1944. A fost trimis de către japonezi la un post de radio, dar Zahirudden trimitea, în timpul transmisiilor, mesaje britanicilor. Arestat de către spionajul japonez, Backhand a fost internat într-un lagăr de prizonieri până când a fost eliberat după cucerirea Rangoon-ului în 1945.

Cine se ascundea sub numele de cod „Balloon”?

Dickie Metcalfe, un agent dublu al MI5, în perioada celui de-al Doilea Război Mondial.

Cine se ascundea sub numele de cod de „Basket”?

Joseph Leniham, un agent dublu al MI5, care s-a Paraşutat deasupra Irlandei în 1941. Când a ajuns la Belfast, Leniham s-a predat Poliției. Au găsit asupra sa un aparat de emisie-recepție, 400 de lire şi un borcan cu cerneală invizibilă. Joseph avea un frate, Patrick, care ispăşise o scurtă condamnare deoarece era agent al IRA. Agentul MI5 l-a contactat pe fratele său, căruia i-a mărturisit că lucra pentru Abwehr recrutând posibili agenți pentru a-i spiona pe britanici. Datorită lui Basket s-a reuşit arestarea a aproape o duzină de membri

ai IRA. După încheierea celui de-al Doilea Război Mondial, Joseph Leniham a dispărut, în timp ce fratele său Patrick a apărut spânzurat sub un pod.

Cine era Johann Baumgart?

Un angajat al serviciilor de cale ferată din Germania de est care spiona pentru SIS. Baumgart a fost arestat în 1955 de către STASI deoarece s-a descoperit că acesta vânduse 28 de planuri ale unei fabrici de căi ferate SIS britanici

Cine era Farzad Bazoft?

Născut în Iran, Bazoft lucra ca *freelancer*[57] în Irak pentru ziarul *The Observer.* Arestat sub acuzația de spionaj, a fost executat pe 15 martie 1990. Saddam Hussein a ignorat cererile de grațiere, iar Bazoft, care călătorea cu paşaport britanic, a fost spânzurat. Execuția sa a provocat o puternică neliniște între ziariştii care transmiteau informații din Orientul Mijlociu, mulți dintre ei putând fi acuzați de a fi spioni. Serviciul Secret Irakian, Mukhabarat-ul, a descoperit în agenda lui Bazoft numărul de telefon al lui Yakov Nimrodi, un legendar agent al Mossad-ului israelian.? Controversa s-a accentuat când Guvernul britanic a recunoscut că Farzad Bazoft fusese în contact cu MI6, informând despre refugiații iranieni şi activitățile lor politice din Marea Britanie. Altă informație sublinia că Bazoft lucra pentru MI6 când a fost arestat pe aeroportul din Bagdad şi că raportul său despre instalațiile militare irakiene era trimis de la Ambasada britanică către sediul MI6 din Londra.

Lucra Bazoft pentru Mossad-ul israelian?

Nu s-a putut demonstra niciodată, cu toate că a fost expulzat din Tunis când încerca să fotografieze cartierul general al OLP din Hamman-Ash-Shatt, cu câteva zile înainte ca să fie bombardat de opt avioane de vânătoare F16 israeliene în dimineața de 10 octombrie 1985.

Ce spion alMI6 era agentul principal în probleme spaniole?

Kenneth Benton. În timpul războiului Benton a fost invitat să se alăture Secțiunii V a MI6, subsecțiunea regiunii iberice, cu baza la Madrid. Benton s-a alăturat serviciului secret în 1937, datorită bunei stăpâniri a limbilor străine pe care o căpătase ca profesor în Italia şi Austria. Prima misiune în MI6 a fost în

[57] Liber-profesionist.

cadrul biroului acestuia din Viena, până la sosirea naziştilor, în 1938. Benton a fost atunci transferat la Riga, de unde a fost evacuat din nou în 1940.

De ce a devenit celebru în Spania Kenneth Benton?

L-a recrutat ca informator pe secretarul particular al diplomatului Alcazar de Velasco, un celebru spion nazist care opera în Londra sub acoperirea de ataşat de presă al Ambasadei Spaniei în Marea Britanie.

În ce altă operațiune relaționată cu Franța a fost implicat Benton?

Odată cu misterioasa dispariție a căpitanului Lablache-Combier, un ofițer al Spionajului Naval al Marinei din Vichy. Fost comandant al lui *Impasible,* Lablache-Combier lucra voluntar pentru BERA, serviciile de spionaj ale Franței Libere ale lui De Gaulle. Când a ajuns la Lisabona, ofițerul a decis să ofere cunoştințele despre BERA amiralului Delage, ataşat naval în cadrul Ambasadei franceze a Vichy-ului la Lisabona. Odată ce SIS a fost alertat, operațiunea de sechestrare a acestuia i-a fost încredințată lui Kenneth Benton. Invitat la Ambasada Marii Britanii, căpitanul Lablache-Combier a fost drogat, sechestrat şi transportat în Gibraltar de către efective ale SIS. La puțin timp după aceea, cadavrul ofițerului francez a fost găsit plutind în apele de lângă portul Cadiz .

Cât timp a operat Kenneth Benton în Madrid?

Doi ani. După aceea a fost transferat la Roma până când, în 1948, s-a întors la Cartierul General din Londra. Între 1950 şi 1953 a acționat din nou în Roma; între 1953 şi 1956 a fost în misiune la Madrid; între 1956 şi 1963 a fost în Londra; în 1963 a fost trimis în Peru. În 1966 a primit misiunea finală ca şef al biroului MI6 din Brazilia.

Ce a făcut Kenneth Benton după retragerea sa din SIS?

A scris romane de spionaj sub pseudonimul de James Kirton. A scris *Cele douăzeci şi patru de nivele, Vremea crimei* şi *Foc grecesc.*

Cine a fost spionul MI6 responsabil cu acțiunile de spionaj în cadrul operațiunii „Ziua Z”?

John Bevan. Şef al Secțiunii de Control din Londra, Bevan se ocupa, de asemenea, şi de operațiunile de dezinformare din timpul celui de-al Doilea Război

Mondial. El a supravegheat personal operațiunile de dezinformare cu zile înainte de debarcarea din Normandia, lansând inamicului semnale şi informații false. Veteran al Primului Război Mondial, John Bevan a fost numit şef al Secțiunii de Control în mai 1942. Prima sa misiune a fost aceea de a organiza campanii de dezinformare cu luni înainte de debarcarea aliaților în nordul Africii.

Ce spion celebru se ascunde sub pseudonimul „Black Jack"?

John Bingham (1908-1988). El a fost unul din agenții cei mai celebri ai MI5. S-a alăturat Serviciului de Securitate în 1940, la vârsta de treizeci şi doi de ani. Bingham era expert în recrutarea informatorilor. Înainte de război, şi lucrând ca ziarist, a creat o adevărată rețea formată doar din femei. După război, John Bingham a acționat în Germania sub acoperirea Comisiei de Control. Ulterior s-a întors la Londra pentru a se încorpora în unitatea antisubversivă a MI5. După moartea tatălui său, în 1960, John Bingham a moştenit titlul de al Şaptelea Baron de Clanmorris şi un castel în nordul Irlandei. După cariera sa în MI5 a început o carieră prolifică ca scriitor începând cu 1977. Dintre romanele sale de spionaj trebuiesc amintite: *Numele meu este Sibley* (1972), *Fragment de teamă, Noaptea agentului negru* şi *Agent dublu.* Soția lui John Bingham, Madeleine şi fiica lor, Charlotte, lucrau de asemenea pentru MI5.

Cui i-a servit drept model John Bingham?

Personajului George Smiley, arhicunoscutul şef al Securității, creat de pana lui John Le Carré.

De ce a devenit spioană Madeleine Bingham?

Madeleine Abel, de douăzeci şi doi de ani, s-a căsătorit în 1934 cu John Bingham, când ea era ziaristă a ziarului *Sunday Dispatch.* După începerea celui de-al Doilea Război Mondial, Madeleine a fost recrutată de către SIS, fiind trimisă la Blenheim Park. Mai târziu a fost repartizată în cadrul Comitetului pentru Operațiuni Speciale (SOE), lucrând în Cartierul General din Baker Street. Madeleine l-a cunoscut pe John la o şcoală de dactilografié din Londra. Madeleine Bingham a decedat în 1988.

Cine era în realitate Nicholas Baker?

Era numele conspirativ al câştigătorului Premiului Nobel pentru Fizică în 1922, Niels Bohr. Omul de ştiință danez a rămas în Copenhaga după ocupația nazistă, dar în octombrie 1943, după ce a cooperat cu SIS britanic, a fost evacuat

înspre Suedia. Cu un zbor clandestin a fost trimis în Scoția pentru a munci la „Proiectul Manhattan[58]”. În septembrie 1941 a informat MI6 că un fizician german, Werner Heisenberg, îl abordase pentru a-i propune posibilitatea de colaborare în dezvoltarea de arme nucleare pentru cel de-al Treilea Reich.

Trimis la Los Alamos, în New Mexico, Bohr a fost împotriva posibilității ca americanii să aibă monopolul asupra unei arme atât de puternice şi a cerut ca sovieticii să fie informați în legătură cu această tehnologie militară. Bohr s-a întors la Londra pentru a face presiuni asupra lui Winston Churchill, dar politicianul l-a amenințat pe savant că-l va aresta dacă prezenta vreo informație a „Proiectului Manhattan” sovieticilor. După terminarea războiului, Bohr s-a întors în Danemarca, unde a fost contactat de agenți ai KGB. Savantul a refuzat oferta spionilor ruşi.

Cine a fost unul dintre cei mai experimentați agenți pe probleme spaniole ai MI6?

Desmond Bristow. Agentul s-a alăturat SIS în 1941, fiind trimis la Biroul Iberic sub comanda lui Kim Philby. În ianuarie 1943 a fost trimis în Algeria, iar în 1944 îa Lisabona. Cu puțin timp înainte de „Ziua Z”, Bristow a fost chemat la Londra, până când, în septembrie 1947, a fost trimis din nou la biroul din Madrid.

Acolo a rămas până în aprilie 1953. După ce a rămas câțiva ani la Londra şi a fost trimis în misiune la Buenos Aires, Bristow a demisionat şi a acceptat un post în firma de diamante De Beers. Mai târziu s-a retras într-o casă din sudul Spaniei, unde a scris cartea *Un joc de cârtițe* (1993). Bristow a murit de infarct în 2000.

Cine era „Bromo”?

Numele de cod dat de către SIS lui Jose Laradogoitia. Născut în Țara Bascilor, a fost recrutat de către Abwehr în Spania şi trimis la Rio de Janeiro, de unde trimitea scrisori contactului său german din Madrid. Din Brazilia s-a transferat la New York. Alertat de către BSC, *Coordonarea Securității Britanice,* Bromo a fost recrutat ca agent dublu de către SIS şi a continuat să trimită scrisori de la New York până în martie 1944. FBI îi furniza prin doi agenți informația pe care trebuia să o trimită germanilor.

Ce spion britanic a fost arestat în Rusia pentru că a sprijinit mişcările naționaliste ucrainene?

---

[58] Proiectul Manhattan se referă la proiectul de dezvoltare bombei atomice în timpul Celui de-al Doilea Război Mondial de către SUA, Marea Britanie şi Canada.

Gerald Brooks, lector al Universității de la Moscova. Brooks a fost arestat în 1965 sub acuzația de a fi distribuit cărți şi material subversiv mişcării naționaliste ucrainene, HTS. Se pare că HTS era finanțat de către SIS, dar KGB reuşise să se infiltreze. Condamnat la patru ani de închisoare, a fost dat la schimb, în 1969, pentru spionii Peter şi Helen Kruger.

Ce agent al Comitetului pentru Operațiuni Speciale (SOE) a primit cele mai multe decorații?

Tony Brooks, nume de cod „Alphonse". Zona sa de acțiune acoperea împrejurimile Lyon-ului, de unde plecau întăririle germane spre Normandia. Brooks a organizat rezistența locală pentru a-i lovi constant pe germani şi să-i împiedice să desfăşoare unități de tancuri în zona unde urma să aibă loc „Ziua Z". După terminarea războiului, Brooks a fost decorat cu Ordinul pentru Servicii Deosebite. Când s-a terminat lupta, Tony Brooks s-a alăturat MI6, fiind trimis în misiune în Bulgaria şi Cipru.

Ce spion a fost arestat de către Armata britanică sub acuzația de înaltă trădare şi care, după ce a fost eliberat de către MI6, a fost decorat de către Regină?

John Brown. Fusese recrutat de British Free Corp, o unitate britanică care lupta alături de germani. Cu studii la Cambridge, Brown a intrat în MI6 cu scopul de a se lăsa capturat de către naziști. La finele lui mai 1940 Brown a fost capturat în Franța împreună cu câțiva supraviețuitori din bateria sa şi internat într-un lagăr de prizonieri din Lamsdorf, unde s-a prezentat voluntar ca să lucreze în lagărul Blechhammer, din Silezia Superioară. Acolo a început mascarada sa. În iunie 1943 Brown s-a alăturat British Free Corp până ce, în 1945, la terminarea războiului, a fost capturat de către americani. John Brown a fost predat britanicilor pentru a fi judecat pentru înaltă trădare. În timpul procesului împotriva lui şi al altui membru al BFC, Tom Cooper, au fost acuzați de a fi participat la război împotriva aliaților. În final, amândoi au fost condamnați la moarte. Cu o zi înaintea execuției, pedeapsa împotriva lui John Brown a fost retrasă. MI5 a trebuit să facă public faptul că Brown era în realitate un agent britanic infiltrat în rândurile germane.

Care era cel mai mare talent al lui John Brown?

Putea să țină minte mai mult de trei sute de coduri numerice.

Când a fost făcută publică povestea lui John Brown?

După ce a fost pus în libertate, Brown a părăsit MI5 şi a revenit la viața civilă. Povestea sa a fost făcută publică după moartea sa, în 1964, când una din fiicele sale a descoperit un manuscris în care spionul povestea toată experiența sa din timpul războiului. Imediat ce a fost eliberat, sergentul-major al Artileriei Regale, John A. Brown a fost decorat de către Regina Elisabeta a II-a cu Medalia pentru Servicii Deosebite.

Ce vânzător de maşini a devenit spion?

Maurice Buckmaster. Fost director al Ford Motor Company din Franța, s-a alăturat Comitetului pentru Operațiuni Speciale în 1940, fiind numit şef al secțiunii franceze sau Secțiunea F. După război, comportamentul său a fost foarte criticat, deoarece organizația sa a fost infiltrată de către Abwehr.

Ce polițist al Scotland Yard-ului a devenit unul dintre cei mai buni agenți de contraspionaj al MI5?

Leonard Burt. În septembrie 1940 s-a alăturat MI5-ului. În cadrul serviciului de securitate şi împreună cu alți inspectori, cum ar fi Jim Skardon şi William Clarkson, au creat propria lor unitate.

Care sunt cele mai importante misiuni la care a participat echipa lui Burt?

Au fost trimişi la Aberdeen cu scopul de a cerceta misterioasa scufundare a unui cargobot în plin port şi, mai târziu, în februarie 1942, în Gibraltar, pentru a evita atacurile şi sabotajele scafandrilor italieni împotriva flotei britanice ancorată în port. Burt şi oamenii săi au descoperit că italienii operau din oraşul Cadiz.

La ce două cazuri celebre a participat Leonard Burt?

În arestarea lui William Joyce şi a lui John Amery, ambii acuzați de colaborare cu inamicul şi a britanicilor renegați care luptaseră alături de trupele lui Hitler în aşa-numita „Legiune a Sfântului Gheorghe”. După terminarea războiului, Burt şi echipa sa s-au întors la Scotland Yard, unde a rămas timp de doisprezece ani. În 1958 s-a retras din serviciul activ. Şi-a scris autobiografia, intitulată *Comandantul Burt al Scotland Yard-ului.* Burt a decedat în 1983.

Ce spion al SIS se ocupa de recrutarea de agenți din imigranții lituanieni, letoni şi estonieni?

Harry Carr, un agent veteran al MI6, care vorbea rusa şi care, detaşat la Helsinki, se ocupa de recrutarea de spioni dintre imigranții care proveneau din Lituania, Letonia şi Estonia. Această operațiune avea numele de cod „Westward Ho". Operațiunea a fost anulată la două luni după începere, deoarece fusese infiltrată de către KGB.

Ce agent al MI6 l-a înlocuit pe Donald Maclean când acesta a dezertat în Uniunea Sovietică?

Robert Cecil. Veteran al corpului diplomatic, Cecil a fost transferat la SIS în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, ca asistent personal al lui Sir Stewart Menzies. După război, Robert Cecil a lucrat în Departamentul American al Foreign Office-ului, în acelaşi birou al lui Donald Maclean. După dezertarea acestuia, Cecil a fost numit şef al Departamentului American. După ce s-a retras din serviciul diplomatic, a acceptat un post la Universitatea din Reading, unde a scris cartea *Decizia lui Hitler de a invada Rusia.* A scris, de asemenea, un capitol intitulat *Dimensiunea dispărută* în cadrul cărții *Kominternul Cambridge-ului.*

Cine era responsabil de securitatea Ambasadei Britanice din Ankara în timpul furtului documentelor de către agentul german „Cicero"?

Maiorul Monty Chidson. În mai 1940 conducea secțiunea D a SIS din Amsterdam, unde a descoperit o rețea ilegală de vânzare de diamante condusă de către germani. Un pic mai târziu şi gândindu-se că va fi promovat, Chidson a fost trimis ca şef al securității la Ambasada Marii Britanii din Ankara. În această perioadă majordomul ambasadorului se ocupa de furtul de documente secrete pentru a le vinde germanilor.

Ce spion al MI6 de la Moscova era contactul lui Oleg Penkovski?

Riari Chisholm, şeful Biroului MI6 din Moscova. Chisholm era responsabil de menținerea contactului cu Penkovski. Janet, soția lui Chisholm, era mesager între cei doi. În noiembrie 1962, Riari Chisholm a fost arestat de către KGB şi expulzat din țară împreună cu întreaga sa familie. Trădătorul George Blake îl denunțase spionajului sovietic când acesta era în misiune în Biroul MI6 din Berlin. Chisholm a fost trimis la Pretoria, unde a contractat malarie. Imediat ce s-a întors la Londra, a suferit un atac de cord murind pe loc.

Ce spion celebru s-a salvat datorită faptului că avea acelaşi nume cu primul ministru Winston Churchill?

Peter Churchill, responsabilul pentru operațiunile SOE-ului în sudul Franței din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. După ce a fost făcut prizonier de către germani, a fost predat Gestapo-ului, care l-a menținut în viață până la finele războiului, deoarece spionul s-a dat drept rudă a însuşi lui Winston Churchill.

Ce spion celebru a fost arestat la Madrid, îmbrăcat în haine de femeie?

Dudley Clarke. Acest spion era responsabil de aşa-numita „Forță A" în Orientul Mijlociu, care se dedica să pregătească operațiuni militare false pentru a devia atenția germană de la plajele din Normandia. Încorporat în Artileria Regală la şaptesprezece ani, Clarke a servit ca pilot în Egipt în timpul Primului Război Mondial. A luptat în Palestina, Irak şi Norvegia. În 1940 a fost trimis la biroul MI6 din Cairo, de unde s-a dedicat pregătirii de operațiuni false pentru a-i păcăli pe germani. Pe parcursul unei misiuni în Madrid, Clarke a fost arestat pe stradă în timp ce era îmbrăcat în femeie. În 1948 a fost numit şeful diviziei pentru opinie publică al Biroului Central Conservator. A murit în 1974.

Cine se ascundea sub numele de cod „Cobweb"?

Numele conspirativ al unui agent dublu care opera pentru SIS, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. De origine irlandeză, a reuşit să ajungă în Marea Britanie într-un submarin U-Boat în aprilie 1941, predându-se britanicilor la puțin timp după aceea. Fiind în legătură cu SIS, Cobweb trimitea în mod constant informații Abwehr-ului.

Ce informații a trimis Cobweb Abwehr-ului?

A transmis că un convoi mare, cu armament pentru Uniunea Sovietică urma să încerce să traverseze Marea Nordului pentru ca cuirasatul *Tirpitz* să navigheze în căutarea lui. Misiunea spera ca nava germană să iasă în larg şi acolo să fie surprinsă de Royal Navy. Capcana nu a avut succes.

Ce spion expert în diamante s-a dovedit a fi o valoroasă sursă de informații pentru scriitorul Ian Fleming şi romanul său 007 „Diamante pentru eternitate"?

John Collard, născut în ianuarie 1913. Collard lucra ca inspector al Trezoreriei când a fost recrutat de către MI5 în 1940 şi, puțin mai târziu, de către MI11. După întoarcerea sa în Anglia din misiunea sa de doi ani la Singapore, Collard a fost numit de către directorul general, Sir Percy Sillitoe, să combată traficul ilicit de diamante. John Collard a trăit timp de trei ani în Africa de Sud, lucrând pentru Organizația Internațională de Securitate a Diamantului. În 1957 a fost contactat de către Ian Fleming, părintele lui James Bond 007, care îl ruga să-l ajute în documentarea pentru noul său roman, *Diamantele pentru eternitate (Diamonds are forever).* John Collard a decedat în octombrie 2002.

Care a fost legătura scriitorului Ian Fleming cu SIS?

În 1933 Ian Fleming a vizitat Moscova în calitate de ziarist al agenției de ştiri Reuters. Primul contact cu MI6 l-a reprezentat marele său prieten Ernan Forbes Dennis. Datorită lui a obținut postul de ajutor personal al amiralului John Godfrey, şeful Diviziei de Spionaj Naval, în timpul războiului, Fleming l-a însoțit pe amiralul Godfrey într-un tur al Statelor Unite, vizitând constant Cartierul General al Coordonării Britanice din centrul Rockefeller, de pe 5th Avenue. După încetarea celui de-al Doilea Război Mondial, Fleming a lucrat la *Sunday Times* până în 1959. Stagiul său în Divizia de Spionaj Naval i-a permis scriitorului să poată introduce multe date reale în romanele sale cu James Bond. În *Dr. No,* Fleming se referea la un ofițer de la controlul paşapoartelor, ca şeful SIS. În final, Fleming a părăsit Marea Britanie, instalându-se în Jamaica. Acolo şi-a construit casa sa, pe care a botezat-o „Goldeneye". Ian Fleming a decedat în 1964, la cincizeci şi şase de ani şi după ce a obținut o celebritate mondială datorită celor şaisprezece romane ale lui James Bond, agentul 007.

Cum se numea fratele scriitorului şi spionului SIS?

Peter Fleming, celebru scriitor de călătorii, cu studii la exclusivistul colegiu Eton. În 1930 s-a alăturat Gărzii Grenadierilor Regali. După ce a luptat în Norvegia în 1940, Fleming s-a întors în Marea Britanie, unde s-a alăturat MI(R)-ului. În 1941 a fost trimis în misiune în Palestina cu scopul de a recruta prizonieri italieni pentru a efectua sabotaje în Grecia împotriva forțelor naziste. Fleming a reuşit să scape la bordul unui yaht cu pânze şi să se întoarcă la portul Haifa. Chemat la Londra, spionul a fost trimis în India pentru a conduce operațiunile aliate de propagandă din India şi Birmania împotriva japonezilor.

Ce spion al SIS era unul dintre cei mai mari experți în sud-estul asiatic?

John Colvin. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial Colvin a acționat în Iugoslavia ca mesager între SIS şi partizanii lui Tito. În 1951 a fost trimis la baza MI6 din Oslo, iar în 1953 la cea din Viena. Prima sa misiune în Asia a avut loc în 1958, când a fost trimis la Kuala Lumpur; între 1965 şi 1967 a lucrat la biroul MI6 din Hanoi. Apoi, John Colvin a fost numit ambasador al Marii Britanii în Mongolia, până când în 1977 a fost numit şeful biroului MI6 din Washington. John Colvin a decedat la Londra în 2003.

Ce scriitor se ascundea în spatele spionului MI6 David Cornwell?

John Le Carre. Cornwell a avut primul contact cu serviciile de spionaj dupăce a absolvit Oxford-ul printr-un prieten de-al tatălui său. În 1958 s-a alăturat MI5. În 1960 a fost transferat la MI6, fiind transferat la biroul din Bonn. Primul său roman ca John Le Carre a fost scris în 1961 când se afla la biroul MI6 din Hamburg. În 1963 a înregistrat primul său succes comercial când a publicat romanul *The Spy Who Came In from the Cold.* Succesul l-a făcut să primească premiul „Maugham" şi să ceară retragerea din SIS. Datorită stagiului său în serviciile de spionaj britanice, Cornwell stăpâneşte în toate romanele sale vocabularul spionilor.

Pe cine s-a bazat David Cornwell John Le Carre pentru a-l crea pe celebrul său personaj „George Smiley"?

Pe John Bingham, şeful său din MI5, un personaj pe care îl admira. Bingham era şi scriitor de *thrillere* de spionaj, cu toate că nu avea la fel de mult succes ca Cornwell.

De ce a fost chemat din nou David Cornwell de către MI5?

Pentru a face parte din Comitetul Special condus de către Bernard Hill, consilierul legal al MI5, pentru a analiza o plângere împotriva scriitorului Graham Greene, care dezvăluise secrete oficiale în romanul său *Omul nostru din Havana* (*Our Man in Havana*) - 1958. Cornwell a refuzat să facă parte din respectivul comitet.

Ce spion al SIS a fost plasat în jungla malaeziană înainte de invazia japoneză?

John Cross. Şeful regional al MI6 cu baza în Malaezia, maiorul Rosher, a decis să ascundă un grup de voluntari ai SIS în junglă, echipați cu radiouri şi

arme, cu misiunea de a pregăti terenul pentru a realiza acțiuni de sabotaj împotriva forțelor de ocupație. John Cross, un contabil de douăzeci şi nouă de ani, era unul din membrii SIS-ului. Cross a supravegheat transformarea membrilor Partidului Comunist Malaezian în experți sabotori. În timpul unei întâlniri cu japonezii, agentul a fost rănit, fiind evacuat în Anglia. După terminarea războiului, John Cross a rămas în contact cu prietenii săi chinezi, care începeau să lupte împotriva britanicilor pentru a obține independența Malaeziei.

Care era numele adevărat al lui John Cross?

Valentine Frederick Hegelund. Cross Hegelund şi-a Publicat memoriile în 1957, fiind astfel primul agent SIS care a relatat despre contribuția MI6 la efortul din perioada celui de-al Doilea Război Mondial.

Cine era unul dintre principalii spioni ai SIS din mediul militar al dictatorului irakian Saddam Hussein?

Colonelul Al-Dabbagh. Până în 2003 comanda una din unitățile aeriene de apărare din Irak, din vestul Bagdadului. Al-Dabbagh oferea MI6 informații despre Armele de Distrugere în Masă (WMD încă din 2001 utilizând pentru aceasta un grup de opozanți ai regimului stabiliți la Londra. Colonelul Al-Dabbagh insista că fusese martor la cum primeau acest tip de arme unități din Garda Republicană şi luptătorii feddaini. Asigura, de asemenea, că vizitase personal fabricile unde se producea acest tip de arme, în Habbaniyah, Al-Nahrawan, Nabbai Al-Latikia, ulterior bombardate de către aliați. Colonelul Al-Dabbagh a rămas în Bagdad până la sosirea coaliției internaționale şi a cooperat la crearea Consiliului Guvernamental, noua administrație post-Sadam.

Ce spion britanic a fost numit şef al securității din cadrul ***Conferinței de la Paris?***

Sir Claude Dansey, născut în octombrie 1876. Cariera lui Dansey a început la optsprezece ani, când s-a înrolat în Poliția Britanică Sud-africană, pentru ca la puțin timp să se alăture Poliției Borneo-ului de Nord şi Poliției Britanice a Somaliei. În timpul Primului Război Mondial Dansey a servit în MI5, iar în aprilie 1917 a făcut parte din delegația oficială invitată să cunoască sistemul american de spionaj, cu scopul de a-l adapta la serviciile secrete britanice. În iulie 1917 a fost trimis în Olanda pentru a reorganiza biroul MI6 din acea țară. În februarie 1919 a fost numit şef al securității în cadrul Conferinței de Pace de la Paris. În 1929, Dansey a fost numit şef al biroului SIS din Roma. Reputația sa a crescut

până când Stewart Menzie, şeful SIS între 1939 şi 1952 l-a numit vice-şef. În 1944 Sir Claude Dansey a decis să se retragă din MI6 şi să plece să lucreze cu Alexander Korda la casa de producție London Films. Dansey a decedat în iunie 1947.

Ce agent al MI6 avea misiunea de a evacua în Spania piloții aliați doborâți în Franța ocupată?

Donald Darling. Acest agent lucra în Franța pentru Organizația Z a SIS înainte de război. În iulie 1940, Sir Claude Dansey l-a repartizat în Peninsula Iberică. Din acest moment a devenit cel mai bun mesager al MI6 între Franța şi Spania. Darling a fost trimis în misiune la Ambasada britanică cu funcția de ataşat consular, având ca sarcină ajutorarea refugiaților. Darling a făcut o vizită scurtă la Madrid, unde a fost primit rece de către ambasadorul numit recent, Samuel Hoare. Diplomatul nu era de acord cu faptul că MI6 realiza operațiuni secrete pe teritoriul spaniol, datorită faptului că acest lucru putea pune în pericol fragila „neutralitate" a lui Franco. Darling s-a întors în Portugalia, de unde a continuat să-i ajute pe piloții aliați să fugă din Europa ocupată de către al Treilea Reich.

Ce misiune i-a fost încredințată lui Donald Darling în mai 1942?

Darling a fost trimis în Gibraltar pentru a coordona rutele de evadare şi a organiza transporturi maritime şi aeriene pentru a-i duce înapoi pe piloți în Marea Britanie, pentru ca astfel să continue lupta. Ca asistent al guvernatorului, Darling se ocupa de interogarea evadaților.

Pe ce două din cele mai importante personaje ale MI6 le-a interogat Donald Darling?

Pe căpitanul Airey Neave, responsabilul evadării din celebrul Castel Colditz şi pe Erich Vermehren, un dezertor al Abwehr-ului, recrutat de către SIS în Istanbul. Darling a rămas în Gibraltar până în aprilie 1944, când i s-a ordonat să se întoarcă la Londra. În vara lui 1944 a fost trimis la Paris.

Ce s-a întâmplat cu Donald Darling după cel de-al Doilea Război Mondial?

Din 1946 până în 1951 a rămas în biroul SIS din San Paulo sub acoperire consulară. La puțin timp s-a implicat în comerțul cu diamante. Darling a murit la Londra complet singur şi uitat, în cea mai absolută mizerie, la 1 decembrie 1977.

Ce spion al MI6 l-a alertat pe primul ministru Harold Wilson asupra faptului că MI5 fusese penetrat de către KGB?

Stephen de Mowbray. Agentul s-a alăturat SIS în 1950, la vârsta de douăzeci şi cinci de ani, fiind trimis în misiune repartizat timp de doi ani la biroul din Cairo. Îl 1953 a fost trimis pentru doi ani la Bagdad, iar în 1957 numit şef al biroului MI6 din Montevideo. După întoarcerea sa la Londra în 1961, De Mowbray a fost trimis la departamentul de contraspionaj al MI6, având ca principală activitate vânătoarea „cârtițelor".

În 1966 a fost numit şef al biroului din Washington până în 1968, an în care s-a întors la Londra.

În iunie 1974, De Mowbray avea dovezi serioase cu privire la infiltrarea sovietică a MI5 şi a comunicat personal acest lucru ministrului de atunci, Harold Wilson. Cercetarea realizată nu a găsit niciun indiciu al „infiltrării" KGB în MI5. Spionul s-a retras în 1975 şi la scurt timp s-a mutat în Africa împreună cu întreaga sa familie.

Ce fost lucrător petrolist a devenit unul dintre* cei *mai experimentați spioni ai MI6?

Fergie Dempster, născut în august 1915 în Tanger, Maroc. Dempster lucra pentru *Shell OU din* Venezuela când a izbucnit al Doilea Război Mondial. Încorporat în Royal Navy, a servit o perioadă în marea Adriatică, furnizând provizii şi arme partizanilor lui Tito. După război, Dempster s-a alăturat SIS, prima misiune fiind la Barcelona, sub acoperire consulară. În 1948 Dempster a fost numit şeful biroului SIS din Londra până când, la puțin timp, a fost numit şef al Spionajului Combinat pentru Orientul îndepărtat", cu baza în Singapore. Rapid, a devenit un expert în mişcări de revoltă comuniste, fapt ce l-a dus la Saigon în 1956. În 1958 a fost trimis în Australia ca asesor special pentru biroul Serviciului Secret de Spionaj Australian (ASIS). În 1960 a trecut prin Madrid, iar apoi pe la biroul din Mexic, unde a avut misiunea să lupte împotriva gherilelor guatemaleze, care pretindeau teritorii din Hondurasul britanic. După retragerea sa din MI6, Dempster s-a dedicat afacerilor petroliere împreună cu un asociat care lucrase pentru CIA. Fergie Dempster a murit în octombrie 1986.

Ce politician homosexual şi comunist era în realitate un informator al MI5?

Tom Driberg, care, o perioadă de timp, a fost unul dintre politicienii cei mai cunoscuți, datorită faptului că a fost preşedintele Partidului Laburist. Driberg a

fost înnobilat de către primul ministru Harold Wilson. Primul său contact cu spionajul a avut loc atunci când s-a alăturat *Tinerei Ligi Comuniste.* Homosexual, vizitator al cluburilor de noapte şi al petrecerilor din înalta societate, Tom Driberg s-a alăturat Partidului Comunist al Marii Britanii, transmițând informații despre activitatea sa MI5.

Când a încetat cariera lui Tom Driberg în MI5?

Odată cu înlocuirea lui Max Knight, agentul MI5 şi contact al lui Driberg din Serviciul de Securitate. La puțin timp a fost, de asemenea, exclus din Partidul Laburist din cauză că un informator asigurase că Driberg era o cârtiță a MI5 infiltrată în Partidul Comunist britanic, lucru care era cert.

Cine era informatorul din interiorul MI5 care a revelat misiunea reală a lui Tom Driberg?

Celia Luke, secretara responsabilă de registrul MI6. Când s-a descoperit, femeia a fost concediată din administrația publică, fără acuzații.

Pentru ce misiune a fost rechemat de către SIS Driberg?

Pentru a călători la Moscova în 1953, cu misiunea de a discuta cu fostul său prieten Guy Burgess. Ideea era să-l convingă pe Burgess să nu îşi publice autobiografia. Tom Driberg a decedat într-un taxi din Londra de un atac de cord în august 1976.

Cine era „Rață”?

Numele de cod dat de către MI5 unei femei care lucra la Ambasada Spaniei din Londra în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. După ce a fost eliberată din funcție de către Guvernul lui Franco, s-a oferit să spioneze în continuare pentru MI5, dar îşi pierduse valoarea din cauză că nu mai avea acces la rapoartele diplomatice şi nici la mesajele codificate.

Ce student de muzică a devenit unul din cei mai experimentați spioni în Uniunea Sovietică?

Sir Paul Dukes. Fiul unui cleric, Dukes studia muzica la Conservatorul din Sankt Petersburg cu intenția de a ajunge dirijor de orchestră. În timpul Revoluției din octombrie, Dukes a rămas la Londra până când, în decembrie 1917, a fost ales să fie „Mesagerul Regelui”, ducând mesaje speciale la Oslo, Stockholm şi

Petrograd. DukeA fost chemat din nou la Londra de către amiralul Mansfield Cumming pentru a se alătura SIS ca expert în bolşevism. Dukes a acceptat şi a devenit agentul „T25”.

Ce personalități a adoptat ST25?

Aceea a unui călător sârb care străbătea Finlanda. Cu ajutorul acestei personalități a putut face un bun portret al situației frontierei finlandezo-sovietice. În Rusia sovietică, Dukes a preluat rolul unui ucrainean, membru al temutei CEKA, rămânând în țară până în septembrie 1919. Cu puțin timp înainte de a fi descoperit, Dukes a reuşit să evadeze şi să se prezinte la delegația britanică din Riga, de unde a fost evacuat la Helsinki prin Marea Nordului. În 1920, când era deja la Londra, a fost decorat şi investit Cavaler al Imperiului Britanic. Sir Paul Dukes a decedat în august 1967.

Cine era agentul „Biffy”?

Wilfred Dunderdale. Născut la Odesa în 1899, Dunderdale a moştenit o adevărată avere datorită afacerilor cu nave ale familiei, care circulau pe rutele comerciale dintre Marea Britanie şi Rusia țaristă. În 1921 şi aproape de plăcere s-a alăturat SIS. Dunderdale era întruchiparea gentlemanului (având inclusiv umbrelă şi melon). Traversa Franța într-un Rolls-Royce, mergând cu el în fiecare dimineață la biroul MI6 din Paris, aflat pe strada Charles Floquet şi la reşedința sa particulară din castelul Chene, în inima Văii Loarei. După ce a izbucnit al Doilea Război Mondial, Dunderdale a fost numit ofițer de legătură al SIS cu Franța Liberă şi cu Deuxième Bureau. După ce s-a pensionat din SIS în 1959, Wilfred Dunderdale a fost numit consul general al Marii Britanii la Chicago. A decedat în plină stradă pe 5th Avenue din New York, în noiembrie 1990, la vârsta de 91 de ani. Cavalerul şi spionul era însoțit de tânăra sa soție de patruzeci şi trei de ani.

Cine era şeful spionajului pentru Irlanda de Nord?

David Eastwood, director de spionaj pentru Irlanda de Nord din 1971 până în 1973. Absolvent al Oxfordului, a fost decorat cu Crucea Militară în 1944.

Ce redactor al unui ziar din Cipru a devenit un spion al SIS?

Xan Fielding. Când a izbucnit cel de-al Doilea Război Mondial, Fielding a fost recrutat de către Comitetul pentru Operațiuni Speciale în 1940. În decembrie 1941 a fost debarcat pe o plajă din Creta. Acolo a rămas timp de nouă luni

organizând celule de rezistență în Munții Albi. În august 1942 a fost trimis în Beirut până când în noiembrie a fost trimis din nou în Creta.

Apoi a fost repartizat în Algeria pentru a organiza grupurile de rezistență, dar a fost arestat de către Poliția Vichy-ului. Schimbat cu alt agent şi deja eliberat, Xan Fielding a fost trimis în Grecia fiind primul britanic care a intrat în Atena după ocupația germană.

În primăvara lui 1945, a fost trimis la Saigon până ce japonezii s-au predat. SIS l-a trimis pe Fielding în Germania sub acoperirea Comisiei Britanice de Control. După retragerea sa din spionaj, Xan Fielding s-a mutat într-o casă în ținutul muntos Ronda, unde şi-a scris autobiografia, *Un om al timpului său.* A decedat în august 1991.

Ce spion britanic al GRU sovietic s-a dovedit a fi un spion al MI5?

Allan Foote, născut la Liverpool în 1905. Foote a fost concediat din RAF deoarece a declarat a fi membru al Partidului Comunist din Marea Britanie. În decembrie 1936 s-a alăturat batalionului britanic al Brigăzilor Internaționale din războiul Civil Spaniol. În septembrie 1938 s-a întors la Londra fiind recrutat de către GRU, spionajul militar sovietic, ca mesager. GRU l-a repartizat pe Foote la Geneva pentru a contacta cu Ursula Kuczynski. Acolo a fost antrenat ca operator de telegrafie până când a fost arestat de către Poliția elvețiană în noiembrie 1943. Lucrând la Lausanne, odată eliberat, Allan Foote a stabilit contacte cu agenți GRU din Paris, Madrid, Roma. În final, a fost transferat la Moscova pentru a face un curs intensiv de infiltrarea şi redactarea de rapoarte codificate. Foote a fost trimis în Statele Unite ca „agent ilegal". În timpul unei opriri la Berlin, Foote s-a predat britanicilor în martie 1947. Dezvăluirile lui Foote MI5-ului au permis Serviciului de Securitate să distrugă mai multe celule de spioni sovietici din Marea Britanie. De asemenea, MI5 a reuşit să deseneze structura GRU-ului datorită lui Allan Foote. Ca recompensă, MI5 i-a dat o nouă identitate şi i-a obținut un loc de muncă stabil în Ministerul de Agricultură şi pescuit până la moartea sa în 1956.

Ce agent celebru al SIS a fost responsabil de obstrucționarea autorităților argentiniene în încercarea lor de a procura noi rachete Exocet în timpul Războiului MalvinelorFalklands?

Alexis Foster, un agent originar din ruşi albi şi fost ofițer RAF, care şi-a petrecut întreaga carieră în diverse birouri ale MI6 din Orientul Mijlociu.

În 1982, în calitate de comandant al biroului SIS din Paris, a fost responsabil de evitarea faptului ca dictatura argentiniană să obțină noi rachete

Exocet, fabricate de Franța, cu care forțele aeriene să atace navele de război britanice.

Ce spioană a primit numele de ‚Arca lui Noe"?

Marie-Madeleine Fourcade. După predarea Franței în 1940, Marie s-a transferat de la Paris, unde lucra ca secretară a unei edituri care publica reviste, într-un oraş aproape de Pirinei împreună cu şeful său Georges Loustaunau-Lacau.

Acesta crease în timpul Primului Război Mondial un grup antifascist şi anticomunist. Numele conspirativ al lui Loustaunau-Lacau era „Navarre". Contactul organizației cu SIS din Londra era un diplomat canadian care avea baza în Franța guvernului de la Vichy şi care lucra de fapt pentru serviciile secrete ale generalului Charles De Gaulle.

După arestarea lui Georges Loustaunau-Lacau în mai 1941, Marie-Madeleine Fourcade s-a ocupat de organizație. Această femeie casnică şi mamă a doi copii, în vârstă de treizeci de ani a condus o adevărată rețea de spioni. Contactul său din SIS era Kenneth Cohen, care avea baza la Lisabona. Organizația a fost cunoscută de către MI6 cu numele conspirativ de „Alianța", iar lui Marie-Madeleine Fourcade i s-a dat numele conspirativ de „Arca lui Noe" pentru că toți agenții săi aveau nume conspirative de animale.

Care a fost cea mai dură misiune acceptată de către Marie-Madeleine Fourcade?

Atunci când spioana a descoperit că un agent SIS, Bradley Davis, era în realitate un informator al Gestapo-ului.

SIS de la Londra i-a ordonat „Arcăi lui Noe" să-l aresteze şi să-l execute. „Alianța" număra în iulie 1943 aproape 3000 de membri. Marie-Madeleine Fourcade a reuşit să fugă din Franța în ultimul moment înainte să fie arestată de Gestapo. După război a devenit o importantă consilieră a preşedintelui De Gaulle şi membră în Parlamentul European. A decedat în iulie 1989.

Ce rol important a avut spionul SIS, Louis Franck?

Membru al Secțiunii D, Franck a fost trimis la Bruxelles în mai 1940 cu misiunea de a evita ca rezervele de aur depuse în Banca Belgiei să cadă în mâinile naziştilor. Franck fusese până atunci repartizat în cadrul *Coordonării de Securitate Britanice* în Africa Occidentală până când a fost trimis în Italia pentru a supraveghea operațiunile SOE, care avea sediul în Bari.

Cine se ascundea sub numele conspirativ de „Garbo”?

Juan Pujol care, după experiența din războiul Civil Spaniol, a decis să se prezinte de bunăvoie la Ambasada britanică din Madrid în 1940.

Respins de britanici, a încercat acelaşi lucru la Ambasada germană, afirmând că era un simpatizant nazist. Abwehr-ul i-a acceptat oferta şi l-a antrenat ca spion cu intenția să îl trimită în Marea Britanie, unde Pujol spunea că ar fi avut câteva afaceri şi contacte. Pujol a închiriat o reşedință în Lisabona, de unde lua legătura în fiecare seară cu controlorul său german. MI5 a interceptat aceste mesaje şi a încercat, fără prea mult succes, să-l detecteze pe spion. Pujol a făcut o a doua încercare de apropiere de aliați prezentându-se la Ambasada britanică din Lisabona. A fost refuzat din nou de către ataşatul naval, care a spus că spaniolul era cu siguranță un agent al Abwehr-ului care dorea să se infiltreze în serviciile sale de securitate.

În aprilie 1942 a zburat la Plymouth împreună cu soția sa şi fiul său pentru a se întâlni cu Cecil Mills. MI5 i-a asigurat spaniolului numele conspirativ de „Garbo”. În curând, Juan Pujol era numit de către Thomas Harris, şeful subsecțiunii spaniole a MI5, drept „unul dintre cei mai buni actori din lume”.

Ce au creat Thomas Harris şi Juan Pujol?

Una dintre cele mai bune operațiuni de spionaj din toate timpurile. În rapoartele sale către Abwehr, Pujol declara că este în fruntea unei rețele de 23 de agenți. Toate rapoartele mergeau la Madrid şi, de acolo, la Berlin. Sosirea lui Garbo în Marea Britanie coincide cu campania de convingere a germanilor că aliații pregăteau o mare invazie a Europei prin aşa-numita Strâmtoare Calais.

Contribuția lui Garbo la această idee a fost vitală deoarece a redus numărul pierderilor aliate pe plajele Normandiei, în Ziua Z. Garbo a transmis Berlinului că „inexistentul” Corp întâi al Armatei Statelor Unite se poziționa în sudul Marii Britanii pentru a lua cu asalt Franța. După retragerea forțelor germane de pe plajele Normandiei, Garbo a fost decorat atât de către germani, cât şi de către englezi cu Medalia Imperiului Britanic.

Adevăratul nume al lui Garbo a rămas secret până în 1984. Kim Philby a spus despre Juan Pujol: „Garbo a fost unul dintre cei mai creativi agenți de spionaj din toate timpurile”.

După război, Pujol şi familia sa au mers în Venezuela pentru a lucra pentru o companie petrolieră britanică, identitatea lor adevărată fiind protejată de către MI5.

În 1984, cu ocazia a patruzeci de ani de la debarcarea din Normandia, spaniolul Juan Pujol a fost escortat până la Buckingham Palace pentru a se întâlni cu ducele de Edinburgh care vroia să îi mulțumească personal pentru contribuția sa la victoria aliată din Europa împotriva forțelor celui de-al Treilea Reich.

Ce agent s-a ocupat în totalitate de securitatea materialelor de spionaj ale Zilei Z?

Sir Gerald Glover. Primul contact al lui Glover cu spionajul a fost în 1938, în Balcani, pe când era „mesager al Regelui". Glover a fost trimis de către MI6 la Budapesta cu, o servietă diplomatică plină de explozibili. În lunile care au urmat a făcut trei călătorii de acest fel la Bucureşti şi Belgrad.

În final, a fost invitat să se alăture SIS, fiind repartizat în Orientul Mijlociu. Următoarea sa misiune era cea în calitate de ofițer pe Probleme de Securitate Regională (RLSO. Sarcina celor 12 agenți RLSO ai MI5 consta în a menține legături cu serviciile de securitate, poliția şi SIS pentru a evita posibilele sabotaje pe teritoriul britanic. Îl vara lui 1940, Glover a fost numit şef al contraspionajului şi contrasabotajului din cadrul Home Guard. După optsprezece luni ca RLSO în Kent, Glover a fost numit şeful celor 12 RLSO, supraveghiind securitatea Zilei Z. În 1944 şi-a prezentat demisia şi s-a dedicat vânzării de terenuri, în 1971 a fost numit „Cavaler". Sir Gerald Glover a decedat în decembrie 1986 după ce şi-a publicat memoriile în cartea intitulată *„115 Park Street".*

Cine era şeful scriitorului Ian Fleming în cadrul Spionajului Naval?

Amiralul John Godfrey. Director al Diviziei de Spionaj Naval în primii trei ani ai celui de-al Doilea Război Mondial, a fost transferat la Marina Indiană în septembrie 1942. Godfrey era descris de către ajutoarele sale ca mândru, intelectual şi arogant. Godfrey a decedat în august 1971 la vârsta de optzeci şi trei de ani.

Cine era cunoscută drept „Domnişoara X"?

Olga Gray, o agentă a MI5, a cărei misiune era aceea de a se infiltra în Societatea de Prietenie Anglo-Sovietică, despre care se bănuia că era finanțată de Partidul Comunist din Marea Britanie. În 1938 Gray a obținut probe concludente împotriva lui Percy Glading, unul dintre liderii comunişti care fusese mesager al serviciilor de spionaj sovietice. Glading a fost declarat vinovat de încălcarea „Actului Secretelor Oficiale".

Ce scriitor celebru de romane de spionaj a vrut să aibă o carieră în MI6 dar a fost împiedicat de un proces de calomnie intentat de către fetița-actriță Shirley Temple?

După ce a publicat *Puterea şi gloria,* Graham Greene, a fost invitat să i se alăture surorii sale, Elizabeth, care lucra pentru SIS. MI5 a început să cerceteze trecutul lui Greene, descoperind că scriitorul prezentase o declarație de faliment într-una din revistele aflate în proprietatea sa din cauza faptului că a trebuit să plătească o despăgubire mare fetiței-actriță Shirley Temple. Actrița depusese o plângere împotriva revistei şi a lui Greene deoarece acesta o acuzase că era „o fetiță provocatoare din punct de vedere sexual".

A fost acceptat Graham Greene în MI6?

Da, dar nu pentru un post activ. Greene a fost trimis în 1941 la Secțiunea V, care se ocupa de interceptarea semnalelor. Acolo s-a împrietenit cu un agent celebru numit Kim Philby. Secțiunea V se ocupa de interceptarea şi analizarea semnalelor, transmițând informația birourilor SIS din Spania, Portugalia şi Nordul Africii. Mai apoi, Greene a devenit celebru la nivel mondial după ce a publicat romane importante ca *Al treilea om,* în film jucând Orson Wells şi Joseph Cotten sau *Omul nostru din Havana,* rolul principal din film fiind jucat de către sir Alec Guiness. Apoi a mai scris şi alte romane de mare succes cum ar fi *Factorul uman* sau *Al zecelea om.* Acesta va fi romanul său postum deoarece Greene deceda în casa sa din Antibe în aprilie 1991.

Ce hârtii au fost distruse, după moartea unui spion celebru, de către fiica sa?

Toate documentele secrete şi personale aflate în posesia lui sir Charles Hambro. Cu studii la Eton, Hambro s-a alăturat în 1940 Comitetului pentru Operațiuni Speciale din Norvegia, iar în mai 1942 a fost numit director al SOE. După război, Hambro a fost numit director al Băncii Angliei. Când a murit, în august 1963, fiica sa a ars, la indicațiile tatălui său, toate documentele secrete pe care Hambro le avea în posesie.

Ce spion cu studii în Spania era fiul unui celebru comerciant de artă?

Thomas sau Tomas Harris, fiul lui Lionel Harris, cel mai celebru comerciant de artă din Spania şi de origine evreiască. În timpul celui de-al Doilea Război

Mondial, Tomas a fost repartizat în cadrul Secțiunii Spaniei a MI5, una din principalele misiuni fiind coordonarea informațiilor provenite de la Garbo (Juan Pujol. În realitate, Tomas s-a alăturat MI5 din cauza faptului că două dintre surorile lui lucrau deja din 1940 pentru Serviciul de Securitate. Tomas Harris era foarte bun prieten cu Anthony Blunt şi plătise chiar şi studiile unuia dintre fiii lui Kim Philby. Strânsa sa prietenie cu Blunt, Philby şi Melinda, soția lui Donald Maclean a făcut să fie bănuit că era spion sovietic. Înainte de a fi interogat de către MI5, Tomas Harris murea, în 1964, într-un accident de automobil pe insula Mallorca. O anchetă ulterioară a demonstrat că o parte din valoroasa colecție de artă a lui Harris provenea din furturile din biserici realizate de către republicani în timpul Războiului Civil Spaniol. Relația lui Tomas Harris cu spionajul sovietic nu a fost niciodată dovedită.

Ce înalt şef nazist a fost interogat de doi agenți ai MI6?

Rudolf Hess. Capturat în mai 1941, când a zburat înspre Scoția cu intenția de a obține un acord de pace între Germania şi Marea Britanie. Hess a fost închis în Turnul Londrei, unde a fost interogat de doi agenți ai MI6, Frank Foley şi Thomas Kendrick. Hess a fost condamnat la închisoare pe viață de către Tribunalul Internațional de la Nurnberg. Şi-a ispăşit pedeapsa în izolare absolută la închisoarea Spandau până la sinuciderea sa în august 1987.

Ce ataşat naval britanic la Madrid îşi construise propria rețea de spioni în Spania?

Comandantul Allan Hillgarth, ataşat naval britanic în Madrid în timpul Războiului Civil Spaniol şi al celui de-al Doilea Război Mondial.

Ce spion anglo-german a devenit figura publică a MI5?

Edward Hinchley-Cooke. Pe jumătate german şi datorită faptului că vorbea fluent această limbă, a fost însărcinat de către primul ministru Lloyd George în 1917 să fie translator al legației britanice la Conferința de la Spa. În perioada Primului Război Mondial, Edward Hinchley-Cooke s-a ocupat de interogarea prizonierilor de război. Colonelul Hinchley-Cooke a devenit figura publică a MI5 între cele două războaie mondiale.

Ce ambasador britanic din Madrid a lucrat pentru MI6?

Sir Sam Hoare. În 1930 a fost numit Secretar de Stat pentru India.

Hoare a publicat primul volum al memoriilor sale, *Al Patrulea sigiliu. Finalul capitolului rusesc.* Hoare a ocupat funcții importante ca: secretar al Foreign Office-ului, Prim Lord al Amiralității, Lord Protector al Sigiliului şi Ministru al Aerului.

După o discuție cu Winston Churchill, Sam Hoare a fost numit în 1940 ambasador al Marii Britanii la Madrid.

Când a avut loc primul contact al lui Hoare cu MI6?

În 1916, când amiralul Mansfield Smith-Cumming şeful SIS, a luat legătura cu el pentru a-l recruta datorită stăpânirii limbii ruse. Prima misiune a lui Hoare pentru MI6 a fost la Sankt Petersburg, unde a realizat sarcini de contraspionaj. În 1916 a fost numit şef al Spionajului Britanic din Petrograd.

Ce misiune i-a încredințat Churchill lui Hoare în calitate de ambasador la Madrid?

Să evite ca Francisco Franco să intre în război de partea Axei.

Ce problemă a avut Sir Sam Hoare cu agenții SIS?

A avut două probleme grave. Prima cu colonelul Edward Renzy Martin, şeful biroului MI6 din Madrid şi care opera sub acoperire diplomatică. Renzy Martin a fost expulzat de către spanioli, deoarece a fost declarat „personna non grata". A doua a fost cu agentul SIS, Donald Darling. Spionul a sosit la Madrid de la Lisabona în misiune de recunoaştere pentru a crea rute de evadare pentru piloții aliați de la granița Franței până în Gibraltar. Hoare nu numai că nu a cooperat cu el, ci i-a ordonat să se întoarcă la Lisabona. Hoare a decedat în mai 1959, după ce a publicat al doilea volum de memorii, *Ambasador În misiune specială.*

Ce spion al MI5 era cel mai bun anchetator al Serviciului de Securitate?

John Hooper. S-a alăturat Biroului de Control al Paşapoartelor din Haga la vârsta de cincisprezece ani. În 1927 a fost numit director pentru *Studiile despre Comunism* din cadrul biroului MI5 din Olanda. După al Doilea Război Mondial, Hooper a devenit cel mai bun anchetator al MI5.

Cine era în realitate Martin Ingram?

Era pseudonimul folosit de către un fost paraşutist care se alăturase Corpului de Spionaj şi care, în 1982, fusese trimis la Unitatea Forței de Cercetare (FRU). În 1990 a părăsit Armata şi a plecat să trăiască în Irlanda, unde s-a căsătorit cu o republicană care l-a ajutat să scrie, în 2004, cartea *Agenți secreți britanici în Irlanda.* Ingram a fost implicat, împreună cu un alt agent al FRU, Brian Nelson, în asasinarea avocatului din Belfast, Pat Finucane.

Ce informație importantă a dezvăluit Ingram în cartea sa?

Operațiunile aşa-numitului „Escadron Nebun" al IRA care se ocupa de interogarea, torturarea şi executarea presupuşilor informatori ai britanicilor.

De asemenea, a arătat că un anume Scapatici, un irlandez republican, prieten al lui Gerry Adams, liderul Sinn Fein, era în realitate un informator al FRU.

În mod ciudat, Scapatici devenise unul dintre cei mai activi membri ai „Escadronului Nebun" şi fusese implicat în aproape 35 de incidente care s-au încheiat cu execuții sumare ale sechestraților.

Ce agent dublu german a devenit primul director al Bundesamt fur Verfasungsschutz (BFV), Comisiei pentru Protejarea Constituției?

Otto John. Ofițer al Abwehr-ului, John lucra ca şef al oficiului juridic al liniei aeriene Lufthansa când a ajuns la Lisabona în noiembrie 1942. În timpul şederii sale în Portugalia, John a luat legătura cu biroul SIS din Lisabona şi i-a relatat ofițerului britanic că avea informații despre un grup de partizani antinazişti.

La ce operațiune celebră a participat Otto John?

La tentativa de asasinare a lui Adolf Hitler în martie 1943, dar bomba fabricată de către naziști şi pe care John o introdusese în avionul Fuhrer-ului nu a explodat.

Tentativa ratată împotriva lui Hitler din 20 iulie 1944 a obligat SIS să-l evacueze pe Otto John din Germania via Madrid. John a fost transferat la o casă conspirativă din Lisabona. O razie organizată de către Poliția Secretă portugheză a dus la arestarea lui Otto John. La interogatoriu, John a explicat că era un spion al Abwehr-ului şi că îl informa pe Fritz Crammer de la Ambasada germană. SIS a negociat cu PIDE punerea în libertate a lui Otto John, care a zburat la Londra.

Acolo a fost transferat în cadrul Comitetului pentru Război Politic, unde avea o emisiune dedicată soldaților germani de pe front. Emisiunea sa se numea

„Soldaten-sender Calais”. John încerca să îi convingă că războiul era pierdut şi că lupta împotriva aliaților nu mai avea rost.

Ce sarcină a primit Otto John după terminarea celui de-al Doilea Război Mondial?

A lucrat ca translator la Procesele de la Nurnberg iar în 1950 a fost propus de către britanici să conducă noua *Bundesamt fur Verfasungsschutz,* Comisia pentru Protejarea Constituției, agenția germană de contraspionaj. În iulie 1954, John a dispărut.

După sosirea sa în Est, Otto John a organizat o conferință de presă unde a anunțat apartenența la comunism şi că dezertarea sa era complet voluntară.

Mai târziu, în decembrie 1955, a apărut din nou în Germania Occidentală, insistând că fusese sechestrat. Otto John a fost arestat din nou în decembrie 1956, condamnat la cinci ani de carceră pentru înaltă trădare. În iulie 1958 a fost pus în libertate, retrăgându-se în oraşul Hohemburg din Tirolul austriac. În 1956 şi-a scris autobiografia.

Cine se ascundea sub numele conspirativ de „Junior”?

Hans Roser, un agent care dezertase din Abwehr. Numele său conspirativ în SIS era „Arthur”. Fiul unui contabil al companiei navale pe ruta Hamburg-New York, s-a prezentat în 1941 la Ambasada britanică din Lisabona şi a cerut să vorbească cu şeful biroului SIS. Nu a fost acceptat ca agent dublu. După un scurt stagiu în „Lagărul 002”, a fost pus în libertate la puțin timp după aceea.

Ce spion englez a luptat în tabăra naționaliştilor în timpul Războiului Civil Spaniol?

Peter Kemp, născut în Bombay în 1915. Educat la prestigiosul *Trinity College,* Cambridge, a luptat în Războiul Civil împreună cu trupele franchiste, fiind rănit de un proiectil de mortier în timpul bătăliei de pe Ebru. După întoarcerea sa la Londra, Kemp s-a alăturat serviciilor de spionaj, fiind trimis în Gibraltar pentru a anticipa o posibilă invazie germană. În 1942 a participat la o misiune riscantă în Insulele Canalului, care se aflau sub control german şi a distrus mai multe stații de radio. În 1942 a fost paraşutat deasupra Albaniei iar opt luni mai târziu, a reuşit să scape prin munții din Muntenegru pe mare către Cairo. De acolo a fost trimis, de data aceasta, în Polonia, fiind capturat de o unitate a Armatei Roşii, care l-a predat NKVD-ului. Peter Kemp a stat două luni în închisoare la Moscova până când britanicii au reuşit să-l elibereze.

La puțin timp după aceea, a fost paraşutat deasupra Siamului, Tailanda de astăzi, ca membru al „Forței 136”. După război, Kemp s-a alăturat unei companii de asigurări dar, în august 1956, a călătorit la Budapesta pentru a desfăşura o nouă operațiune. Kemp murea în 1969, după ce şi-a scris memoriile.

Ce plantator de ceai era în realitate şeful Comitetului pentru Operațiuni Speciale din China?

Sir John Keswick, membru al unei celebre familii de comercianți de ceai care avea plantații de-a lungul Sudestului Asiatic. Baza lui se afla la Chungking. Keswick a negociat personal ajutorul lui Chiang Kai-Shek pentru operațiunile SOE din țara sa şi inclusiv deschiderea unei şcoli de antrenament, o STS, pentru agenții locali, în apropierea Chungking-ului.

De ce Chiang Kai-Shek a ordonat ieşirea SOE-ului din China?

Din cauza incidentului în care a fost implicat şeful spionajului liderului chinez. Generalul Tai Lio afirma că şcoala de spioni trebuia să fie condusă de către un membru al organizației sale. John Keswick şi adjunctul său la comandă, Vladimir Petropavlovski, au refuzat. Chiang Kai-Shek a ordonat atunci expulzarea ambilor agenți ai SOE. Keswick şi Petropavlovski, după o scurtă şedere la Londra, au fost trimişi în „Zona C”, responsabilă de zona India, Orientul îndepărtat şi America.

Ce spion important al SIS a preferat să demisioneze înainte de a i se cunoaşte viața de dinainte de al Doilea Război Mondial?

Andrew King, recrutat de către SIS în 1938 ca agent al Organizației Z. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, King a fost trimis în misiune în Elveția. După război, Andrew King a fost numit şef al zonei orientale, având în subordine birourile SIS din Germania, Elveția şi Viena. Mai târziu, va fi numit şef al biroului din Viena şi din Hong Kong, dar, într-o bună zi, a decis să îşi dea demisia. MI5 îi cerceta trecutul în mediile homosexuale datorită activității din cadrul Partidului Comunist al Marii Britanii şi datorită strânsei prietenii cu trădătorul Kim Philby. Andrew King a decedat în octombrie 2002, la vârsta de optzeci şi şapte de ani.

Ce magnat al presei era în realitate un spion al MI5-ului?

Cecil King, proprietarul lui *Daily Mirror* din 1951 până în 1963. King era demult informator al MI5 din Fleet Street şi a fost primul care a alertat Serviciul

de Securitate în legătură cu relația dintre modelul Christine Keeler şi John Profumo.

Ce agent al MI5 a fost clasificat ca cel mai puțin convențional?

Max Knight. Acesta s-a alăturat MI5 în 1925, specializându-se în recrutarea membrilor organizațiilor politice. Poate cel mai mare succes a fost recrutarea Olgăi Gray, membru al Partidului Comunist din Marea Britanie. În timpul procesului împotriva lui Percy Gladding din 1938, agentul femeie al MI5 a fost martorul cheie.

Datorită căror altor misiuni a devenit celebru Max Knight?

Datorită recrutării lui John Miller, care făcea parte dintr-un grup de simpatizanți pronazişti; datorită arestării Annei Wollkoff şi a lui Tyler Kent, acuzați, în 1940, de furtul a sute de telegrame secrete schimbate între Winston Churchill şi preşedintele Statelor Unite, Franklin D. Roosevelt. Knight se pensionează din MI5 în 1956 şi decedează de pneumonie în ianuarie 1968.

Ce agent al GCCS-ului era cel mai mare expert în spargerea codurilor germane?

Dillwyn Knox[59]. În 1915 s-a alăturat „Sălii 40" în calitate de criptograf, iar în timpul Primului Război Mondial, a reuşit să spargă aşa numita *Admiralstab,* codul german format din trei litere. După război a rămas în GCCS iar în 1940 a reuşit să rezolve codurile maşinii „Enigma", care erau folosite de către Abwehr, spionajul german. Knox lucra la codurile militare sovietice când a decedat în februarie 1943.

Ce agent dublu german a devenit unul dintre cei mai promițători agenți al SIS?

Otto Kreuger, nume de cod „TR-16". Inginer naval Kreuger a fost trimis la o curte marțială în noiembrie 1914, când şi-a oferit serviciile lui Richard Tinsley, membruAl legației britanice din Haga. La vârsta de treizeci şi nouă de ani, Kreuger a devenit un agent foarte valoros pentru MI6 datorită accesului direct la toate bazele navale ale Germaniei. Una dintre cele mai mari calități ale lui Kreuger era memoria sa prodigioasă. Era capabil să memoreze până la două sute de date şi să le transmită Londrei.

Odată cu venirea nazismului la putere, Otto Kreuger a devenit un nazist

fanatic pentru a putea să acționeze pentru MI6 fără a da de bănuit. Acest lucru l-a făcut să fie ales preşedinte al Federației Industriilor Germane. În 1939, Gestapo-ul l-a arestat şi, fără o judecată prealabilă, a fost decapitat într-o închisoare din Berlin, încheind astfel o carieră de spion de un sfert de secol.

Ce agent al SIS era expert în proiectarea de rute de evadare pentru soldații aliați din Franța ocupată?

James Langley, fiul unui judecător al Curții Supreme. La finele lui 1940 a reuşit să evadeze dintr-un spital pentru prizonieri de război din Lille şi, cu ajutorul luptătorilor din rezistență, a reuşit să ajungă la Paris. Ajuns din nou în Marea Britanie, a fost recrutat de către SIS pentru a creea o organizație care să îi ajute să evadeze pe soldații aliați capturați, inclusiv pe piloții RAF care erau doborâți în Franța. Langley şi-a început misiunea proiectând un lanț de voluntari din Belgia până la Pirinei şi, de acolo, via Madrid, până în Gibraltar. James Langley a avut în multe ocazii conflicte cu ambasadorul britanic din Madrid, Sir Hoare, care asigura că Langley îi punea în pericol delicata sa misiune pe lângă Francisco Franco. Deja în septembrie 1943 rețeaua de evadare creată de către Langley lucra la capacitate maximă. Cu două săptămâni înainte de Ziua Z, Langley a fost paraşutat deasupra Franței cu misiunea de a supraveghea centrele de interogatoriu al prizonierilor de război, odată ce Franța va fi eliberată. Din Franța, Langley a mers în Belgia şi Olanda în calitate de specialist al MI9. În iulie 1945 Langley a fost numit primar al Anvers-ului. Demobilizat în 1946, SIS i-a oferit un post fix dar Langley a ales viața liniştită: în 1967 a deschis o librărie în Ipswich unde a lucrat până la moartea sa în aprilie 1983. În 1979 a colaborat cu profesorul Foot, care pregătea istoria oficială aMI9.

Ce agent al MI5 a devenit, în timpul liber, unul dintre cei mai mari experți în aparatul de spionaj al Uniunii Sovietice?

George Leggett. Agentul s-a alăturat MI5 în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, dar a devenit celebru când s-a pensionat în 1971. Leggett a publicat în 1981 *Cheka:Poliția politică a lui Lenin. A* mai publicat o altă carte despre operațiunile SIS în Rusia, folosind doar material desecretizat. Leggett este, de asemenea, autorul uneia dintre cele mai bune biografii a lui Felix Djerjinski.

Ce spion al MI5 s-a dat drept casnică de extremă dreaptă?

Marjorie Mackie, care avea numele conspirativ de «Doamna Amos". Mackie, una dintre cele mai bune agente ale MI5 în subordinea lui Max Knight, a reuşit,

---

[59] Dillwyn „Dilly" Knox (23 iulie 1884 – 27 februarie 1943).

în 1940, să intre în „Right Club”. Acolo îşi dădeau întâlnire mai mulți cetățeni britanici, adepți ai lui Hitler. Datorită ei, s-au Putut împiedica mai multe operațiuni de propagandă din Marea Britanie în favoarea celui de-al Treilea Reich.

Ce spion britanic a fost martor la execuția legendarei Mata Hari?

Arnold Mason. Acesta avea cincizeci de ani când a izbucnit Primul Război Mondial. Mason s-a alăturat Gărzii din Coventry până când a fost recrutat de către comandantul Granom, şeful Serviciului Secret. Prima sa misiune secretă a fost în Spania, sub acoperire diplomatică iar apoi ca rezident cu o mare putere de cumpărare. Şi-a cumpărat un iaht luxos cu care străbătea coasta spaniolă, din Gibraltar până în Insulele Baleare. A fost în Cartagina, unde Mason a fotografiat un U-Boot german făcând o oprire neprogramată în ape neutre. Fotografiile au pus într-o situație încurcată autoritățile spaniole. A doua sa misiune a fost în Alicante, unde Mason a reuşit să recruteze un saboteur german, cu numele conspirativ „Pfeiffer”, a cărui misiune era să realizeze acte de sabotaj în Gibraltar.

În octombrie 1916 Mason s-a întors la Londra via Paris, unde a fost martor la execuția spioanei Mata Hari. În ianuarie 1917 Arnold Mason a fost ridicat la rangul de maior, dar o bronşită severă l-a făcut să abandoneze sarcinile de spionaj. După război, spionul a scris mai multe romane de aventuri cu un oarecare succes. Mason murea în noiembrie 1948, după ce a refuzat investirea sa ca şi „Cavaler”.

Ce scriitor celebru a fost unul dintre cei mai activi spioni ai spionajului britanic?

W. Somerset Maugham. A fost recrutat în septembrie 1915 de către sir John Wallinger, şeful Operațiunilor MI6 pentru Sudul Europei datorită cunoaşterii de către scriitor a limbilor germană şi franceză. Maugham mai servise înainte în Poliția indiană. La patruzeci şi unu de ani, fiind prea în vârstă să servească în Armată, scriitorul a decis să se înroleze în corpul de ambulanțe şi să meargă pe frontul occidental. Prima misiune a noului spion a fost supravegherea unui englez cu soție germană care locuiau în Elveția. Poveştile spuse în cărțile scrise de către Somerset Maugham erau atât de reale încât însuşi Winston Churchill s-a alarmat şi a avertizat SIS de faptul că acest lucru putea fi o spărtură importantă în securitatea MI6. Maugham a acceptat mustrarea superiorilor săi şi a distrus paisprezece manuscrise originale inedite. Întors după o lungă călătorie în Pacific, în iunie 1917, este contactat în portul oraşului New York. Acolo a primit o misiune din partea lui sir William Wiseman, şeful biroului SIS din acel oraş. Scriitorul trebuia să călătorească până la Petrograd cu o

importantă sumă de bani asupra sa pentru a-i preda liderilor ruşi pentru ca aceştia să nu intre în război. Maugham a călătorit până la Tokio şi de acolo în Transsiberian până la Moscova.

Care era numele conspirativ al scriitorului Somerset Maugham?

Somerville. În octombrie 1917 spionul s-a întâlnit cu primul ministru, Alexander Kerenski. Liderul rus i-a cerut lui Maugham să predea un mesaj primului ministru britanic, Lloyd George. În mesaj, ruşii îi cereau Marii Britanii sprijin financiar şi, cel mai important, sprijin militar. După plecarea sa din Rusia, Somerset Maugham a reuşit să ajungă la Oslo şi, la bordul unui distrugător britanic, să ajungă până pe coastele Scoției.

Ce a cauzat plecarea lui Somerset Maugham din SIS?

MI6 i-a oferit scriitorului o misiune în România, dar Maugham a trebuit să o refuze din cauză că a fost grav bolnav de tuberculoză. După ce şi-a revenit, scriitorul a decis să se dedice complet carierei sale literare. După începerea celui de-al Doilea Război Mondial, Somerset Maugham a decis să plece din casa sa de pe Riviera franceză şi să se întoarcă la Londra. Acolo s-a prezentat voluntar pentru a opera din nou pentru SIS, dar şefii spionajului l-au respins din cauza vârstei sale, şaptezeci de ani dar şi din cauza faptului că, în acel moment, Maugham era prea cunoscut. Maugham a fost recrutat de către Ministerul de Informații pentru a lucra în propaganda de război. După terminarea războiului, s-a întors la casa sa din Cap Ferra unde deceda în decembrie 1965.

Cine a fost autorul documentului secret cunoscut de către MI6 ca Raportul Oslo”?

Hans Mayer. Autor anonim al documentului cunoscut de către MI6 ca „Raportul Oslo”, profesorul Hans Mayer era un profesionist care lucra pentru compania germană Siemens. În 1940 a călătorit la Oslo, de unde a trimis o scrisoare Ambasadei britanice în care prezenta detaliat mai multe secrete industriale ale Germaniei, inclusiv fabricarea bombelor zburătoare V-1 şi V-2. În august 1943, Mayer a fost arestat de către Gestapo din cauză că a ascultat BBC şi închis în lagărele de concentrare de la Dachau, Sachsenhausen, Gross-Rosen, Mauthausen şi, în final, cel de la Buchenwald. După terminarea războiului, Hans Mayer a recunoscut că era autorul „Raportului Oslo”. Profesorul a fost recrutat de către Forțele Aeriene ale Statelor Unite până când, în 1947, a acceptat un post de profesor la Universitatea Cornell.

Cine a fost una din spioanele legendare a MI5?

Joan Miller. Recrutată de către Serviciul de Securitate în 1939, i s-a trasat misiunea de infiltrare în „Right Club", un grup antisemit condus de către Anna Wolkoff, care era suspectată că spiona pentru germani. Înainte, Miller a reuşit să se împrietenească cu soția căpitanului Archibald Ramsay, activist profascist şi membru în Parlament din partea Unioniştilor. Omul de legătură al lui Wolkoff era Tyler Kent, un funcționar din Ambasada Statelor Unite din Londra. În final, Wolkoff şi Kent au fost arestați şi condamnați la închisoare pentru „înaltă trădare". Miller a rămas în MI5 până aproape de anul morții sale, în 1985.

Care sunt cei doi frați care s-au alăturat în acelaşi timp MI6?

Frații Tim şi Tom Milne. Ambii s-au alăturat MI6 după începerea celui de-al Doilea Război Mondial şi au rămas în SIS până la dezertarea, în 1963, a prietenului lor din şcoală, Kim Philby. Tim Milne a fost şeful biroului SIS din Tokio. Tom a fost şeful biroului SIS din Rio de Janeiro.

Fiul cărui mareşal celebru a făcut parte din MI6?

Brian Montgomery, fiul cel mai mic dintre cei nouă pe care i-a avut mareşalul Bernard Montgomery, eroul de la El Alamein. După ce a servit în Puşcaşii Africani ai Regelui, Brian a fost mutat în Armata indiană. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Brian a fost transferat în echipa tatălui său, participând la retragerea din Birmania. După război şi în calitate de locotenent-colonel, a fost recrutat de către SIS. Brian Montgomery a decedat în 1989, înconjurat de o polemică atunci când s-a descoperit că avusese o anumită relație cu dezertorul Kim Philby.

Ce actor de la Hollywood s-a întors în Marea Britanie pentru a servi în Armată când a izbucnit cel de-al Doilea Război Mondial?

David Niven. S-a întors în Marea Britanie în 1939 fiind transferat în *Escadronul Fantomă* din cadrul Cartierului General Suprem al Forței Expediționare Aliate a generalului Dwight Eisenhower. Niven acționa pentru MI5 sub numele de Gilbert Lennox pentru a-l intervieva pe Clifton James. James trebuia să se dea drept generalul Montgomery datorită marii asemănări fizice. Clifton James, cu ajutorul lui David Niven, va fi folosit de către aliați pentru a realiza operațiuni împotriva germanilor. De exemplu, James, deghizat în mareşalul Montgomery, vizita taberele din sudul Angliei pentru a-i face pe germani să creadă că posibila invazie urma să treacă prin strâmtoarea Calais.

Cine a fost cel mai celebru agent al SIS în Africa?

Michael Oately, născut în 1936, cu studii la *Trinity Collège* din Cambridge. După ce a servit în cadrul SIS din Kampala, Lomé şi Accra, a fost trimis, în 1973, în Ulster. Acolo, Oatley a devenit omul de legătură, cu Armata Republicană Irlandeză provizorie (PIRA. În următorii douăzeci de ani, Oatley a devenit canalul de legătură neoficial al Guvernului britanic cu grupul irlandez, cu toate că ocupa postul de şef al biroului MI6 din Hong Kong. În final, s-a retras din SIS şi s-a alăturat unei companii de securitate aflată în Harare.

Capitolul 4
TRĂDĂTORI

Ce funcționar al serviciului de Transporturi din Londra s-a dovedit a fi un agent al KGB?

Sirioj Hussein Abdelcader. Fiul unuia dintre cei mai celebri avocați din Malaezia, a sosit în Marea Britanie în 1957 pentru a studia Dreptul. În acelaşi timp, a deschis un bar numit „Lincoln Inn". Nu se ştie cum, dar este sigur că Abdelcader avea acces la numerele plăcuțelor de înmatriculare utilizate pentru vehiculele de pază ale MI5-ului. În martie 1967 a fost recrutat de către şeful KGB din Londra, Vladislav Savin.

Cum a fost descoperit Sirioj Hussein Abdelcader?

Contactul său din KGB era Oleg Lyalin care, în septembrie 1971, a trecut la britanici. Lyalin l-a denunțat pe Abdelcader. Când a fost arestat, s-a găsit asupra lui o listă cu numerele a aproape cincizeci de vehicule utilizate de către agenții MI5. Abdelcader a fost condamnat, în 1972, la trei ani de închisoare pentru încălcarea „Actului Secretelor Oficiale".

După căderea Zidului Berlinului, ce academician s-a dovedit a fi un „agent de influență" al Germaniei Orientale?

Vie Allen. Activist al Partidului Comunist britanic şi fondator al „Campaniei pentru Dezarmarea Nucleară". Născut în 1923, a servit în RAF în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, iar mai târziu a studiat la *London School of Economics.* După ce a obținut doctoratul, a fost numit lector la Universitatea din Leeds, unde a creat grupuri de dezbatere între studenți.

Ce fiu de ministru a devenit un trădător?

John Amery. Fiul ministrului Leo Amery, se proclama un admirator al lui Hitler. John Amery s-a alăturat Uniunii Britanice a Fasciştilor şi, după începerea celui de-al Doilea Război Mondial, a plecat să locuiască în Germania. În iulie 1945 a fost arestat de partizani italieni. A fost închis într-o tabără de prizonieri britanici care făceau parte din Batalionul Britanic al SS-ului. Acest batalion era cunoscut drept „Legiunea Sfântului Gheorghe" şi a luptat pe frontul rus. Amery a făcut propagandă la radio în timpul războiului pentru ca concetățenii săi să-şi oblige Guvernul să se alăture lui Hitler în lupta sa împotriva comuniştilor. După terminarea războiului, Amery a fost capturat şi predat britanicilor. John Amery a fost declarat vinovat în opt capete de acuzare de trădare şi condamnat la moarte. Nu a făcut recurs pentru a evita implicarea în scandal a familiei sale. Înainte de a-i pune călăul funia în jurul gâtului, Amery l-a întrebat pe călău:" Dumneata crezi că spânzuri un trădător?". Călăul i-a răspuns: „Nu. Cred că spânzur un om viteaz".

Cine erau apostolii"?

Cunoscuți oficial ca „Societatea de Conversație a Universității Cambridge", „Apostolii" definea un club exclusiv care data de la începuturile secolului al XIX-lea. În anii '30 unii dintre membrii săi erau Anthony Blunt, Guy Burgess sau Leo Lenght.

Ce trădător a fost executat prin spânzurare în timpul celui de-al Doilea Război Mondial?

George Armstrong, membru al Partidului Comunist din Marea Britanie. Armstrong a dezertat de pe nava sa în portul Boston, iar în octombrie 1940 a încercat să intre în contact cu Abwehr-ul din New York, utilizând porecla de George Hope. Datorită colaborării între SIS şi americani, Armstrong a fost arestat şi deportat în Marea Britanie. În februarie 1941 a fost din nou arestat la Cardiff şi judecat în baza Actului de Trădare. În iunie acelaşi an a fost declarat vinovat şi executat prin spânzurare în luna iulie în închisoarea Wandsworth.

Cine se ascundea sub numele conspirativ de Baron"?

Un spion al GRU, spionajul militar sovietic, care a operat în Marea Britanie între martie şi august 1941. MI6 l-a identificat pe „Baron" ca fiind Karen Sedlacek, un ofițer al spionajului Cehoslovaciei.

Cine era Elyesa Bazna?

Nume de cod „Cicero”. Bazna era un agent al spionajului german care lucra, în 1943, ca majordom al ambasadorului britanic din Ankara, Turcia. Bazna a reuşit să evite toată supravegherea MI5 până când s-a dat de gol şi a fost identificat ca spion al naziştilor. În timpul perioadei sale ca majordom a fotografiat mai multe documente importante ale Ambasadei pe care apoi le preda germanilor. După război, Bazna a fost arestat sub acuzația de a fi comercializat acțiuni false ale Băncii Angliei. Mai târziu şi-a scris memoriile, *Eu am fost Cicero,* care, ani mai târziu, deveneau un film în care actorul James Mason avea rolul principal. Bazna a decedat în 1971.

Ce ziarist britanic era în realitate un agent al NKVD-ului sovietic?

Cedric Belfrage era membru al Partidului Comunist din Marea Britanie în anii de dinainte de război. În 1945, când lucra pentru spionajul britanic, transmitea informații NKVD-ului sovietic. În august 1945, Elizabeth Bentley a povestit FBI-ului că Belfrage era în realitate un spion sovietic şi că, în calitate de fost ziarist al *Daily Express,* specialitatea sa era propaganda. La finele războiului, Belfrage a fost trimis la „Comisia Britanică de Control pentru Germania” ca ofițer de presă. În 1948 ziaristul a fondat ziarul de stânga *Garda Națională.* În 1950, Cedric Belfrage a fost informat oficial că era anchetat de către FBI, fapt ce a dus la deportarea sa din Statele Unite cinci ani mai târziu. În 1951, mai mulți martori l-au acuzat în fața Comitetului pentru Activități Antiamericane de legăturile sale comuniste şi de conducerea unei celule comuniste în Statele Unite. Înainte de a fi chemat să declare, Belfrage s-a refugiat în Mexic, unde a continuat să fie ziarist până la moartea sa în iunie 1991.

Care dintre subofițerii Armatei britanice a fost acuzat că a dezvăluit date al GCHQ-ului la doi ziarişti?

John Berry, caporal din Corpul de Spionaj însărcinat cu interceptarea frecvențelor militare irakiene. Berry aparținea Regimentului 9 de Semnale din Agios Nikolaos, *Din Cipru.* În 1976 Berry a luat legătura cu doi ziarişti ai revistei *Time Out* şi le-a dezvăluit cum bruiau semnalele irakienilor din Cipru. Berry a fost condamnat la şase luni de închisoare şi expulzat din Armată cu mustrare. Mark Hosenball, unul dintre ceidoi ziarişti şi de naționalitate americană, a fost deportat. În final, sentința lui Berry a fost revocată din cauza faptului că singurul său delict fusese acela de a fi vorbit despre munca sa cu „personal neautorizat”. Pentru informația sa nu primise nicio plată.

Ce agent MI5 a fost acuzat de înaltă trădare?

Michael Bettaney. Recrutat de către MI5 după absolvirea Oxfordului, Bettaney a fost, în 1976, trimis în cadrul Secțiunii F din Belfast. Acolo a fost rănit uşor după explozia unei maşini-capcană. În 1978 s-a întors la Londra pentru a face parte din recent creata „Secțiune Antiteroristă".

În decembrie 1982 a fost trimis din nou la secțiunea de contraspionaj sovietic. În noua sa postură, Bettaney a luat legătura cu Arkadi Gouk, un *rezident* al KGB-ului din Londra. Lui Gouk i-a oferit diferite secrete ale MI5. Bettaney a fost arestat în casa sa în septembrie 1983, pe când se pregătea să plece la Viena. În geanta sa ducea diverse documente secrete ale MI5. După arestarea sa, Michael Bettaney a afirmat că predase secrete sovieticilor din motive politice şi că nu primise nicio plată pentru ele. În aprilie 1984 spionul a fost condamnat la douăzeci şi trei de ani de închisoare în izolare completă într-o celulă de maximă securitate din Coldingrey. În 1996 a fost eliberat.

Cine era "Marea Lămâie"?

Un grec născut în Istanbul. „Marea Lămâie" era şeful „Lămâilor", o rețea de spioni ai Abwehr-ului care activau, în 1943, în Cipru. „Marea Lămâie" a fost arestat de către SIME, Serviciul de Securitate pentru Orientul Mijlociu, când a fost denunțat de către operatorul său radio. Operatorul radio era un agent dublu al SIS.

Ce specialist în torpile a fost acuzat de înaltă trădare?

David Bingham, un sublocotenent din Royal Navy expert în tehnologia torpilelor. Numit pe *HMS Rothesay,* Bingham a început să predea material secret ataşatului naval sovietic, Lori Kuzmin. Expert în sonare, Bingham a vândut sovieticilor *Sistemul de sonare submarine 2001* pentru 2810 lire sterline. Arestat de către MI5, Bingham a fost condamnat, în martie 1972, la douăzeci şi unu de ani de închisoare. Soția sa, Maureen, a fost condamnată la doi ani şi jumătate. Aceasta din urmă, după ce a petrecut câteva luni în închisoare, a luat legătura cu MI5 şi s-a oferit să colaboreze în schimbul unei reduceri a condamnării sale. David Bingham a divorțat de soția sa în închisoare. În 1981 a fost eliberat iar spionul a decis să-şi schimbe numele în cel de Brough, începând o nouă carieră într-un centru de terapie alternativă. La puțin timp după aceea a fost ales vicepreşedinte al Clubului Conservator din Bournemouth. David Bingham a murit într-un straniu accident de automobil în februarie 1997.

Ce agent a cauzat cel mai mare prejudiciu MI6 după ce a devenit informator al KGB?

George Blake. Născut la Rotterdam, Blake a adoptat naționalitatea britanică a tatălui său. Având studii în Olanda şi Egipt, s-a alăturat mamei şi surorii lui după ocuparea Olandei de către naziști. În 1943 a fost recrutat de către SIS în cadrul Secțiunii Olandeze.

Ce s-a întâmplat cu Blake după război?

A fost repartizat să-şi perfecționeze rusa şi trimis la biroul MI6 din Seul în timpul Războiului Coreean. Făcut prizonier, Blake a devenit de bunăvoie agent al KGB. Pus în libertate, s-a întors în Marea Britanie pînă când, în 1961, a fost arestat pentru înaltă trădare. În 1962 a fost condamnat la patruzeci şi doi de ani de închisoare, dar în octombrie 1966 a reuşit să fugă datorită ajutorului unui alt deținut, Sean Bourke, un activist de stînga. Bourke a afirmat că nu a primit niciun ajutor din partea KGB-ului, dar a insistat să declare că a primit sprijin economic din partea directorului de film Tony Richardson. George Blake a apărut la Moscova, unde s-a stabilit. Blake şi-a scris autobiografia, *No Abiding City,* cu toate că nu a reuşit să o publice în Occident. A doua parte a memoriilor sale, *No, Other Choice,* a fost publicată în Marea Britanie, dar secretarul Trezoreriei a ordonat embargo pe drepturile de autor.

Cine era de fapt Sean Bourke?

Un criminal irlandez şi fost criptograf al RAF. Bourke s-a împrietenit cu George Blake în închisoarea Worood Scrubs. În octombrie 1966 l-a ajutat să evadeze. Pus în libertate în noiembrie 1965, a continuat să fie în contact cu Blake cu ajutorul unui mic transmițător. În octombrie 1968 s-a transferat în Irlanda, dar a fost arestat la Dublin din ordinul Scotland Yard-ului. În final, a fost pus în libertate în februarie 1969. Sean Bourke a decedat în urma unui atac de cord în ianuarie 1982.

#Cine erau cei „Cinci de la Cambridge[60]„?

Este un termen general care se referă la Guy Burgess, Donald Maclean, Kim Philby, Anthony Blunt şi John Cairncross, care studiaseră la Universitatea

[60] „The Cambridge Five", cunoscuți şi ca "The Cambridge Four", a fost un grup de spioni în UK care au furnizat informatii Uniunii Sovietice în timpul celui de-al doilea război mondial, şi în continuare, cel puțin până la începutul anilor '50.

din Cambridge. Philby a fost primul care a fost recrutat, dar doar după ce a absolvit şi doar ca să lucreze ca ziarist la Londra.

Cum erau denumiți de către NKVD - KGB cei cinci de la Cambridge?

Cei Cinci Magnifici.

Cine era spionul cel mai important dintre cei „Cinci de la Cambridge”?

Harold Adrian Russell Philby, cunoscut mai bine drept Kim Philby. Membru al Partidului Comunist al Marii Britanii, prima sa soție, Litzi Friedman, a fost cea care l-a introdus în lumea spionajului sovietic. Philby s-a alăturat SIS în septembrie 1941, lucrând îndeaproape cu celebrul scriitor Graham Greene în Secțiunea Iberică. În noiembrie 1951, după ce a avut mai multe posturi în cadrul Foreign Office, a fost numit şef al MI6 din Istanbul şi Washington.

Care doi spioni ai „Cercului din Cambridge” au fost recrutați de către Philby?

Guy Burgess şi Donald Maclean.

Când a dezertat Philby în Uniunea Sovietică?

În ianuarie 1963, după ce MI6 şi MI5 au strâns destule dovezi pentru a-l aresta. În refugiul său sigur din Uniunea Sovietică, Philby şi-a scris autobiografia, intitulată *Războiul meu ascuns,* care a apărut publicată în Londra în 1963. Philby a murit la Moscova în mai 1988, alături fiindu-i doar sora sa Elena.

Care era, în KGB, numele conspirativ al lui Philby?

„Sonny”.

Cine era controlorul său în KGB?

Anatoli Gorsky. După ce a rămas ca rezident al NKVD-ului în Londra până în 1938, Gorsky a fost chemat la Moscova de către puternicul Lavrenti Beria, unde a rămas până în 1940. Trimis din nou la Londra, acolo devenea controlorul lui John Cairncross, Guy Burgess, Anthony Blunt şi Kim Philby. În iulie 1944,

Anatoli Gorsky a fost transferat la Washington, unde a luat legătura cu Donald MacLean. În 1953 a fost numit şef principal al Departamentului Unu (Statele Unite) al KGB-ului. Gorsky a fost identificat în 1964 de către însuşi Blunt în timpul unui interogatoriu al MI5.

Ce spion al sovieticilor era fiul unui ministru britanic?

Donald MacLean, membru al cercului de spioni „Cei Cinci de la Cambridge" şi fiul lui Donald MacLean, ministru al cabinetului. MacLean a fost recrutat de către Arnol Deutsch. MacLean i-a înmânat lui Deutsch documente secrete şi clasificate ale Foreign Office-ului din octombrie 1935 până la dezertarea sa la Moscova în mai 1951. L-a cunoscut pe Kim Philby şi a lucrat cu John Cairncros Numele lor conspirative în cadrul NKVD-ului erau „Orfanul" şi „Homer". Donald Maclean a lucrat în Londra până când în septembrie 1938 a fost transferat la ambasada britanică din Paris. În iunie 1940 MacLean s-a căsătorit cu Melinda Mailing în aceeaşi zi în care a fost transferat la Ambasada britanică din Washington. Când a fost descoperit în 1951 de către MI5, spionul şi trădătorul a decis să dispară, reapărând la Moscova la o conferință de presă în februarie 1965. Acolo a avut contact doar cu prietenul său, de asemenea un trădător, Guy Burgess. Donald MacLean a decedat în 1983.

Ce soție a unui membru al celor „cinci de la Cambridge" a reuşit să iasă din cercul montat de către agenții MI5-ului?

Melinda MacLean, căsătorită cu Donald MacLean. După câteva luni de la căsătorie, Donald i-a spus soției sale că el era în realitate un spion al sovieticilor. După dezertarea acestuia în mai 1951, Melinda a reuşit să păcălească atenția MI5 şi să fugă împreună cu mama sa şi cei trei fii ai săi la Geneva. În luna septembrie 1953 Melinda MacLean şi familia sa sunt descoperiți în Cala Ratjada, în insula Mallorca. Când se întorceau în Elveția, au schimbat trenul şi s-au îndreptat către Austria unde au dispărut pentru a reapărea la Moscova alături de soțul lor. Se ştie că între 1967 şi 1969 Melinda Maclean a avut o relație cu Kim Philby. În 1969 a divorțat de soțul ei şi s-a mutat la New York, unde locuieşte şi la ora actuală.

Ce ofițer al MI5 s-a dovedit a fi un spion al KGB?

Anthony Blunt, care făcea parte din aşa-numitul cerc de spioni al „Celor Cinci de la Cambridge". Blunt a fost recrutat de către sovietici în 1936. Fiul unui capelan al Ambasadei britanice din Paris, Blunt a studiat la *Trinity College* din Cambridge, unde s-a specializat în Franceză şi Istoria Artei. După începerea celui

de-al Doilea Război Mondial, Blunt a stabilit contacte cu Kim Philby, Guy Burgess şi John Cairncross, trei dintre cei „Cinci de la Cambridge”. Toți făceau parte din rețeaua de spioni ai NKVD-ului sovietic. Cu ajutorul fratelui său, Blunt a obținut un post de spionaj în Franța, în cadrul Departamentului de Securitate. După retragerea de la Dunkerque, a fost invitat de către lordul Rothschild să se alăture MI5. Blunt a devenit repede de neînlocuit pentru directorul MI5, Guy Liddell. Timp de cinci ani, Anthony Blunt a lucrat la serviciul de registre al MI5, transmițând aceleaşi date sovieticilor.

Ce spioni ai MI6 au fost deconspirați din cauza lui Anthony Blunt?

Tom Driberg, care lucra în sediul Partidului Comunist al Marii Britanii, era un agent al MI5 iar Harold Gibson, infiltrat chiar în Kremlin, era un agent al MI6.

Ce informație importantă referitoare la MI5 le-a transmis Blunt sovieticilor?

Lista tuturor agenților MI5 plasați în oficiile diplomatice britanice din străinătate. De asemenea, le-a transmis lista informatorilor MI5 infiltrați în ambasadele străine din Londra.

Ce post important a ajuns să ocupe Blunt?

Cel de consilier artistic al reginei Elisabeta. Pentru această misiune, Blunt a fost investit „Cavaler” în 1953.

Când au început să apară din nou bănuieli serioase în legătură cu Anthony Blunt?

Când doi dintre foarte bunii săi prieteni, Burgess şi Maclean, au dezertat în Rusia în mai 1951. În final, în aprilie 1964, Blunt a fost arestat şi i s-a retras „Imunitatea Regală” pentru a putea fi judecat. Fostul său amant, Michael Straight, a mărturisit că Blunt era în realitate o cârtiță a sovieticilor. În noiembrie 1979, Margaret Thatcher, a recunoscut oficial trădarea lui Anthony Blunt. Principalul anchetator al lui Blunt a fost Peter Wright care, ani mai târziu, a scris celebra carte *Vânătorul de spioni.* Anthony Blunt a decedat în martie 1983.

Ce ziarist expert în propaganda antinazistă a devenit un trădător?

Guy Burgess, unul dintre membrii cercului de spionaj „Cei Cinci de la Cambridge”. După ce a absolvit universitatea, s-a alăturat BBC-ului până când a fost recrutat de către Secțiunea D a MI6. În aceeaşi perioadă, Guy Burgess a fost recrutat de către NKVD-ul sovietic, fiind de atunci agentul „Maiden”. Spionajul rus îl considera „volatil, dar valoros”. Burgess a fost cel care l-a recrutat pentru NKVD pe ziaristul elvețian Eric Kessler, care lucra la Ambasada Elveției. Numele conspirativ al lui Kessler era „Orange”.

Care a fost una dintre funcțiile lui Burgess care i-a oferit un acces mai direct la documente secrete?

După ce a părăsit BBC-ul s-a alăturat în 1945 Foreign Office-ului, devenind secretarul ministrului de Stat, Harold McNeill. După mai multe scandaluri cauzate de homosexualitatea sa şi consumul de băuturi, Burgess a fost trimis la Washington, unde se afla de asemenea şi prietenul său Kim Philby. În mai 1951, când a fost chemat la Londra după ce a căzut în dizgrație, a decis să fugă la Moscova. Acolo a trăit până la moartea sa din 1963.

Ce alt agent al cercului de spioni de la Cambridge era cunoscut de către KGB sub numele conspirative de „Litz”şi „Moliere”?

John Cairncross, un lingvist genial. După ce a studiat la Cambridge, s-a alăturat Foreign Office-ului, unde a ajuns în acelaşi birou cu Donald MacLean, alt membru al cercului de spioni de la Cambridge. În acest nou loc, Cairncross a obținut o copie a aşa numitului Comitet Maude, care studia posibilitatea dezvoltării armelor nucleare. Spionul i-a dat o copie KGB-ului.

Care a fost următoarea şi delicata misiune a lui John Cairncross?

A fost trimis la Bletchley Park, cu scopul de a traduce mesajele diplomatice germane. Din această misiune a fost repartizat în cadrul MI6 la ordinele lui Kim Philby, alt spion al sovieticilor. După terminarea războiului, Cairncross a fost trimis la Ministerul Aprovizionării, unde a obținut rapoarte bugetare militare şi planuri ale centralelor nucleare. Toate aceste materiale au ajuns în mâinile sovieticilor.

Când au apărut bănuielile legate de John Cairncross?

În mai 1951, când Guy Burgess a dezertat în Uniunea Sovietică. MI5 i-a cercetat casa şi a descoperit o hârtie scrisă de însuşi Burgess în care se referea la

Cairncross. Un ofițer al MI5 şi altul al FBI l-au arestat pe John Cairncross pentru a-l interoga în Statele Unite, unde se afla britanicul pentru a susține un curs la Universitatea din Chicago. După ce şi-a recunoscut activitățile de spionaj, Cairncross a fost obligat să părăsească Statele Unite.

În ce instituție a lucrat John Cairncross după ce a părăsit Statele Unite?

La Națiunile Unite cu misiuni în Italia şi Orientul îndepărtat. După terminarea Războiului Rece şi desecretizarea arhivelor NKVD şi KGB, s-a descoperit adevărata muncă a lui John Cairncross pentru ambele agenții de spionaj sovietice.

Soția căruia dintre cei Cinci de la Cambridge era o agentă a NKVD-ului?

Litzi Friedman, soția lui Kim Philby. S-au cunoscut la Viena în 1934, unde Litzi era o activistă comunistă. După ce s-au căsătorit, doamna Philby l-a prezentat pe soțul său lui Edith Suschitzky, o experimentată agentă a NKVD. Mai târziu, Litzi Friedman a divorțat de soțul său şi s-a întors în Republica Democrată Germană. Ultimele indicii despre ea arată că, după căderea Zidului Berlinului, a decis să se stabilească în Viena.

Ce vânzător de cosmetice era un agent ilegal sovietic?

Willi Brandes, un vânzător al *Phantom Red Cosmetic Company*. Brandes era în realitate un agent ilegal sovietic pus sub supraveghere de către MI5. Brandes a reuşit să scape de supravegherea sa şi să fugă cu un paşaport canadian. În ianuarie 1937, Poliția Călare Regală din Canada a informat MI5 că paşaportul era fals şi că Arman Labis Feldman, numele care apărea în document, era acela al unui om care murise de aproape treizeci de ani. Arhivele KGB-ului au dezvăluit că adevăratul nume al lui Willi Brandes era Mihail Borovoy. Cu toate că a reuşit să scape din ghearele MI5, când s-a întors în U.R.S.S. În 1938 a găsit epurările staliniste în serviciile de spionaj. Spionul a fost arestat şi trimis la un lagăr de muncă din Siberia, unde a murit.

Ce era Uniunea Fasciştilor Britanici (BUF?

În aprilie 1934, MI5 a început o operațiune de detectare a legăturilor între Ausland Organisation (AO din Londra şi BUF condusă de către sir Oswald Mosley. MI5 a descoperit sosirea fondurilor provenite din Italia lui Mussolini.

Mosley le interzisese tuturor membrilor BUF să aibă o relație directă cu orice organizație străină. În corespondența interceptată s-a descoperit că existau legături clare între AO şi Gestapo printr-un agent german arestat în Elveția şi care avea asupra lui diferite adrese ale membrilor AO din Londra. În final, s-a descoperit că BUF a lui Mosley avusese relații apropiate cu Hitler şi Mussolini, primind din partea lor un ajutor economic de aproape o sută de mii de lire. Sir Oswald Mosley a fost arestat în 1940.

Conturile BUF au fost verificate. A putut fi explicată originea unui mic procentaj din fondurile primite. Restul se crede că proveneau din surse ca Gestapo-ul, SS-ul şi organizațiile fasciste italiene.

Ce şef de comunicații al RAF a fost acuzat de înaltă trădare?

Şeful tehnic al RAF, Douglas Britten. Acesta a predat o mare cantitate de materiale de comunicare ale Forțelor Aeriene KGB-ului. Britten a fost recrutat din întâmplare în Muzeul de Ştiințe de către un diplomat sovietic repartizat la Londra şi care s-a dat drept un pasionat de comunicațiile prin cablu. Pe atunci, Britten a fost trimis în Cipru, unde a menținut un contact strâns cu un agent al KGB-ului detaşat în Nicosia. În final, Douglas Britten a fost repartizat, în 1966, la baza de semnale a RAF din Lincolnshire. Într-o după-amiază de februarie a fost surprins de către MI5 în timp ce încerca să predea documente importante în Ambasada sovietică din Londra. Arestat, a fost acuzat şi condamnat, în noiembrie 1968, la douăzeci şi unu de ani de închisoare.

Cine era „Bronx”?

Numele conspirativ dat de către SIS Elvirei Fuentes, o agentă care lucra pentru britanici în Franța Guvernului de la Vichy, unde tatăl ei era diplomat peruan. În calitate de cetățeană neutră, ea era mesager între Franța şi SIS dar, lucrând pentru MI5, a decis să treacă de partea germanilor la Paris, în octombrie 1942. Până la sfârşitul războiului, Fuentes a transmis informații militare false britanicilor.

Ce inginer, expert în armament, a devenit furnizor de arme al Irakului?

Omul de ştiință canadian Gerald Buh. Acest inginer a dezvoltat un nou concept de proiectile de artilerie cu rază lungă de acțiune pentru regimul lui Sadam Hussein. SIS a deschis o anchetă din cauza faptului că parte din materialele folosite utilizate în proiectele sale erau fabricate în Marea Britanie. În

martie 1990, o unitate a Kidon-ului, detaşamentul de execuții al Mossad-ului israelian l-a omorât cu o împuşcătură în ceafă atunci când intra în casa sa din Bruxelles.

Ce ziarist spaniol era în realitate un spion german la Londra?

Luis Calvo, recrutat de către Abwehr ca spion. Calvo lucra, din 1932, pentru mai multe ziare din Londra când a fost interceptat de către MI5. Arestat în februarie 1942, s-a angajat să devină agent dublu al MI5-ului. Acest lucru i-a permis să lucreze în biblioteca Taberei închisoare 20 până la finele războiului. După victoria aliată din final, Calvo a fost eliberat şi a intrat în echipa ziarului ABC din Madrid.

Ce om de ştiință a fost recrutat de către sovietici când lucra într-un laborator atomic?

Allan Nunn May. Acest om de ştiință lucra în Laboratoarele de Fizică Cavendish ale Universității Cambridge. În clădirile sale se cerceta utilizarea energiei atomice în cercetarea militară. În perioada cât a lucrat în acest laborator Nunn May a fost recrutat de către NKVD-ul sovietic.

Cine se ascundea sub numele conspirativ de „Celery[61]„?

Walter Dicketts, un fost membru al Spionajului RAF în timpul Primului Război Mondial şi care a fost pus sub supraveghere de către MI5 atunci când a fost recrutat, la Lisabona, în 1941, ca agent al Abwehr-ului de către un recrutor numit „Snow". Dickets a fost transferat la Hamburg şi i s-a ordonat să realizeze sabotaje în Marea Britanie în schimbul a 10.000 de lire sterline. MI5 l-a arestat pe „Snow" în ciuda faptului că cazul „Celerymm" a fost abandonat în august 1941.

Cine a fost unul dintre cei mai buni spioni chinezi descoperiți de către SIS?

John Chang, un ofițer al Poliției Regale din Hong Kong. În 1874 a fost arestat sub acuzația că ar fi lucrat pentru Ministerul Chinez pentru Securitatea Statului, serviciile de spionaj ale Chinei. După ce şi-a încheiat pedeapsa şi a fost eliberat, Chang s-a mutat în China, unde a fost numit primar al Cantonului.

Cine se ascundea sub numele conspirativ de „Charlie"?

Era numele conspirativ dat de către MI5 unui fotograf numit Eschborn, care a fost identificat în 1938 ca fiind un spion german cu baza în Londra. Eschborn a fost arestat şi interogat de către MI5. El şi doi dintre fraţii săi au asigurat că erau loiali Marii Britanii dar, în realitate, cei trei fuseseră recrutaţi de către Abwehr în timpul unei vizite la Koln. Contactul lor era un al patrulea frate care trăia în Germania. Când „Snow" a fost arestat de către MI5 şi s-a descoperit legătura cu fraţii Eschborn, spionii trădători s-au angajat să coopereze cu britanicii ca agenţi dubli.

Cine se ascundea sub numele conspirativ de „Brânză"?

Renato Levi, un evreu italian care lucra pentru SIS din Roma înainte de cel de-al Doilea Război Mondial. Când acesta a izbucnit, Levi a fost recrutat de către Servizio de Informazione Militare (SIM) italian şi de către Abwehr-ul german. În februarie 1941 Levi a călătorit la Cairo pentru a fi la ordinele SIME-ului britanic din Orientul Mijlociu. În 1942 spionul a fost arestat pentru conducerea pieţei negre într-un cartier din Roma. Levi şi-a menţinut relaţia cu Abwehr-ul până în februarie 1945. „Brânză" a fost arestat după război de către agenţii MI5 James Robertson şi John Simpson.

Ce politician laburist era în realitate un spion al KGB?

Dick Clements, consilier pentru doi lideri ai Partidului Laburist, Michael Foot şi Neil Kinnock. Clements a fost redactor, timp de douăzeci şi unu de ani, al ziarului *The Tribune.* În conformitate cu documentele dezertorului KGB Vasili Mitrokin, Clements era un agent local al KGB, având legături cu Ambasada sovietică din Londra în perioada anilor '70.

Ce fost combatant american din războiul Civil Spaniol s-a dovedit a fi un spion al KGB?

Morris Cohen şi soţia sa, Lona. Căsătoriţi în 1941, ambii acţionau ca mesageri ai spionajului sovietic. Născuţi în Statele Unite, ambii soţi s-au întâlnit la New York după întoarcerea lui Morris din războiul Civil spaniol, unde luptase în cadrul batalionului „Abraham Lincoln" din Brigăzile Internaţionale. În timp ce Morris lupta în Armata Statelor Unite împotriva naziştilor din Europa, Lona avea misiuni de mesager între sovietici şi fizicianul atomic Theodore Hall, care lucra în Los Alamos, New Mexico. După arestarea soţilor Rosenberg în 1952, ambii soţi au fugit în Marea Britanie. În ianuarie 1963 au fost arestaţi de către MI5, dar

eliberați în 1969. Morris şi Lona au decis să călătorească în Uniunea Sovietică, unde au trăit până la moartea lor. Lona Petra Cohen a decedat în 1993 iar Morris Cohen în 1995.

Ce angajat al Ambasadei britanice din Roma s-a dovedit a fi un spion sovietic?

Francesco Constantini, angajat al ambasadorului britanic de la Roma, sir Eric Drummond, până la demisia sa în 1936. Constantini a copiat o mare cantitate de mesaje diplomatice ale Foreign Office-ului şi le-a vândut Spionajului Militar Italian (SIM) şi NKVD-ului sovietic. Francesco Constantini a avut acces la aceste documente prin fratele său Cario, care deasemenea lucra la Ambasadă. Numele conspirativ al lui Francesco Constantini în cadrul NKVD-ului era „Dudley".

Ce cetățean cipriot a fost acuzat că ar fi fost un spion sovietic?

Kyriacos Costi, un croitor greco-cipriot de douăzeci şi şapte de ani şi membru al Partidului Comunist al Marii Britanii. În decembrie 1971, Costi a fost acuzat de încălcări ale Actului Secretelor Oficiale şi condamnat la şase ani de închisoare. Costi şi partenerul său, Constantinos Martianon, au fost descoperiți şi arestați de MI5 atunci când dezertorul din KGB Oleg Lyalin i-a turnat.

Cine se ocupa de contraspionaj în Marea Britanie?

Serviciul de Securitate, denumit de asemenea MI5, cu toate că, în aceste sarcini este ajutat de către SIS şi GCHQ. Până în 1942, contraspionajul era o sarcină a mai multor agenții iar, începând din acel an, a fost o muncă doar a MI5.

Cine se ocupă de contraterorism în Marea Britanie?

În mod tradițional, sarcinile de contraterorism erau de competența Poliției dar, în decembrie 1989, după aprobarea aşa-numitului „Act al Serviciilor de Securitate", această sarcină a revenit MI5. Aşa-numitul „Act al Terorismului" a întărit aceste sarcini.

Care sunt principalele organizații teroriste cu care s-a confruntat MI5?

Fatah-ul, Hamas-ul, Hezbollah-ul, Al-Qaida, PKK-ul kurd, Partidul Popular Revoluționar de Eliberare din Turcia şi grupurile criminale organizate din Macedonia, Albania, Cecenia şi Caşmir.

Ce grup terorist este unul din principalele obiective ale MI5?

Lashkar-e-Tayyaba (LT) sau Tigrii din Tamil şi aripa sa politică, Markaz Dawa al-Irshand. LT-ul a declarat război forțelor indiene din Caşmir, declarând *jihad* Statelor Unite după primele bombardări din Afganistan. În decembrie 1999, agenți ai MI5 au negociat eliberarea ostaticilor după sechestrarea unui avion al Indian Airlines. Unul dintre liderii supremi aflat în obiectivul serviciilor de securitate britanice este Mazud Azhar, care şi-a exprimat intenția de a uni toate grupurile islamice din Caşmir pentru a lupta împotriva Indiei şi a țărilor occidentale care o sprijină. Este curios că, Azhar, chiar dacă este de origine pakistaneză, are paşaport britanic.

Care sunt cele două organizații teroriste străine care au fost supuse unei supravegheri atente din partea MI5?

Grupul terorist, ETA şi Organizația Revoluționară 17 Noiembrie din Grecia care, se pare, au avut legături strânse cu IRA. 17N, cum este cunoscut grupul grec de către britanici, a fost responsabil de asasinatul din iunie 2000 al brigadierului Stephen Saunders, ataşat militar din Atena.

Ce spion sovietic din Marea Britanie a murit înnecat după ce nava sa a fost scufundată de un U-Boot german?

Doctorul Arnold Deutsch, un psiholog austriac care opera pentru NKVD în Londra între februarie 1934 şi septembrie 1937. Deutsch era foarte bine văzut în înalta societate londoneză, fapt care i-a permis să recruteze mai mulți agenți pentru spionajul sovietic. În februarie 1940, Walter Krivitsky, un dezertor sovietic, a informat MI5 că Deutsch era în realitate un agent NKVD, dar Serviciul Secret nu a strâns îndeajuns de multe dovezi pentru a-l aresta. Acest lucru s-a descoperit doar când s-au deschis arhivele KGB-ului în 1999. Deutsch opera sub numele conspirativ de „Stefan”. Arnold Deutsch şi soția sa au murit înnecați când nava care îi ducea către Statele Unite, *S.S. Donbass,* a fost torpilată, în noiembrie 1942 în mijlocul Atlanticului de către un submarin german.

Ce agent Abwehr s-a prezentat la SIS din Haga oferindu-şi serviciile ca spion?

Johannes Dronkers. În mai 1942, Dronkers era un fel de legătură între refugiații olandezi şi belgieni. Într-o zi, Dronkers s-a prezentat în fața lui Adrianus Vrinten, un detectiv particular care lucra înainte de război în cadrul biroului SIS din Haga. Johannes Dronkers s-a prezentat ca un luptător al rezistenței antinaziste din Olanda, dar Vrinten îl avea în evidență ca membru al Partidului Național-socialist din Mussert. Trimis în Tabăra 020 pentru a fi interogat, Dronkers a mărturisit că era un agent al Abwehr-ului încă din 1938. I s-a dat misiunea de a pătrunde în Marea Britanie. Johannes Dronkers a fost judecat şi condamnat la moarte. În noiembrie 1942 a fost spânzurat la închisoarea Wandsworth.

Ce alt spion Abwehr a fost spânzurat în aceeaşi închisoare?

Karl Drücke. Agentul german s-a paraşutat deasupra Scoției împreună cu Vera Erikson şi Werner Wälti. Drücke a fost arestat în Portgordon în timp ce folosea identitatea falsă a unui refugiat belgian numit Francois de Deeker. Karl Drücke, expert în sabotaje, a fost spânzurat la închisoarea Wandsworth în august 1941.

Ce spioană germană a fost capturată şi închisă până la sfârşitul războiului?

Vera Erikson. Spioana a fost arestată în septembrie 1940, împreună cu un alt spion al Abwehr-ului, Karl Drücke, în timp ce aterizau cu paraşutele în Banffshire, Scoția. Erikson a fost transferată în Tabăra 020 pentru a fi interogată. Ea a mărturisit că locuise la Londra înainte de război sub identitatea contesei de Chateau-Thierry şi a Verei de Cotan-Chalbur şi că lucrase pentru spionajul sovietic.

Ce operațiune celebră i-a adus celebritatea maiorului Vernon Kell, primul şef al MI5?

În mai 1910, atunci când kaiserul Wilhelm II a sosit la Londra pentru a asista la funeraliile regelui Edward al VII-lea, cu suita sa călătorea şi căpitanul Rebrur-Paschwitz. Militarul a fost urmărit de detectivi ai Diviziei Speciale până la o frizerie care aparținea unui german numit Karl Gustav Ernst. Pus sub supraveghere din ordinul Secretarului de Interne, Winston Churchill, corespondența lui Ernst arăta că el şi ajutorul său, Wilhelm Kronauer, erau în realitate, centrul unei ample rețele de spionaj germane în Marea Britanie. George Parrott, un spion al Royal Navy, a fost arestat în noiembrie 1912 alături de 21 de

suspecți, dezmembrând rețeaua de spionaj. Această operațiune i-a adus lui Vernon Kell celebritate în lumea politică britanică.

Ce membru al Partidului Comunist din Marea Britanie era în realitate un spion al sovieticilor?

William Ewer. Spion al sovieticilor între 1919 şi 1929, Ewer era agentul „B-1" sau „Herman" şi a operat în cadrul Biroului Indian, al Home Office-ului şi al Scotland Yard-ului. Ewer a absolvit *Trinity College* pentru ca după aceea să conducă agenția independentă de presă Federația de Presă Americană (FPA, fapt ce îi permitea să transmită informația altor agenți sovietici din Paris, precum George Solcombe, un corespondent al *Daily Herald-uui* şi care folosea pseudonimul Kenneth Milton. În noiembrie 1924, MI5 a detectat activitățile lui Ewer şi a decis să îl pună sub supraveghere intensivă. FPA a fost asaltată de agenți ai MI5-ului şi ai Scotland Yard-ului în aprilie 1929 dar William Ewer nu a putut fi acuzat din cauza faptului că nu s-au găsit dovezi ale relației cu serviciile secrete sovietice.

Ce funcționară şi spioană a ruşilor a fost demascată de un dezertor?

Barbara Fell, o funcționară care a lucrat în cadrul Biroului Central de Informații timp de douăzeci şi trei de ani. Denunțată de către Anatoli Golițîn dezertor din KGB, a fost arestată de către MI5. În timpul interogatoriului, a mărturisit că, timp de şaptesprezece luni, începând din primăvara lui 1959, a avut o relație sentimentală cu Smiljan Pecjak, ataşatul de presă al Ambasadei Iugoslave din Londra. Fell îi transmisese lui Pecjak copii ale rapoartelor Foreign Office. În decembrie 1962 Barbara Fell a fost condamnată la doi ani de închisoare.

Ce politician şi spion sovietic s-a sinucis înainte de a fi numit ministru?

Bernard Floud, identificat de către MI5 ca membru al Partidului Comunist din Marea Britanie. Floud a fost ales, în 1964, membru al Parlamentului din partea Partidului Laburist. A fost interogat de către MI5 din cauză că primul ministru Harold Wilson dorea să îl numească ministru. În mod misterios, Bernard Floud s-a sinucis în casa sa din Londra în octombrie 1967 cu doar o zi înainte de a fi numit. MI5 bănuia că Floud făcea parte din „Cercul de Spioni de la Oxford". În 1939 se alăturase Corpului de Semnale iar în 1942 transferat la Ministerul pentru Informații.

Câți trădători au fost demascați de către dezertorul din SB-ul polonez, Michal Goleniewski?

Dezertor din serviciile de spionaj poloneze SB, Goleniewski s-a prezentat de bunăvoie la MI6 şi a identificat mai multe cârtițe ale KGB-ului. Printre cele mai importante se găseau George Blake, din SIS; Harry Houghton, cercetător al Institutului de Cercetare al Armelor Submarine al Royal Navy; colonelul Stig Wennerstrom, din Forțele Aeriene Suedeze; Heinz Felfe şi Hans Clemens, din BND-ul german; doctorul Israel Beer şi Irwin Starbeck, un diplomat american.

Ce medic din Edinburgh s-a dovedit a fi un spion german?

Doctorul Armgaard Graves. Medicul a trimis în Germania un plic cu o monedă iar în interiorul acesteia se găseau instrucțiuni referitoare la spionaj. Problema a fost că adresa expeditorului nu avea nicio legătură cu doctorul Graves, fiind de fapt adresa unui hotel din Glasgow. MI5 a decis să cerceteze şi au descoperit că moneda conținea informații despre noul tun de 14 țoli care se construia la fabrica de muniție a lui William Beardmore din Glasgow. După ce a fost arestat, Graves a pretins că este cetățean olandez dar, în iulie 1912, a fost condamnat la optsprezece luni de închisoare pentru încălcarea aşa-numitului „Act al Secretelor Oficiale". Pentru a-şi reduce pedeapsa, Armgaard Graves a acceptat să devină agent dublu, fiind trimis, în iunie 1913, la New York, unde a rămas până la finele Primului Război Mondial. În 1915 şi-a scris biografia intitulată *Secretele Hohenzollernilor.*

Ce operatoare a GCHQ-ului a fost acuzată de încălcarea actului secretelor Oficiale"?

Katharine Gun, de douăzeci şi nouă de ani. Expertă în limba mandarină şi repartizată în biroul GCHQ din Chetelham, Gun a fost arestată în februarie 2003. Se pare că operatoarea primise din partea lui Frank Kozo, un agent al Agenției Naționale de Securitate (NSA) a Statelor Unite, un raport secret despre supravegherea telefonică a delegaților Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite (Angola, Chile, Bulgaria, Camerun, Guineea şi Pakistan) care trebuiau să voteze pentru războiul împotriva Irakului. Gun, care era căsătorită cu un musulman, a dezvăluit operațiunea împotriva diplomaților. NSA a acuzat GCHQ-ul că avea o scurgere de informații. Gun a fost acuzată de încălcarea Secțiunii 1 a Actului Secretelor Oficiale din 1989 datorită faptului că a furnizat informații secrete fără aprobare. Când cazul a ajuns la tribunal în februarie 2004, procurorul a decis să retragă acuzațiile contra Katherinei Gun din cauza

presiunilor procurorului general, care nu dorea ca procesul împotriva lui Gun să devină o dispută politică în Marea Britanie.

Ce canadian, spion al KGB, nu a putut fi judecat în Canada, ci doar în Marea Britanie?

Hugh Hambleton. Cetățean canadian şi agent al KGB s-a alăturat NATO ca analist din sediul de la Paris. Toată perioada petrecută la Alianța Atlantică, a spionat pentru KGB. În 1975 a fost primit de către însuşi Iuri Andropov pentru a-i mulțumi pentru serviciile aduse spionajului sovietic. Canada a declarat atunci că nu-l putea judeca deoarece nu adusese nici un prejudiciu țării dar că, dacă s-ar fi întors, ar fi fost arestat. În iulie 1982, în timpul unei opriri pe aeroportul din Londra, agenți ai MI5-ului l-au arestat pe Hugh Hambleton şi l-au trimis la închisoare timp de zece ani sub acuzația că dezvăluise sovieticilor secrete militare ale NATO la Bruxelles.

Ce lord englez era în realitate un spion al japonezilor?

Lordul Sempill. MI5 a descoperit că japonezii întrețineau, din iunie 1941, o adevărată rețea de spioni de-a lungul ambasadei lor şi consulatelor din Marea Britanie. Şeful spionajului nipon era locotenent-comandorul Minitori Yoshi, care opera sub acoperirea de ataşat naval. MI5 l-a identificat pe lordul Sempill ca unul din principalii spioni japonezi în Marea Britanie. Sempill a lucrat aproape zece ani pentru compania Mitsubishi, care îl plătea în funcția de consilier cu 300 de lire sterline pe an. După începutul celui de-al Doilea Război Mondial, Mitsubishi a sistat plățile, dar ataşatul naval a propus să continue să lucreze cu ei. Din 1925 până în 1930, Lordul Sempill a adunat pentru japonezi informații despre bombe şi avioane. A fost, de asemenea, directorul Clubului Anglo-Britanic.

Cine era cunoscut ca „Lord Haw Haw”?

William Joyce, un irlandez-american pronazist entuziast. În 1939 a părăsit Londra pentru a călători la Berlin, în decembrie 1945 Joyce a fost arestat de către forțele aliate la granița Danemarcei şi predat britanicilor. William Joyce era cunoscut cu porecla de „Lord Haw Haw”, care era maniera în care îşi începea emisiunile radio din Berlin cu scopul de a-şi convinge compatrioții britanici să se retragă din luptă. În decembrie 1945 a fost judecat şi condamnat pentru înaltă trădare, iar în ianuarie 1946 spânzurat în închisoarea Wandsworth.

Ce ziarist elvețian din Londra s-a dovedit a fi un spion al NKVD?

Eric Kessler, un ziarist elvețian stabilit la Londra în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Kessler lucra pentru Ambasada elvețiană din Marea Britanie până când a fost recrutat de către spionul şi membrul „Celor Cinci de la Cambridge" Guy Burgess. Ceea ce Burgess nu ştia era că Kessler informa MI5 despre toate rapoartele diplomatice elvețiene care erau trimise la Berna. Kessler a crezut întotdeauna că lucra pentru britanici dar în schimb o făcea pentru NKVD-ul sovietic.

Ce britanic de origine spaniolă a fost spânzurat pentru înaltă trădare?

Jose Estella Key, un britanic de origine spaniolă de treizeci şi trei de ani care lucra în portul din Gibraltar. În martie 1942 a fost arestat şi interogat de către Philip Kirby Green, ofițer al Securității Militare. Estella Key a încercat să scape dar a fost arestat. În timpul interogatoriului, a mărturisit că era un agent al Abwehr-ului. A fost trimis la Londra şi a fost judecat, în mai 1943, în baza aşa-numitului „Act al Trădătorilor", fiind spânzurat în luna iulie a aceluiaşi an la închisoarea Wandsworth.

Ce militar britanic care luptase în Primul Război Mondial era în realitate un spion sovietic?

Căpitanul John King, de origine irlandeză, lucra de la finele Primului Război Mondial în Departamentul de Criptografie al Foreign Office. Din octombrie 1934 a început să vândă sovieticilor, cu ajutorul soției sale şi a fiului său copii ale telegramelor de înaltă securitate transmise de către departamentul său. În septembrie 1939 King a fost arestat şi condamnat la zece ani de închisoare.

Ce era „Link"-ul?

Un club pronazist secret format în 1937 şi prezidat de către amiralul sir Barry Domvile. „Link"-ul a fost subiectul unei stricte supravegheri din partea MI5 şi a reuşit să fie penetrat în 1940. Clubul avea 35 de birouri răspândite în toată țara, 4329 de membri şi publicau revista *Anglo-German Review.*

Ce expert britanic în tactici de luptă germane era în realitate un spion sovietic?

Leo Long, un absolvent al Universității Cambridge, a fost recrutat de către sovietici în timpul celui de-al Doilea Război Mondial prin Anthony Blunt, membru al cercului de spioni „Cei Cinci de la Cambridge". Long a predat material secret al

MI14, unde lucra ca expert în tactici de luptă germane. După război, Long a fost transferat la Divizia de Spionaj a Comisiei de Control Britanice pentru Germania, unde a încercat, fără succes, să intre în MI5.

În 1964 Blunt i-a spus MI5-ului că Leo Long era unul din contactele sale. Imunitatea sa fiind negociată, Long a făcut o mărturisire completă, inclusiv o listă cu toți britanicii cu care fusese în contact ca spion al sovieticilor. Cazul său nu a fost făcut public decât în 1981.

Despre ce agent al SIS suspectat de a fi o cârtiță sovietică s-a aflat, după moarte, că era în realitate un spion al KGB?

Archie Lyall, călător, expert lingvist şi autor al unei celebre cărți intitulate *Limbile Europei.* În 1938 a fost recrutat de Secțiunea D şi, după terminarea războiului, s-a alăturat SIS. Celebru pentru că îi plăcea să trăiască bine, şeful său din SIS spunea despre el că era capabil să aibă un accident de maşină fără să-şi piardă monoclul. După război a plecat în Iugoslavia, unde s-a căsătorit cu o cetățeană a acelei țări. În timpul vânătorii de cârtițe din anii '60, Lyall a fost suspectat că era un simpatizant comunist şi un posibil trădător. După moartea sa în 1964, s-a descoperit că agentul MI6 transmisese KGB informații despre tacticile britanice de contraspionaj.

Ce agent de asigurări al companiei Lloyd's din Londra s-a dovedit a fi un spion inamic?

Wilfred Macartney. Când lucra pentru compania Lloyd's din Londra, Macartney s-a apropiat de un *broker* numit George Monkland şi l-a întrebat despre transporturile de arme pentru Marea Baltică. Monkland, care a raportat incidentul, era în realitate un agent al MI5. Wilfred Macartney a fost pus sub supraveghere şi arestat în timp ce încerca să vândă un manual RAF contactului său rus din Societatea de Cooperare a Tuturor Rusiilor. Macartney, membru al Partidului Comunist din Marea Britanie, a fost arestat şi condamnat la zece ani de închisoare pentru încălcarea Actului Secretelor Oficiale. După eliberarea sa, Macartney a călătorit în Spania pentru a lupta în Brigăzile Internaționale, conducând batalionul britanic.

Ce membru al Parlamentului a fost acuzat că spiona pentru comuniştii finlandezi?

Cecil L'Estrange Malone. Membru al Parlamentului din partea Partidului Comunist din 1918 până în 1922 şi din partea Partidului Laburist din 1928 până

în 1931, Malone era unul din pionierii hidroavioanelor. În 1918 a fost repartizat ca ataşat al Forțelor Aeriene în cadrul Ambasadei britanice din Paris. Acolo a luat contact cu un comitet revoluționar condus de un agent comunist finlandez numit Erik Weltheim. Malone a fost arestat şi condamnat la şase luni de închisoare.

Ce om de ştiință britanic s-a dovedit a fi, după moartea sa, un agent al KGB?

Wilfrid Mann. În octombrie 1948, doctorul Mann lucra pentru organizația atomică din Canada. Mann a fost numit ofițer de legătură al Spionajului Ştiințific cu CIA, având funcția de ataşat ştiințific în cadrul Ambasadei britanice din Washington. În 1949, odată cu venirea lui Kim Philby la Ambasadă, doctorul Mann a obținut un birou în clădirea diplomatică chiar alături de Philby. În 1951, Wilfrid Mann a acceptat un post nou în cadrul Secțiunii de Radioactivitate a Biroului Național de Standarde de Securitate, unde a lucrat până în 1981.

În 1961, un agent sovietic s-a apropiat de Mann iar FBI crede că a fost recrutat de către acesta. Mann s-a retras în casa sa din Chevy Chase, Maryland iar mai târziu, în, Baltimore, unde a murit în martie 2001. În anul 2003, când KGB a declasificat documente, s-a descoperit că doctorul Wilfrid Mann era de fapt o cârtiță a spionajului sovietic, cu, numele conspirativ „Malone".

Ce soldat expert în cablograme diplomatice a vândut copii ale acestora către KGB?

William Marshall. Fost expert militar de semnalizări în Palestina şi Egipt, Marshall s-a alăturat Serviciului de Cablograme Diplomatice (DWS în 1948, fiind repartizat la Moscova. La finele lui aprilie 1952, militarul a fost urmărit de un agent al MI5 când acesta se întâlnea cu Pavel Kuznețov, ofițer al KGB-ului din Londra. În casa sa au fost descoperite mai multe copii ale cablogramelor diplomatice furate din cartierul general al DWS-ului din Hanslope Park. William Marshall a fost arestat şi condamnat la cinci ani de închisoare pentru încălcarea Actului Secretelor Oficiale.

Ce om de ştiință britanic era un spion sovietic?

Doctorul Allan Nunn May. Cu studii la Cambridge, fizicianul nuclear şi membru al Partidului Comunist al Marii Britanii a fost identificat de către un dezertor al GRU ca spion sovietic. Numele conspirativ al lui Nunn era „Alek". Omul de ştiință a fost pus sub supraveghere de către MI5. În martie 1946 Nunn May a fost arestat şi condamnat la zece ani de închisoare. După ce a fost eliberat, doctorul Allan Nunn May s-a întors la Cambridge, unde a decedat în 2003. În

conformitate cu arhivele declasificate ale KGB-ului, Allan Nunn May a fost recrutat de către Jan Chernyak, agent sovietic care lucra în laboratoarele Cavendish din Cambridge înainte de război.

Ce era aşa-numitul „Cerc de la Oxford”?

Împreună cu cel de la Cambridge, a fost rețeaua de spioni sovietici, cea mai importantă din Marea Britanie şi care a activat din 1932. Spionii erau Christopher Hill, Iris Murdoch, Jennifer Hart, Ian Milner, Tom Driberg, Bernard Floud, Philip Toynbee şi Alexander Taylor.

Ce spion britanic a fost acuzat de către soția sa că a abuzat sexual de fiii săi?

Geoffrey Prime. Arestat de către Poliție în aprilie 1982 după ce a fost denunțat de soția sa Rhona că a abuzat sexual de către cei doi fii ai săi. În noiembrie din acelaşi an, Prime a fost acuzat de încălcarea Actului Secretelor Oficiale şi condamnat la treizeci şi cinci de ani de închisoare.

La interogatoriul Poliției, Prime a recunoscut că era un spion al KGB-ului în cadrul Serviciului Comun de Limbaj Tehnic al GCHQ-ului. În mărturisirea sa a recunoscut că s-a alăturat KGB de bunăvoie. Unele surse au asigurat că Geoffrey Prime a fost victima unei „capcane de miere” a KGB. Se pare că spionajul sovietic l-a fotografiat în Viena în timp ce viola o fetiță de doisprezece ani într-un tunel de metrou.

Ce spion al MI6 a fost obligat să părăsească țara pentru a nu fi judecat pentru încălcarea Actului Secretelor Oficiale?

Richard Tomlinson, născut în Noua Zeelandă din părinți englezi. Thomlinson s-a alăturat MI6 după terminarea Universității Cambridge şi după ce a servit în Regimentul 21 SAS. Vorbea fluent franceza şi spaniola. Prima sa misiune a fost în operațiunile sovietice. În iunie 1993 Thomlinson a fost trimis la Belgrad sub acoperirea unui responsabil de presă britanic. Din luna septembrie a aceluiaşi an a fost trimis la Sarajevo sub identitatea unui membru al UNPROFOR până în iunie 1994, când a fost trimis la baza SIS din cadrul noii Ambasade britanice din Sarajevo. Richard Tomlinson s-a întors la Londra, de unde a participat la diferite operațiuni în Argentina şi Brazilia, transmițând informații despre Programul Nuclear argentinian.

Când au început problemele lui Tomlinson în MI6?

După întoarcerea sa din Argentina, spionul a fost chemat de şeful de personal al SIS de atunci, Richard Dearlove, ulterior C al MI6, care l-a informat că nu avea viitor în Serviciul de Spionaj şi de aceea trebuia să-şi caute un nou loc de muncă. Fără alte explicații, a fost escortat până la ieşirea din clădire, promițându-i-se că SIS îl va ajuta să-şi găsească de lucru. Tomlinson, suferind o depresie puternică din cauza morții recente a logodnicei lui, victimă a cancerului, a apelat direct la C-ul David Spedding.

Acesta a refuzat să vorbească cu el, iar Tomlinson a apelat la tribunale. După ce i-a fost negat acest drept, fostul agent a cerut să fie audiat de către Tribunalul Serviciilor de Spionaj, prezidat de către judecătorul lord Brown, dar în martie 1996 a descoperit că tribunalul urma să formuleze acuzații împotriva lui.

Ce a făcut în continuare Tomlinson?

A decis să părăsească țara cu destinația Brazilia folosind unul din paşapoartele false ale MI6. În loc să zboare înspre țara sud-americană a călătorit pe motocicletă până în Spania pentru a scrie o carte despre experiențele sale din MI6. Manuscrisul său a presupus una dintre cele mai mari breşe din istoria SIS. Ca dezvăluiri, Tomlinson recunoştea că a făcut parte din echipa de recrutare pentru MI6 a unui ofițer al Marinei franceze staționat în Brest şi a unui membru al Parlamentului din partea Partidului Conservator, care îi oferise informații despre imigranții sârbo-bosniaci din Londra. Aceste dezvăluiri au făcut ca acesta să fie chemat de către SIS pentru a participa la o întâlnire la biroul acestuia din Ambasada situată la colțul dintre străzile Fernando el Santo şi Montesquinza. În februarie 1997 a fost semnat un acord între MI6 şi Tomlinson care îi permitea să se întoarcă în Marea Britanie cu garanția că nu va fi acuzat de încălcarea Actului Secretelor Oficiale şi că va fi ajutat să îşi găsească un loc de muncă. În schimb, Tomlinson se angaja să cedeze hardul computerului, toate copiile manuscrisului şi să doneze drepturile cărții Coroanei.

Ce a provocat o nouă criză între SIS şi Richard Tomlinson?

Când fostul spion a oferit şapte pagini din autobiografia sa editurii australiene Transword Publishers. Tomlinson i-a scris atunci SIS pentru a le cere să citească manuscrisul înainte de a fi publicat, dar SIS i-a spus lui Tomlinson că el semnase un acord pe care acum încerca să îl încalce. În final, Tomlinson a fost arestat de agenți ai Departamentului Special în Cumbria, iar în decembrie 1997 condamnat pentru încălcarea Actului Secretelor Oficiale. Richard Tomlinson a executat un an de închisoare până când în aprilie 1998 a fost eliberat sub jurământ. Încălcând regulile libertății sale, a călătorit la Paris.

Ce alte două dezvăluiri scandaloase a făcut în acel moment fostul spion al MI6 Richard Tomlinson?

A afirmat că cunoştea detalii despre un plan al MI6 pentru a-l arunca în aer pe dictatorul sârb Slobodan Milosevic în tunelul care uneşte Italia şi Elveția. A doua dezvăluire a fost că avea dovezi că MI6 era implicat în moartea prințesei Diana şi că şoferul Mercedes-Benz-ului în care murise prințesa era un fost colaborator al SIS din Paris. Judecătorul francez care a anchetat moartea prințesei Diana l-a chemat pe Richard Tomlinson şi pe şeful său de atunci din SIS, Nick Fishwick cât şi pe doi agenți britanici aflați în misiune la Paris, Richard Spearman şi Nicholas Langman pentru audieri. Afirmația că SIS participase la o conspirație pentru a o omorî pe Lady Diana a avut efectul scontat. Inclusiv directoarea generală a MI5, Stella Rimington, a fost obligată să aibă o apariție publică pentru a nega acuzațiile. Din acel moment, Tomlinson s-a refugiat în Elveția, de unde a fost expulzat în mai 1999, după publicarea pe Internet a unei liste cu 115 ofițeri activi ai MI6.

Care au fost ultimele locuri de muncă ale lui Tomlinson în noua sa viață?

A lucrat într-un bar din Rimini până când s-a stabilit în Cannes, unde a terminat de scris magnifica sa carte *La gran transgresión,* publicată în mai multe țări ale lumii.

Cine se spune că s-a aflat în spatele publicării cărții lui Tomlinson în Rusia?

Serghei Korovin, un om se pare destul de legat de SVR, spionajul Federației Ruse. În final, cartea a fost publicată în Marea Britanie, mai exact în Scoția, prin editura *Mainstream.*

Poate fi arestat Richard Tomlinson?

Da, dacă va călca pe pământul Marii Britanii sau al Commonwealth-ului.

La ce adresă de Internet poate fi contactat fostul spion al MI6 Richard Tomlinson?

http://tomlinsonvmi6.blogspot.com20061001archive. html

Capitolul 5
OPERAȚIUNILE

Ce a fost operațiunea „Rusia”?

După abdicarea țarului Nicolae la 16 martie 1917, SIS a început să trimită fonduri de ajutoare prin New York Guvernului lui Alexander Kerenski pentru ca Rusia să reziste în războiul împotriva Germaniei.

Cine era agentul însărcinat cu transferul fondurilor din Marea Britanie la New York?

Agentul şi scriitorul Somerset Maugham. Acest agent celebru era curierul dintre primul ministru al Marii Britanii, Lloyd George şi Kerenski.

Ce era „Abbasia”?

Baza secretă de interceptare a transmisiilor din timpul celui de-al Doilea Război Mondial situată în afara Cairoului care era responsabilă cu unificarea transmisiilor din stația de ascultare a MI6 din Heliopolis şi Bletchley Park. Această bază secretă avea numele de „Refugiul”.

În ce alt loc se găsea ”Abbasia”?

În baza Sidhi Bishra, în apropiere de Alexandria.

Ce era „fibeam”?

Era numele conspirativ al unei operațiuni organizate în Orientul Mijlociu. Planul consista în lansarea unei campanii de dezinformare pentru a-i face pe italieni să creadă că Aliații se pregăteau să lanseze un atac aero-transportat din Egipt asupra liniilor lor din Italia. Operațiunea a fost lansată de către colonelul Dudley Clarke.

Ce era un „agent de influență”?

Un agent SIS care este capabil să producă informație sau propagandă falsă pentru a-i păcăli pe ceilalți agenți ai serviciilor de spionaj inamice.

Ce era un „agent provocator”?

Este în realitate un termen francez şi se foloseşte pentru a defini un agent care se infiltrează într-o zonă sau un obiectiv inamic cu scopul de a aduna informații pentru spionaj. În 1940, Harald Kurtz a fost infiltrat de către MI5 pentru a încerca să obțină mărturia lui Benjamin Greene că era spion nazist în Marea Britanie. În 1943 Kurtz a fost retras din caz deoarece nu a obținut o mărturie din partea lui Greene.

Ce era „Forța 266”?

Subsecțiunea Comitetului pentru Operațiuni Speciale cu baza în Egipt a decis să creeze aşa-numita „Forță 266”, având baza în Bari, Italia, al cărei scop era infiltrarea de agenți în Albania. Această țară se afla sub ocupație nazistă din 1939 când a fost invadată de trupele lui Mussolini.

Care a fost prima operațiune a „Forței 266”?

Operațiunea „Consensus”, din aprilie 1943. Agenții Billy Mclean şi David Smiley au fost paraşutați în nordul Greciei şi au trecut granița clandestin. Erau însoțiți de locotenentul Duffy, expert în demolări şi de caporalul Williamson, expert în comunicații. Cei patru oameni au creat o bază de operațiuni în munții albanezi. Echipa a continuat să acționeze în acea zonă până la terminarea războiului, doi ani mai târziu.

Ce era „plianta”?

Era numele de cod al muncii de spionaj dusă la capăt de aproape două mii de membri ai Rezistenței din Franța ocupată. Aceşti membri ai Alianței acționau sub controlul SIS. Liderul lor era Marie-Madeleine Fourcade.

Ce se ascundea în spatele „Societății Cooperative a Tuturor Rusiilor”?

ARCOS, abrevierea în engleză, era organizația principală de comerț rus cu Marea Britanie în decada anilor '20 şi în perioada în care Londra nu recunoscuse încă regimul comunist al lui Lenin. În mai 1927 Poliția a luat cu asalt sediul ARCOS de pe Moorgate Street numărul 29 cu intenția de a-l aresta pe un angajat care se presupune că ar fi furat documente confidențiale ale RAF. Asaltul a dat greş, dar Poliția a găsit în zona boilerelor, în subsolul ARCOS, mult material clasificat al Guvernului sovietic. Tot acest material rechiziționat a fost descifrat de către GCHQ.

Ce scandal a provocat ziarul Amerasia?

Ziarul procomunist înființat la New York, în ianuarie 1945 a publicat un reportaj bazat pe analiza Spionajului britanic a poziției Marii Britanii în sud-estul Asiei după terminarea războiului. Raportul a fost realizat de către expertul Biroului de Servicii Strategice (OSS) Kenneth Wells. Secțiunea de Securitate din cadrul OSS-ului a deschis o anchetă pentru *Amerasia,* realizând interceptări ilegale în birourile editorilor săi de pe 5th Avenue. Sute de documente „clasificate" au fost găsite în birourile ziarului. În iunie 1945, Philip Jaffe şi mai mulți ziariști din redacția sa au fost arestați de către FBI, inclusiv Andrew Roth, un ofițer al Spionajului Naval. Jaffe a fost judecat şi condamnat, dar restul au fost achitați din cauza faptului că agenții OSS obținuseră probele printr-o percheziție ilegală.

Ce a reprezentat operațiunea din insulele Andaman?

O operațiune falsă creată de către Peter Fleming. Acest agent al SIS i-a făcut pe japonezi să creadă că forțele anglo-americane intenționau să debarce în insulele Andaman, localizate între Birmania şi India, în Oceanul Indian. Japonezii au decis, în funcție de această informație, să le apere cu două divizii. La terminarea războiului şi după predarea japoneză, acele două divizii nu trăseseră nici un foc.

Ce era „Anker GCHQ"?

Numele conspirativ al interceptării comunicațiilor de către GCHQ-ul din Ankara, Turcia, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Anker erau comunicațiile referitoare la sovietici şi britanici din Orientul Mijlociu.

Ce era operațiunea „Anthropoid"?

Era operațiunea secretă pregătită de către SOE pentru a realiza asasinarea *Obergruppenfuhrer-ului* SS Reinhard Heydrich la Praga. Operațiunea a fost planificată pentru a fi realizată de Ziua Națională a Cehoslovaciei, în octombrie 1941. Din cauza vremii proaste, operațiunea a fost amânată până în martie 1942. Planul era să-l atace între castelul pe care îl ocupa Heydrich şi cartierul general german din Praga. Dușmănitul protector al Cehoslovaciei parcurgea traseul într-o limuzină deschisă. Agenții SOE, Jan Kubis şi Jošef Gabcik, s-au plasat la colțul unui bulevard, unde maşina lui Heydrich trebuia să-şi reducă viteza. Kubis a aruncat o grenadă în vehicul, rănindu-l de moarte pe Reinhard Heydrich. Kubis şi Gabcik au părăsit locul accidentului, dar la puțin timp după aceea au fost

denunțați de către Karel Curda, un membru al rezistenței cehe, în timpul unui interogatoriu al Gestapo-ului. Curda s-a ascuns până spre sfârşitul războiului, dar în final a fost arestat şi, după ce a fost condamnat pentru înaltă trădare, a fost spânzurat. Ca represalii pentru moartea lui Heydrich, germanii au ars din temelii oraşul Lidice. Mii de locuitori au fost executați iar restul, femei şi copii, trimişi în lagăre de concentrare.

Cine era de fapt obiectivul principal al operațiunii „Anthropoid"?

Gruppenfuhrer-ul SS Karl Hermann Frank, *protektor* şi secretar de Stat al Boemiei şi Moraviei.

Ce era operațiunea „autonom"?

Misiunea Comitetului pentru Operațiuni Speciale în România din noiembrie 1943. La conducerea operațiunii se afla Gardyne de Chastelain. Ideea era să se apropie de Guvernul dictatorului-mareşal Ion Antonescu pentru a negocia o pace separată cu britanicii, lăsând la o parte sovieticii. Când Chastelain a fost arestat împreună cu agentul Ivor Porter şi agentul român Silviu Metienu, germanii au făcut publică tentativa britanică, provocând mânia lui însuşi Winston Churchill. Primul ministru susținea că respectiva operațiune putea pune în pericol relațiile dintre aliați.

Ce au fost „Unitățile Auxiliare"?

Unitățile create de către MI5 cu scopul de a realiza acțiuni de spionaj şi războaie de gherilă împotriva ocupanților germani în cazul unei posibile invazii a Marii Britanii. Aceste unități au fost create în 1940 şi conduse de către Colin Gubbins şi John Holland din partea MI5. La începutul lui 1944, unitatea, secretă până atunci, a fost dizolvată, iar armele şi explozibilii au revenit sub controlul Armatei. Existența acestor unități a fost menținută secretă până când în 1957, scriitorul Peter Fleming s-a referit la ele în romanul său *Invazia 1940.*

Ce a fost operațiunea „Gold"?

Operațiunea comună pusă la punct de către CIA pentru construirea unui tunel cu lungimea de 750 de metri sub zona sovietică a Berlinului. Planul era să se intercepteze cablurile de comunicații utilizate de către sovietici. Prin acestea treceau toate comunicațiile militare între cartierul lor general din Berlin şi

Moscova. Atât SIS cât şi CIA au aflat direct prin intermediul acestui tunel planurile Grupului Central al Armatei Roşii staționat în Germania Orientală.

Unde se aflau birourile CIA şi MI6 în Berlin şi unde se analizau toate informațiile primite de la „Gold”?

Biroul CIA din Berlin se afla în Clayalee. Biroul MI6 se afla în fața Stadionului Olimpic.

Ce lideri ai MI6 au decis să participe la operațiunea „Gold”?

George Young, director de operațiuni al MI6; Tom Gimson, şeful Secțiunii Y; Stewart Mackenzie, responsabil cu operațiunea şi John Taylor, expertul în tehnologie al SIS-ului.

Cât a durat fluxul de informații prin „Gold”?

Unsprezece luni şi unsprezece zile. Duminică, 22 aprilie 1955, o echipă de ingineri sovietici şi germani, dorind să repare un cablu, au descoperit legăturile de ascultare montate de către CIA şi MI6.

Ce a fost operațiunea “Bodyguard”?

Operațiunea de dezinformare orchestrată de către britanici înainte de debarcarea din Normandia din 6 iunie 1944.

Ce era “Bolero”?

Denumirea conspirativă a comitetului creat în 1942 de către Cabinetul de Război pentru coordonarea problemelor de securitate ale forțelor americane cu baza în Marea Britanie.

Ce era „Brissex”?

Membrii britanici ai operațiunii paramilitare conduse de personal aliat pentru a realiza sabotaje în spatele liniilor germane din Franța, chiar înainte de Ziua Z. Unitatea era condusă de către un ofițer SIS, comandantul Kenneth Cohen.

Ce a fost operațiunea „Cămila”?

Operațiunea pusă la punct în timpul celui de-al Doilea Război Mondial pentru a face ca forțele Axei să creadă că Aliații pregăteau o ofensivă în Libia pe când, în realitate, ofensiva urma să aibă loc în Somalia, cum era planul Ducele de Aosta, comandantul suprem al trupelor italiene a ordonat o deplasare a trupelor sale pentru a apăra Libia lăsând nepăzită regiunea Somaliei.

Ce a fost „Campania pentru Dezarmarea Nucleară”?

Unul din principalele obiective de anchetă a MI5 din cauza faptului că această campanie era condusă de către Partidul Comunist din Marea Britanie şi finanțată cu fonduri ale KGB.

Ce organizație avea sediul în Chesham House?

Biroul Comercial Sovietic, înainte de recunoaşterea diplomatică de către Marea Britanie a regimului bolşevic. Chesham House a fost păzită de către MI5 din 1919 până în 1927.

Care a fost unul dintre cele mai mari obiective ale agenților MI5?

Partidul Comunist Britanic. Fondat în ianuarie 1921, CPGB-ul a fost supravegheat atent de către MI5, din cauza legăturilor cu Kremlinul. Doi membri ai CPGB-ului, Percy Glading şi Douglas Springhall, au fost arestați şi acuzați că au realizat activități de spionaj pentru Uniunea Sovietică. Un membru al Comitetului Executiv, Bob Stewart, era legătura între NKVD şi „Cei Cinci de la Cambridge”. Supravegherea sediului de către MI5 a fost dezvăluită de către Anthony Blunt când spionul a transmis informația sovieticilor.

Capitolul 6

DEPARTAMENTE Şi ORGANIZARE

Care este pagina web a MI5?

http://www.mi5.gov.ukoutputPage2.html

Cine au fost cei care au ocupat funcția de director general al MI5-ului de la crearea sa până astăzi?

1909-1940 Vernon Kell
1940-1946 David Petrie
1946-1953 Percy Sillitoe
1953-1956 Dick White
1956-1965 Roger Hollis
1965-1971 Martin Furnival Jones
1972-1979 Michael Hanley
1979-1981 HowardSmith
1981-1985 John Jones
1985-1987 AnthonyDuff
1987-1992 Patrick Walker
1992-1996 Stella Rimington
1996-2000 Stephen Lander
2000- Eliza Manningham-Buller

Cine au fost cei care au ocupat funcția de director adjunct general al MI5 de la crearea sa până la ora actuală?

1909-1940 Eric Hoit-Wilson
1940-1947 Jasper Harper
1947-1952 Guy Liddell
1952-1956 Roger Hollis
1956-1963 Graham Mitchell
1963-1965 Martin Furnival Jones
1965-1971 Anthony Simkins
1971-1972 Michael Hanley
1972-1976 Ronald Symonds
1976-1981 JohnJones
1981-1983 Royd Barker
1983-1985 Cecil Shipp
1985-1991 David Ranson
1991-1994 John Alpass
1997-2000 Eliza Manningham-Buller
2000-2004 Fraser Wilson
2004- Jonathan Evans

Care este deviza MI5 şi care apare pe blazonul său?

„Regnum Defende” (Apărând Regatul).

#Ce director general al MI5 a fost corespondent de război în Revolta Boxerilor[62] din China?

Generalul maior sir Vernon Kell, director al MI5 între 1909 şi 1940. Kell a relatat Revolta Boxerilor din China pentru cotidianul *Daily Telegraph* până când o puternică stare febrilă l-a obligat să se întoarcă la Londra. Acolo a fost numit şef al secțiunii pentru Securitate Internă a Biroului Serviciului Secret, până când, în 1909, a fost numit primul director general al MI5. În mai 1940 a fost scos din funcție brusc de către Winston Churchill şi a murit un om distrus în micul său refugiu din Buckinghamshire în martie 1942.

Ce director general al MI5, un adevărat expert în comunism internațional, a fost bănuit că ar fi o cârtiță sovietică?

Sir Roger Hollis, director general al MI5 între 1956 şi 1965. Hollis şi-a început cariera în MI5 în 1938 iar în timpul celui de-al Doilea Război Mondial a devenit cel mai mare expert în comunism al Serviciului de Securitate. În 1953 a fost numit director general adjunct al MI5. În 1963 sir Roger Hollis a fost bănuit că ar fi fost o cârtiță a sovieticilor. După retragerea sa, a fost chemat să dea declarații şi supus unui interogatoriu feroce. Hollis a decedat în 1973 înconjurat de o mare polemică. Peter Wright, faimosul „vânător de spioni" al MI5, a declarat că sir Roger Hollis era un „trădător" şi un homosexual.

Cine a fost prima femeie care a fost directoarea unui serviciu de spionaj din Marea Britanie?

Stella Rimington, directoarea generală a MI5 din 1992 până în 1996. Rimington era o bibliotecară când a călătorit la Delhi împreună cu soțul ei, unde el fusese numit înalt Comisar Britanic. Ea a realizat sarcini de secretară pentru Ofițerul de Legătură şi Securitate. După întoarcerea sa la Londra, Stella Rimington a acceptat un post în cadrul MI5. Una din primele sale misiuni a fost în cadrul K3-ului, departamentul responsabil de controlul spionilor sovietici. După aceea va fi repartizată în cadrul direcțiilor de contrasubversiune şi contraterorism, unde a fost numită directoare. La finele anului 1990 Stella Rimington i-a urmat directorului general sir Patrick Walker. După retragerea sa,

[62] Revolta Boxerilor a avut loc intre 1898 si 1900 în China şi a reprezentat o mişcare xenofobă din China, care a culminat cu o revoltă disperată impotriva vesticilor şi a influenței vestice. Un corp expediționar al Statelor Unite și Japoniei, o reprimă, iar China are de suportat o severă sancțiune suplimentară, care cuprindea și o despăgubire importantă. Se presupune ca o poveste falsă, o minciună despre intenția unor afacerişti de a distruge Marele Zid Chinezesc a fost una din cauzele Revoltei Boxerilor ("boxeri" este denumirea, improprie, dată de occidentali membrilor unei organizații chineze care, printre altele, practicau artele marțiale). Această presupunere a fost dovedită ca fiind falsă.

Rimington a provocat o mare îngrijorare în sferele înalte ale Guvernului britanic prin publicarea memoriilor sale intitulate ***Secret deschis.***

Ce director general al MI5 era un mare amator al păsărilor?

Sir Martin Furnival Jones, director general al MI5 din 1965 până în 1972. Cu studii la Cambridge, s-a specializat în limbile medievale. Când a izbucnit cel de-al Doilea Război Mondial, Furnival Jones a fost repartizat în Corpul de Spionaj şi, de acolo, în 1941, trimis în MI5. După terminarea războiului, a rămas în MI5 lucrând în Departamentul de Securitate din Cork Street, Mayfair. În 1953 a fost numit director al Departamentului C. În 1956 l-a înlocuit pe Graham Mitchell ca director al Departamentului D. În 1965 a fost numit director general al MI5. Sir Martin Furnival Jones deceda în casa sa din Bedfordshire în 1996 la vârsta de optzeci şi patru de ani. De la pensionarea sa din Serviciile de Spionaj, fostul şef de securitate s-a specializat în ornitologie, despre care a scris mai multe cărți.

Ce director general al MI5 era cunoscut ca „Jumbo”?

Sir Michael Hanley, director al MI5 din 1972 până în 1978. S-a alăturat MI5 în 1948. Hanley vorbea perfect rusa, de aceea fiind repartizat la Budapesta ca asistent al ataşatului militar. Din 1951 până în 1956 a fost transferat la Hong Kong în calitate de coordonator pentru securitate.

Ce director general al MI5 a devenit cel mai mare expert în materie de crimă organizată?

Sir Stephen Lander. Cu studii la Queen's College din Cambridge, Lander s-a alăturat MI5 în 1975, după ce a petrecut trei ani la Institutul de Cercetare Istorică al Universității din Londra. După retragerea sa din MI5 a fost numit pentru un post înalt în cadrul Colegiului Avocaților, pe care l-a abandonat în 2004 pentru a fi numit director al noii Agenții împotriva Crimei Organizate.

Ce directoare generală a urcat în MI5 după ce a descoperit că un coleg era în realitate o cârtiță sovietică?

Eliza Manningham-Buller, numită directoare generală a MI5 în 2000. Fiica lordului Dilhorne, procuror general şi lord Cancelar, s-a alăturat Serviciului de Securitate în 1970 după ce a absolvit Oxfordul. Una din primele sale misiuni a fost ca şef de securitate al Ambasadei britanice din Washington. În 1983 a fost transferată în cadrul Departamentului K, unde a condus investigația împotriva colegului său Michael Bettaney, care s-a dovedit a fi o cârtiță a KGB.

Ce era numită "Maşinăria de Spionaj Național"?

Maşinăria de Spionaj Național se ocupă de realizarea de rapoarte de spionaj, supravegherea fondurilor pentru operațiuni şi supravegherea colectării de material de spionaj reuşită de către SIS sau MI6, de către Serviciul de Securitate sau MI5 şi de către GCHQ sau transmisiile de spionaj.

Ce alt nume are „Maşinăria de Spionaj Național"?

Maşina.

Cum se coordonează la nivel ministerial toate agențiile de spionaj?

Prin aşa-numitul Comitet Ministerial al Serviciilor de Spionaj (CSI). Acest comitet este prezidat de către primul ministru.

Din cine este alcătuit CSI-ul?

Din vice-primministru, secretarul de Stat, secretarul de Interne, secretarul pentru Apărare şi şeful cabinetului primului ministru.

Ce este Joint Intelligence Committee (JIC) sau Comitetul Comun de Spionaj?

A fost creat în 1936 sub preşedința lui Ralph Stevenson. JIC-ul este alcătuit din directorii de Spionaj, şeful Spionajului Militar şi secretarii adjuncți permanenți ai Home Office-ului, Foreign Office-ului, Ministerului de Apărare şi al Trezoreriei. JIC-ul se ocupă de studierea cererilor SIS şi al GCHQ-ului şi oferă consiliere legală şi analize independente. JIC-ul funcționează ca legătură între şeful biroului CIA din Londra şi omologii săi din Australia şi Noua Zeelandă.

Din cine este alcătuit JIC-ul?

Din şeful MI6, MI5 şi GCHQ, cât şi din funcționari ai Guvernului care provin din diferite ministere în funcție de tema care urmează a fi tratată în ordinea de zi.

Ce funcție are preşedintele JIC?

El este funcționarul responsabil de a menține la zi munca de coordonare a JIC. Trebuie să se ocupe de controlarea şicoordonarea acțiunilor de spionaj. Preşedintele JIC avea acces direct la primul ministru şi l$_a$ şeful de Spionaj şi Securitate din cadrul Biroului Cabinetului.

Cine au fost cei care au ocupat preşedinția JIC?

1936-1939 Ralph Stevenson
1939-1945 Victor Cavendish-Bentick
1945-1948 Harold Caccia
1948-1949 William Hayter
1950-1953 Patrick Reilly
1953-1960 Patrick Dean
1960-1963 Hugh Stevenson
1968-1970 Edward Peck
1970-1973 Stewart Crawford
1973-1975 Geoffrey Arthur
1975-1979 Antony Duff
1979-1982 Antony Acland
1982-1983 Patrick Wright
1983-1985 Antony Duff
1985-1992 Percy Cradock
1992-1993 Roderick Braithwaite
1993-1994 Pauline Neville-Jones
1994-1996 Michael Pakenham
1998-1999 Paul Lever
1999-2001 Peter Ricketts
2001-2004 John Scarlett
2004-2005 William Ehrman

Ce departament al MI6 a devenit celebru în timpul războiului?

„Şcoala de Criptografi şi Codificatori ai Guvernului" situată în Bletchley Park. Aici, decodificatorii săi au reuşit să descifreze codurile maşinii „Enigma" folosită de către forțele militare germane. Rezultatele lor au fost predate de către britanici serviciilor de spionaj ale națiunilor aliate.

Ce era cunoscut drept „Brațul"?

Departamentul MI5 responsabil cu administrarea şi sprijinirea reorganizării realizate în cadrul Serviciului de Spionaj după război.

Ce era cunoscut drept „Departamentul”?

Departamentul MI5 responsabil de reorganizarea Serviciului de Securitate. Departamentul se împărțea în A3, Servicii Externe; A4, Servicii Interne; A5. Secțiuni Speciale; A6, Problemele cu Biroul de Poştă şi Problemele Ştiințifice şi A7, Secțiunea de Codificatori.

Ce se cunoştea drept „Forța A”?

Numele de cod al unității repartizate în Orientul Mijlociu sub conducerea colonelului Dudley Clarke. „Forța A” era formată din trei ofițeri, un asistent, zece soldați, o maşină şi patru camioane. Unitatea avea baza la Cairo şi se ocupa de lansarea şi distribuirea de mesaje false pentru a păcăli forțele Axei.

Cu ce nume era cunoscut centrul de interogatoriu al MI5?

Tabăra 020.

Ce era ADB-ul?

Cartierul general al Comitetului pentru Operațiuni Speciale (SOE) din Gibraltar în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Ce funcție avea „Directoratul Administrativ”?

Directoratul Administrativ al SIS a fost creat în 1945 cu scopul de a reorganiza serviciul de spionaj după cel de-al Doilea Război Mondial. El era responsabil de politica administrativă a MI6, supravegherea maşinăriei contabile şi supravegherea Comitetului pentru Selecție şi Securitate şi a Comitetului Permanent pentru Registre şi Arhive. În cadrul acestui departament se mai găseau inspectorii birourilor MI6 din străinătate. Şeful său era căpitanul Frank Slocum, al cărui nume conspirativ era „Comandantul B”.

Cum era împărțit „Directoratul Administrativ”?

A1 Antrenamentul personalului operativ al SIS.

A2 Responsabil cu personalul. Asigurări în caz de boală, asistența familială, pensionările, serviciile medicale, etc.

A3 Salarii, concedii, certificatele de căsătorie ale agenților, plata salariilor şi garanții de neplătire a impozitelor pe salariile primite.

A4 Fonduri pentru echipe, haine, compensații pentru obiectele pierdute.

A5 Sprijin pentru personalul SIS-ului. Ajutor financiar, antrenament, recrutare, cartele de identificare, plata pensiilor.

A6 Responsabil de ajutarea agenților să se întoarcă la viața civilă după terminarea celui de-al Doilea Război Mondial. Acest departament se ocupa de asemenea şi de funcțiile administrative ale biroului SIS din Germania şi Austria ocupată.

Ce era cunoscut drept „Spionaj Aerian”?

Toată informația strânsă cu ajutorul avioanelor dirijabilelor sau sateliților. Acest tip de strângere de date de spionaj se află sub controlul RAF.

În cadrul cărui conflict a avut o mare valoare strategică „Spionajul Aerian”?

În războiul Malvinelor Falklands, din 1982. Din baze din America de Sud, trei avioane Canberra PR-9s ale RAF zburau în fiecare zi deasupra zonei de conflict. Aceste trei avioane erau sprijinite de avioane Hercules ale Forțelor Aeriene Chiliene cu baza în Punta Arenas. Respectivele avioane purtau însemne de avioane ale NATO.

Ce funcții avea „Spionajul Forțelor Aeriene”?

Divizia de spionaj a Forțelor Aeriene a fost condusă de către comandorul aerului Archie Boyle. aşa cum era cunoscută, se împărțea în mai multe divizii. Alle se ocupa de culegerea de informații prin semnale;

Allf se ocupa de examinarea şi analizarea avioanelor inamice doborâte;

AHk avea ca misiune interogarea piloților Luftwaffe capturați;

AI3 se ocupa de analizarea planurilor de bătălie inamice iar

AI3b de analizarea transmisiilor de spionaj.

Ce se află în „Alfred House”?

Cartierul general al subsecțiunii Ruse a Secțiunii Diplomatice a GCHQ-ului din Park Lane, Londra. Această subsecțiune este condusă de către Bernard Scott şi îi include pe John Croft şi Felix Fetterlien.

Ce se ridica pe o colină în regiunea indiană Anand Parbat?

Situată la nordvest de Delhi, Anand Parbat era locația Stațiunii Experimentale de Ascultare (WES), cartierul general regional al GCHQ-ului în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. WES era condusă de către colonelul Patrick Marr-Johnson şi împărțită în cinci secțiuni: A, Administrație; B, Analiză; C, Traduceri şi Coduri; D, Trafic de Analiză şi E, Interceptarea Radioului.

Ce funcție avea Biroul de Securitate Anglo-Turc?

Creat în 1941 la inițiativa comandantului Diviziei de Spionaj Naval, Vladimir Wolfson, Biroul de Securitate Anglo-Turc acționa la ordinele MI6 şi se ocupa de culegerea informațiilor călătorilor în timpul războiului din şi dinspre Balcani.

Ce departament al SOE s-a stabilit în Angola în timpul celui de-al Doilea Război Mondial?

În 1943 SOE a stabilit o rețea de spioni în Angola care avea ca scop strângerea de informații despre Problemele economice şi extragerea de minerale strategice. Agenții lucrau sub acoperirea Sogedex Rubber Company, condusă de către colonelul A.W. Smith, în Capetown, Africa de Sud.

Ce era cunoscută ca „Ascensiunea”?

Era numele conspirativ dat de către SIS unui sistem de comunicații UHF creat în Whaddon Hall în timpul celui de-al Doilea Război Mondial de către tehnicieni ai Secțiunii VIII a SIS-ului.

Care este originea GCHQ-ului?

În timpul Primului Război Mondial, Amiralitatea şi Ministerul de Război au creat o organizație însărcinată cu spargerea codurilor de transmisie inamice. Amiralitatea a denumit această unitate „Sala 40”. Numele său de cod era „ID25”. În ianuarie 1916 unitatea şi-a schimbat denumirea în cea de Mib.

Când a fost creată „Şcoala de Cifruri şi Coduri a Guvernului”?

După o reuniune a Cabinetului în 1919. Noua şcoală era cunoscută sub literele sale GCCS.

Cine a fost primul şef al GCCS?

Alastair Denniston, care lucrase în cadrul „Sălii 40”.

Care au fost primele sarcini ale GCCS?

În 1921 încă nu se ştia cum să se atace coduri şi cifruri militare şi navale, aşa că personalul GCCS-ului a fost detaşat să descifreze mesaje diplomatice trimise de către ambasadele străine din Londra.

Cine şi-a asumat responsabilitățile în cadrul GCCS-ului?

În septembrie 1923 prima responsabilitate a fost asumată de către Hugh Sinclair, amiral şi al doilea şef al MI6.

Unde se afla primul sediu al GCCS?

În 1926, MI6 şi GCCS împărțeau birouri în Clădirile Broadway, la numărul 54 al străzii Broadway, în cartierul St. James. Sinclair a adoptat titlul de „Director al GCCS-ului”. În iulie 1938, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, Sinclair a pus în mişcare celebrele instalații din Bletchley Park, în Buckinghamshire.

Cine i-a urmat lui Hugh Sinclair după moartea sa din noiembrie 1939?

Colonelul Stewart Menzies, care a fost urmat, la rândul său, de către John Sinclair, ca nou C al MI6.

Când s-a realizat prima mare restructurare a GCCS?

Între 1941 şi 1942, când Menzies l-a numit pe un fost subdirector al Spionajului Militar pentru a media în conflictul creat între Armată şi RAF pentru a obține controlul informațiilor primite prin „Enigma”, maşina codificatoare utilizată de către Armata germană.

Când şi-a asumat GCCS-ul noul nume de Cartier General al Comunicațiilor Guvernului (GGHQ), nume sub care este cunoscut la ora actuală?

În aprilie 1946. Activitățile GCHQ-ului constau în interceptarea de semnale, analiză de înaltă viteză a comunicațiilor civile sau descifrarea codurilor sau cheilor folosite de către alte țări.

Cine au fost „Directorii generali" ai GCHQ de la finele celui de-al Doilea Război Mondial?

1944-1952 Comandorul Edward Travis
1952-1960 Căpitanul Eric Jones
1960-1964 CliveLoehins
1965-1973 Leonard Hooper
1973-1978 Arthur Bonsall
1978-1983 Brian Tovey
1983-1989 Peter Marychurch
1989-1996 John Anthony Adye
1996-1997 David Omand
1998-2003 Francis Richards
2003- David Pepper

Care este pagina web a GCHQ?

www.gchq.gov.uk

Ce a fost „Automatizarea"?

În septembrie 1940, după un atac al Luftwaffe asupra Woroods Scrubs, sediul registraturii centrale a MI5, directorul general al securității s-a consultat cu expertul Reg Horrocks cu scopul de a automatiza vasta colecție de rapoarte şi indici ale arhivelor lor. Automatizarea completă a tuturor materialelor a fost finalizată în 1968.

Ce se află în frumosul oraş cipriot Agios Nikolaos?

Una dintre cele mai mari stații de interceptare a comunicațiilor a GCHQ-ului. Din acest oraş, situat pe coasta orientală cipriotă, se interceptau comunicațiile Guvernului irakian. În timpul Războiului Rece, aproape o mie de persoane înscrise în Regimentul 9 de Transmisiuni operau de pe Muntele Olimp.

Ce s-a întâmplat în această stație în iunie 1985?

Mai mulți soldați ai Regimentului 9 de Transmisii au fost arestați sub acuzația de violare a aşa-numitului Act al Secretelor Oficiale după ce au transmis mai multe rapoarte secrete sovieticilor. Procesul a durat aproape cincisprezece

zile, cel mai lung din istoria juridică a Marii Britanii. Acuzații au fost găsiți vinovați de toate acuzațiile.

Ce era „Divizia B”?

O subsecțiune a MI5 responsabilă de contraspionajul german în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Divizia B era sub comanda lui Guy Liddell.

Cum era împărțită Divizia B?

Bl (a) Responsabilă de crearea de agenți dubli împotriva germanilor.

Bl (b) Analiza interceptării comunicațiilor importante ale agenților dubli.

Bl (c) Responsabilă de contrasabotaje.

Bl (d) Responsabilă de Şcoala Regală Patriotică Victoria.

Bl (f) Responsabilă de cercetările legate de spionajul japonez.

Bl (g) Responsabilă cu cercetarea spionajului spaniol, portughez şi Sudamerican. Bl (h Irlanda.

Bl (k) Responsabilă cu fluxul de informații între departamente.

Bl (1) Responsabilă de anchetarea marinarilor şi personalului forțelor aeriene.

B2 Responsabilă cu securitatea de pe nave şi din porturi.

B3 Responsabilă cu comunicațiile.

B3 (a) Responsabilă de problemele de cenzură.

B3 (b) Responsabilă cu securitatea din programele de radio.

B3 (c) Responsabilă cu securitatea transmisiilor ilicite, aici fiind inclusă utilizarea porumbeilor mesageri fără autorizație.

B3 (d) Responsabilă cu relațiile între departamentele de cenzură.

B3 (e) Responsabilă de securitatea transmisiilor.

B4 (a) Responsabilă de problemele de spionaj din Marea Britanie şi peste mări.

B4 (b) Responsabilă de spionajul industrial şi comercial în Marea Britanie.

B5 Responsabilă de anchetarea personalului Diviziei B.

B6 Vânătorii de spioni ai MI5 în timpuri de război.

Ce se afla în Bad Nenndorf?

Cartierul General al „Centrului de Detenție şi Servicii Combinate de Interogare” în zona britanică din Germania ocupată. Această unitate era condusă de către colonelul Stephens. După terminarea războiului, Stephens a fost acuzat de către adjunctul său la comandă, maiorul Short, că ar fi maltratat prizonieri.

Ce se afla la Bad Oeynhausen?

Cartierul general al serviciilor de spionaj britanice din Germania în timpul ocupației aliate după finele celui de-al Doilea Război Mondial.

Ce *se afla în Bad Salzuflen?*

Cartierul general al SIS din Germania, imediat după predarea celui de-al Treilea Reich.

Ce *se afla în Baker Street?*

Cartierul general al SOE de la numărul 46 al Baker Street. Comitetul pentru Operațiuni (SOE) opera din diverse clădiri de pe aceeaşi stradă din Londra. În clădirea MarksSpencer, la numărul 82; în Norgeby House, la numărul 83; la numărul 221 din Baker Street (Laboratoarele Tehnice ale SOE-ului), în Chiltern House (Secțiunea Scandinavă a SOE-ului).

Ce se afla în Ballygunge?

Cartierul general al GCHQ într-o suburbie a Calcuttei în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Din Ballygunge se interceptau comunicațiile japoneze.

Ce se afla în insula Bardsea?

În timpul Primului Război Mondial, unitatea de şalupe a SIS din Essex. Din această bază se infiltrau agenți în zona mării Baltice, în interiorul teritoriului rusesc.

Ce se afla în Barnard Road?

Până în 1968 garajul principal al parcului auto al MI5. În acel an a fost arestat un agent al KGB-ului, Vladimir Loginov iar asupra lui s-a găsit lista plăcuțelor de înmatriculare a vehiculelor utilizate de către agenții MI5 în urmăririle suspecților.

Ce se afla în Barnes High Street?

Locația unei fabrici de cabluri a lui Marconi, folosită de către SIS în timpul anilor '20 pentru a primi informația de la birourile din exterior. Această bază a operat până în 1938.

Ce însemna „BJ”?

„Black Jumbo” sau „Blue Jackets”. Sunt inițialele folosite pentru a defini interceptarea mesajelor diplomatice înainte de cel de-al Doilea Război Mondial.

Ce era „Spionajul de Blocadă”?

Una din cele două divizii ale Ministerului pentru Economia de Război, creată în noiembrie 1939 şi condusă de către maiorul Desmond Morton. „Spionajul de Blocadă” avea ca misiune strângerea de informații despre îmbarcări străine, controlul navelor sub pavilion străin şi lupta împotriva contrabandei.

Ce însemna “Boniface”?

Cuvântul cheie care definea operațiunea GCCS de a decodifica comunicațiile inamice în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Toate deciziile luate prin „Boniface” aveau clasificarea „Ultrasecret”.

Cine asigura acoperirea SIS în Orientul Mijlociu?

Biroul Britanic în Orientul Mijlociu (BMEO). BMEO a asigurat acoperire militară şi diplomatică birourilor SIS din Cipru şi Egipt din 1945 până în 1956. Temporar asigura asistență birourilor MI6 din Teheran şi Bagdad.

Ce era Coordonarea de Securitate Britanică?

Condusă de către William Stephenson, avea baza în Rockefeller Center din New York. BSC-ul era o organizație umbrelă care îi oferea asistență, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, SIS, SOE, MI5, Serviciului pentru Securitate al Radioului şi Comitetului pentru Politica de Război. BSC era responsabil de operațiunile britanice în emisfera occidentală, primind o mare cantitate de informații din partea Biroului de Cenzură Imperială cu baza în insulele Bermude.

Ce funcție avea Organizația Serviciilor de Securitate Britanice (BSSO)?

Situată în Rheindahlen, BSSO era biroul regional al MI5 din Germania. Responsabilitățile sale cuprindeau de la menținerea securității Armatei britanice în Rhine, protejarea instalațiilor militare britanice de infiltrațiile realizate de către membrii Pactului de la Varşovia sau să prevină atacurile IRA împotriva acestor

instalații. BSSO menținea birouri de legătură în Bonn, Berlin şi Koln. Un ofițer al BSSO era în contact permanent cu Serviciul German Federal de Securitate *Bundesamt fur Verfassungsschutz.*

Ce era „Diviziunea Birmania”?

Misiunea în Birmania şi India a Serviciului Secret de Spionaj. Această divizie a fost organizată cu scopul de a pregăti operațiunile SIS în fața invaziei japoneze. Diviziunea Birmania a organizat operațiunile „Manual”, „Națiune” şi „Caracter” cu scopul de a sprijini ofensiva britanică pentru recucerireabirmaniei şi operațiunea „Dragon” cu scopul de a sprijini atacul britanic asupra capitalei, Rangun.

Ce şef administrativ alMI5 a fost şef al serviciului de securitate pentru o scurtă perioadă de timp?

Charles Butler, un veteran al MI5 din 1926. Butler a fost şeful Diviziei A (administrativă) până la pensionarea sa în 1950. După demisia lui Vernon Kell din fruntea MI5, Butler a activat ca director general până la numirea lui sir David Petrie ca nou director general.

Ce era numit “biroul Cabinetului”?

Situat la numărul 60 pe Whitehall, este condus de către secretarul Cabinetului şi oferă asistență coordonatorului pentru Spionaj din cadrul Cabinetului. În sala sa de reuniuni îşi dă întâlnire Comitetul Comun de Spionaj iar în birourile sale lucrează membrii Comitetului Parlamentar de Spionaj şi securitate.

Ce rol are secretarul Cabinetului?

Prezidează Comitetul Permanent al Secretarilor Serviciilor de Spionaj, care se ocupă de recomandarea numirilor din cadrul celor trei agenții de spionaj (MI5, MI6 şi GCHQ) şi al consilierului pe probleme de informații al primului ministru.

Cine formează acest comitet secret?

Sir Robert Armstrong, sir Burke Trend şi sir Edward Bridges. Aceste trei nume rămân în anonimat în Marea Britanie din motive de securitate.

Ce departamente ale SIS se găseau la Cairo în timpul celui de-al Doilea Război Mondial?

Comitetul pentru Operațiuni Speciale (SOE), Serviciul Secret de Spionaj (SIS), Centrul de Spionaj pentru Orientul Mijlociu (MEIC) şi MI5-ul. Cartierul său general se afla în clădirea Rustum, în cartierul Sharia Kasr-el-Aini.

Ce era „Tabăra 020”?

Denumirea oficială militară a Latchmere House, centrul de interogatorii al MI5 din Ham Common, Richmond, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. 020 era condusă de către colonelul Stephens.

De ce s-a creat „Tabăra 020R”?

Din cauza suprasaturării cu prizonieri în 020. Aceasta era situată în Huntercombe, Oxfordshire. După terminarea războiului, au fost instalate două noi tabere în zone eliberate, prima în Diest (Belgia) iar a doua în Bad Nenndorf (Germania).

Ce se afla în Caversham Park?

Serviciul de Monitorizare al BBC-ului în împrejurimile Reading-ului. Aici se înregistrau, în timpul Războiului Rece, mii de ore de emisiuni radio străine. Acest serviciu va fi creat de către Foreign Office şi Serviciul de Informații al Radioului Extern, un departament al CIA.

Ce era cunoscut în cadrul MI5 drept „Cor”?

Numele de cod al unui microfon utilizat de către agenții MI5 pentru a înregistra conversații. Mai multe dintre ele au fost instalate în Ambasada sovietică din Londra în timpul Războiului Rece.

Ce era „Colossus”?

Primul computer analogic care permitea analizarea a milioane de variații realizate de maşina „Enigma” a Armatei germane. „Colossus” a fost creat de către Biroul de Cercetare Poştală din Dollis Hill şi instalat în Bletchley Park în decembrie 1943.

Ce se ascundea sub numele de Biroul Unit pentru Orientul Mijlociu (CBME)?

Baza GCHQ în Orientul Mijlociu în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Instalațiile sale se aflau în Muzeul Regelui Faruk din Heliopolis, Egipt.

Ce se *ascundea sub numele de Centrul Unit de Spionaj pentru Irak (CICI)?*

Agențiile de spionaj britanice care activau în Irak sub protecția avioanelor RAF în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. CICI era condus de către colonelul Dawson-Sheppard.

Ce era Serviciul Unit de Spionaj (CIS)?

O unitate având baza în castelul din Dublin sub comanda colonelului Ormonde Winter. Sarcina CIS-ului era să lupte împotriva IRA. Unitatea a fost distrusă în timpul atacului din 21 noiembrie 1919, când mai mulți pistolari ai IRA au răpit viața a paisprezece agenți ai CIS.

Ce *rol avea CSDIC-ul?*

Centrul Unit de Servicii Combinate pentru Interogatorii Detaliate. MI19 avea mai multe baze de operare în timpul celui de-al Doilea Război Mondial pentru a-i interoga pe prizonierii de război importanți. Cele trei centre principale de interogatoriu se găseau în Beaconsfield, Wilton Park şi Latimer, Marea Britanie. În Orientul Mijlociu, CSDIC opera, din septembrie 1940, în Maadi, un loc deşertic la sud de Cairo. În Orientul îndepărtat, CSDIC-ul opera în Red Fort, în împrejurimile oraşului Delhi. Prizonierii erau instalați în vechile grajduri, unde erau ținuți elefanții. În noiembrie 1944, CSDIC a instalat un centru de interogatorii în fortăreața medievală Diese până când, în noiembrie 1945, a fost absorbită de către unitatea din Bad Nenndorf.

Cine erau „controlorii”?

La reorganizarea SIS după cel de-al Doilea Război Mondial, lumea a fost împărțită în şase zone geografice, controlate la rândul său de către şase controlori însărcinați cu administrarea şi coordonarea tuturor birourilor MI6 din străinătate. Fiecare „controlor” era responsabil de a ordona sarcina de strângere de material de spionaj din partea unui birou, după cererea expresă a cartierului general al MI6 din Londra.

Ce rol avea Comitetul Contraclandestin?

Era un comitet inter-agenții creat imediat după cel de-al Doilea Război Mondial pentru a coordona operațiunile MI5, MI6 şi ale GCHQ în aria semnalelor ilicite. Munca comitetului consta în studierea semnalelor emise de către sovietici.

Cine a fost ales în 1985preşedinte al Comitetului Comun de Spionaj (JIC)?

Sir Percy Cradock, care şi-a alternat postul de preşedinte al JIC-ului cu cel de consilier pe politică externă al primului ministru. Cradock a rămas în post până în iunie 1992. În prealabil, ocupase postul de consilier-şef al Foreign Office-ului pentru SIS şi şef de personal în JIC între 1971 şi 1975. Cradock a scris istoria oficială a JIC în volumul *Cunoaşte-ți duşmanul.*

Ce se afla în Creslow Manor?

Un puternic emițător radio construit în 1944 şi care era folosit pentru comunicațiile cu unitățile militare aflate în largul mării. După terminarea celui de-al Doilea Război Mondial, emițătorul radio a fost repartizat serviciului de comunicații diplomatice până în 1993.

Ce se afla într-o clădire din Curzon Street?

Cartierul general al MI5. Sediul anterior al Ministerului Educației înainte de cel de-al Doilea Război Mondial şi, până în 1973, a fost sediul Serviciului de Securitate sau 15. Clădirea a fost demolată în 1993.

Ce *rol aveau aşa-numitele „Divizii D”?*

Divizii ale MI5 în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, responsabile de securitatea porturilor şi controlul călătorilor. Divizia D era condusă de către colonelul John Adams.

Cum era împărțită „Divizia D”?

D1 (a) Responsabilă cu ieşirile şi permisele militare.
D4 (b) Responsabilă de culegerea de material de spionaj în porturi.
D4 (c) Responsabilă cu securitatea portuară.
D4 (d) Responsabilă cu vizele.

D4 (e) Responsabilă de legătura dintre Home Office şi Biroul de Paşapoarte.
D4 (1) Avea baza în cartierul general al MI5 din Londra.

Ce *rol are direcția de Spionaj de Apărare (DIS)?*

Creată de către Ministerul de Apărare în 1964 cu scopul de a reuni mulțimea de divizii de spionaj din diferitele corpuri militare britanice. Organizația este formată din aproape 4500 de persoane, printre care civili şi militari, având baza în clădirea Old War Office din Whitehall. DIS este condus de către un şef al spionajului militar care, la rândul său, face parte din JIC.

Ce *este un DSO?*

Un ofițer al Securității Apărării, titlu dat agenților MI5 repartizați în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, la baze şi unități militare britanice aflate în Aden, Asmara, Bermude, Cipru, Gibraltar, Habbaniyah, Hong Kong şi Malta.

Ce este Secțiunea Diplomatică?

Divizia GCHQ responsabilă de criptarea tuturor mesajelor Foreign Office-ului către ambasadele şi consulatele britanice împărțite în toată lumea. Primul şef al acestei secțiuni a fost comandantul Alastair Denniston în 1942 iar birourile lui se aflau într-un apartament situat deasupra magazinului de pălării al lui Peggy Carter, o mică afacere din Berkeley Street, Londra.

Ce coduri diplomatice a reuşit să spargă Secțiunea Diplomatică chiar înainte de începerea celui de-al Doilea Război Mondial?

Codurile pentru transmisii diplomatice ale Greciei, Portugaliei, Spaniei, Italiei, Persiei şi Statelor Unite.

Care au fost cele mai importante două secțiuni ale Secțiunii Diplomatice în timpul celui de-al Doilea Război Mondial?

Cea însărcinată cu spargerea codurilor diplomatice germane, condusă de către Bernard Scott şi cea însărcinată cu spargerea codurilor diplomatice sovietice, condusă de către Felix Fetterlein.

Ce este DP?

Este denumirea codificată stabilită în 1942 sub comanda maiorului Seddon a Departamentului Rus al Comitetului pentru Operațiuni Speciale (SOE).

Care a fost cea mai mare pierdere înregistrată de către DP?

În aprilie 1942, (bombardierul Hallfax al Escadronului RAF 138 în care călătoreau majoritatea agenților DP SOE a fost doborât deasupra oraşului german Mannheim, pierind cu toții.

Ce era „Divizia E”?

Divizia MI5 responsabilă de relațiile cu agenții europeni care operau pentru serviciul de securitate britanic în Europa în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. „Divizia E” era cunoscută de asemenea şi ca „Controlul „extratereştrilor”.

Cum era structurată „Divizia E”?

E1(a) Responsabilă de agenții francezi, belgieni, norvegieni, danezi, olandezi şi vizitatorii americani în Marea Britanie.

E1(b) Responsabilă cu controlul activităților marinarilor în Marea Britanie

E2(a) Responsabilă cu controlul vizitatorilor în Marea Britanie din Finlanda, Polonia şi statele baltice.

E2(b) Responsabilă de controlul vizitatorilor în Marea Britanie din Ungaria şi Balcani.

E3 Responsabilă de controlul vizitatorilor în Marea Britanie din Elveția şi Suedia.

E4 Responsabilă de controlul permiselor aşa-numitului „Alien War Service”

E5 Responsabilă de oferirea de asistență administrativă şi de spionaj în lagărele de prizonieri aliate din Germania şi Austria.

E6 Responsabilă de controlul cetățenilor italieni din Marea Britanie.

Ce era „Electra House”?

Cunoscut cu inițialele „EH”, era Departamentul de Propagandă creat în timpul aşa-numitei „Crize din Munchen” din 1938. În 1941, agenții săi au fost preluați de către SOE. Acest departament era însărcinat cu lansarea de emisiuni radiofonice antinaziste în toată Germania cu ajutorul a puternice posturi de radio. În septembrie 1941, Departamentul a fost din nou preluat de către Comitetul pentru Război Politic.

Ce navă britanică din Atlanticul de Sud era singura care patrula în zonă cu puțin timp înainte să izbucnească Războiul din MalvineFalklands?

HMS Endurance. Nava aparținând Royal Navy era singura care a primit semnalul de alarmă a bazei britanice din Malvine cu puțin timp înainte de invazia argentiniană. Un raport intern al Amiralității a confirmat că *HMS Endurance* a trebuit să ajute la evacuarea aparaturii de spionaj din insulă înainte ca acesta să cadă în mâini inamice; de aceea comisia a recomandat un vot de blam față de ofițerii lui *Endurance.* Căpitanul Nick Barrer, a dus o puternică campanie pentru a spăla numele navei sale şi al ofițerilor săi.

Ce rol avea „Divizia F”?

Era subsecțiunea MI5 responsabilă cu securitatea internă în cadrul Forțelor Armate şi al estamentos guvernamentale. Divizia F era condusă de către colonelul Alexander.

Cum era organizată „Divizia F”?

F2 Responsabilă de cercetarea mişcărilor stângiste şi comuniste.

F2 (a) Responsabilă cu păzirea Partidului Comunist din Marea Britanie.

F2 (b) Responsabilă cu cercetarea Kominternului şi a refugiaților ruşi din Marea Britanie.

F2 (c) Responsabilă cu combaterea operațiunilor sovietice în Marea Britanie.

F3 Responsabilă cu cercetarea infiltrării grupurilor de extremă dreaptă, cum ar fi simpatizanții naziști, Uniunea Britanică a Fasciştilor, Naționaliştii Scoțieni, organizațiilor austriece şi germane în Marea Britanie.

F4 Responsabilă cu păzirea grupurilor pacifiste şi a mişcărilor revoluționare.

Ce rol avea „Secțiunea F”?

Era, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, principala secțiune a Comitetului pentru Operațiuni Speciale (SOE) din Franța. Respectiva Secțiune lucra în paralel cu Forțele Franței Libere şi cu serviciile de spionaj ale generalului De Gaulle, BERA.

Ce opera sub complexa denumire de “Biroul Unit pentru Orientul îndepărtat”?

GCHQ. „Biroul Unit pentru Orientul îndepărtat” era în realitate acoperirea GCHQ-ului care opera în Hong Kong din 1932. Mai târziu a fost evacuat în Kranji, la Singapore şi, un pic mai târziu, în Kandi, în Ceilonul britanic.

Ce făcea aşa-numita „Forță 133”?

Era numele conspirativ al Comitetului pentru Operațiuni Speciale din Orientul Mijlociu cu baza la Cairo.

Ce făcea aşa-numita „Forță 136”?

Era numele conspirativ al Comitetului pentru Operațiuni Speciale din Orientul Mijlociu din martie 1944. „Forța 136” era condusă de către Colin Mackenzie şi împărțită în secțiuni.

În câte secțiuni era împărțită „Forța 136”?

În cinci. Birmania condusă de către Robert Forester Siamul condusă de către Andrew Ponton; Malaezia condusă de către Patrick Goodfellow; Indochina Franceză condusă de către Francois de Langlade şi secțiunea Anglo-Olandeză condusă de către Frits Mollinger.

Ce funcții avea aşa-numita „Forță 137”?

Era numele conspirativ al Comitetului pentru Operațiuni Speciale din Orientul îndepărtat cu baza la Melbourne de la căderea Singaporeului. „Forța 137” era condusă de către maiorul Egerton Mott.

Ce funcții avea aşa-numita „Forță 139”?

Condusă de către Henry Thelfall şi cu baza în Monopoli, era numele conspirativ al Comitetului pentru Operațiuni Speciale şi supraveghea, în 1944, operațiunile din Polonia şi Cehoslovacia.

Ce funcții avea aşa-numita „Forță 266”?

Condusă de către căpitanul Watrous şi cu baza în Bari, era numele conspirativ al Comitetului pentru Operațiuni Speciale, supraveghea operațiunile din Albania şi Iugoslavia.

Ce funcții avea așa-numita „Forță 333”?

Condusă de către brigadierul Miles şi cu baza în Torre di Mare, era numele conspirativ al Comitetului pentru Operațiuni Speciale, oferea sprijin logistic operațiunilor din Albania şi Iugoslavia.

Ce era FRU?

„Force Research Unit”, numele conspirativ al organizației britanice de spionaj militar din Irlanda de Nord. FRU a fost responsabilă cu recrutarea de loialişti şi paramilitari republicani în decada '70-'80. FRU era împărțită în trei secțiuni regionale cunoscute ca „Dets”: Belfastul în sud, Londonderry-ul în nord şi Enniskillen în vest. Agenții FRU nu îi raportau niciunui superior, fapt care le permitea să pătrundă în organizații precum IRA şi să realizeze acte de spionaj.

Care a fost cel mai mare scandal trăit de către FRU?

Atunci când s-a descoperit că un agent al FRU, Brian Nelson, fusese implicat în asasinarea lui Pat Finucane, un apărător al drepturilor umane în Ulster. FRU era condusă de către colonelul Gordon Kerr când Nelson a fost judecat pentru asasinat. FRU a fost obiectul unei anchete independente conduse de către sir John Stevens. Ancheta sa s-a finalizat în 2003 şi se recomanda punerea sub acuzație a mai multor membri ai FRU pentru complicitate la asasinat.

Ce era „Funny Neuk”?

Creată în 1938 de către „C”-ul amiralul Hugh Sinclair, „Funny Neuk” era o fostă tabără militară în Kent, ocupată de către Secțiunea VIII a SIS-ului. După mărirea Whaddon Hall-ului, „Funny Neuk” a devenit, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, sediul serviciilor de spionaj cehe, sub comanda lui Frantisek Moravec.

Ce era un „Ofițer G”?

După începerea celui de-al Doilea Război Mondial, SIS a fost împărțit în agenți „Y”, staționați în cartierul general; şi în agenți „YP”, aceia care erau repartizați în străinătate. Organizația „YP” era împărțită în secțiuni „G”:

G1 Asia, America de Nord şi de Sud, sub comanda căpitanului Taylor.

G4 Aden, Irak, Iran, Estul şi Vestul Africii, sub comanda lui Leslie Nicholson.

G5 Portugalia şi Spania, sub comanda lui Basil Fenwick.

G7 Egipt, Malta, Palestina şi Turcia, sub comanda comandantului Bill Bremmer.

G8 Suedia, Finlanda şi U.R.S.S., sub comanda lui Frank Giffey.

Ce era GCCS?

Şcoala de Cifruri şi Coduri a Guvernului britanic. GCCS-ul era principala organizație de spionaj şi responsabilă de securitatea codurilor şi agenția criptografică.

GCCS a fost creat după Primul Război Mondial, la origini fiind „Sala 40". GCCS-ul a fost condus de către comandantul Alastair Denniston până în 1943. Denniston a fost urmat în funcție de către sir Edward Travis, când GCCS-ul a primit noua denumire de GCHQ pe care o are la ora actuală.

Ce era"G(R)"?

După ce Comitetul pentru Operațiuni Speciale (SOE) s-a instalat la Cairo, G(R)-ul (Ancheta Specială) a fost creat de către Ministerul de Război. G(R)-ul era în subordinea Biroului Ierusalimului, dar în 1942 a fost preluată de către SOE.

Ce director al Spionajului Naval (DNI) i-a urmat tatălui său la DNI ani mai târziu?

Amiralul sir Reginald Hall.

Ce se afla în reşedința numită „Hinxton"?

Situată în Old Parsonage din Cambridgeshire, reşedința era utilizată pentru a-i primi pe spionii inamici capturați, care puteau deveni agenți dubli. În acest fel, evitau închiderea în temutul „Lagăr 20". Zidurile sale înalte erau inexpugnabile, fapt care făcea evadarea imposibilă.

Cine a fost singurul spion care a reuşit să fugă din Hinxton?

Spionul „Summer" care, în 1941, a reuşit să lovească un gardian şi să-i fure motocicleta, cu care a fugit. „Summer" a fost capturat zece zile mai târziu.

Ce era cunoscută drept „Cenzura Imperială”?

Una din cele mai importante divizii de spionaj britanic şi însărcinată cu cenzura poştală către şi dinspre teritoriile Imperiului. În Anglia, sediile acestei organizații erau în Londra şi Liverpool iar în străinătate sediile sale erau în insulele Bermude şi Trinidad.

Ce sarcină are Centrul de Spionaj Industrial (IIC)?

Creat în 1936 de către SIS, prima sa sarcină a fost cea de controlare a reînarmării Germaniei. IIC era condus de către maiorul Desmond Morton, care îl informa direct pe Winston Churchill. Unul dintre cei mai buni agenți ai IIC a fost industriaşul canadian William Stephenson, care avea mari interese comerciale şi industriale în Europa de dinainte de război. În 1940, Churchill l-a numit pe Morton asistentul său special pentru relațiile cu serviciile de spionaj.

Ce rol au Ofițerii pentru Problemele de Securitate Industrială?

Divizia MI5 însărcinată cu protejarea şi asigurarea de securitate a contractorilor Guvernului care lucrează cu material clasificat. Între personajele care pot fi protejate de către Ofițerii pentru Problemele de Securitate Industrială se află arhitectul care a proiectat clădirea Cartierului General al MI6, industriaşi britanici care lucrează în sectorul armamentului, proiectanți de arme, constructori de seifuri utilizate de diferite departamente ale Guvernului britanic, etc. În timpul Războiului Rece, Biroul pentru Probleme de Securitate Industrială sau Divizia C, avea sediul în Cork Street, în cartierul Mayfair.

Ce departament al MI6 se ocupa de lupta împotriva propagandei sovietice?

Departamentul de Cercetare a Informației (IRD) a fost creat în februarie 1948 pentru a acționa împotriva canalelor de propagandă sovietice ca şi pentru a crea măsuri de propagandă antisoviétică. În septembrie 1948, grupul era alcătuit din 16 persoane, dar, un an mai târziu, i s-a acordat un buget special pentru a analiza politica sovietică şi pentru a găsi puncte comune cu propaganda practicată de către Kremlin. IRD a fost închis în 1978.

Ce rol avea coordonatorul de Securitate şi Spionaj pentru Irlanda de Nord?

Locul era de obicei ocupat de un ofițer al MI5 care se ocupa de coordonarea acțiunilor de spionaj între diferitele agenții de spionaj britanice împotriva terorismului nordirlandez.

Cine au fost cei care au ocupat postul de coordonator de Securitate şi spionaj pentru Irlanda de Nord?

Ian Cameron, Harold Doyne-Ditmas, David Eastwood, Maurice Oldfield, Denis Payne, David Ranson, Brooks Richards, Craig Smellie şi Frank Steele.

Ce rol are aşa-numitul coordonator de Spionaj al Cabinetului?

Post creat de către sir Dick White, fost „C" al MI6 în 1968. Rolul său este să coordoneze informația de Spionaj între preşedintele Comitetului Unit de Spionaj (JIC, Comitetul Permanent de Vicesecretari şi primul ministru.

Cine au fost cei care au ocupat acest post?

1973	1978	Leonard Hooper
-			
1978	1980	Brooks Richards
-			
1980	1983	Peter Wilkinson
-			
1983	1985	Anthony Duff
-			
1985	1989	Colin Figures
-			
1989	1991	Christopher Curwen
-			
1993	1995	Gerald Warner
-			
1995	1998	John Alpass
-			
2001	2002	Peter Ricketts
-			
2005		Bill Jeffrey

Ce se ascundea în spatele numelui de Departamentul de Probleme Inter-Servicii (ISLD)?

În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, era numele ascuns al SIS din Orientul Mijlociu, care era responsabil de Secțiunea B, cea însărcinată cu recrutarea şi controlarea agenților dubli. Şeful său din Cairo era căpitanul Cuthbert Bowlby.

Ce se ascundea în spatele numelui de Biroul de Anchetare Inter-Servicii?

Numele ascuns al Comitetului pentru Operațiuni Speciale (SOE. Singura referire la SOE era o plăcuță de bronz plasată în cartierul general de pe Baker Street, numărul 64.

Ce revoltă celebră a întrerupt cariera amiralului Usborne, directorul Spionajului Naval?

„Revolta de la Invergodon”[63]. În septembrie 1931, din cauza nemulțumirii între mai multe echipaje ale Royal Navy din cauza reducerilor salariale, aproape cinci sute de marinari s-au revoltat în baza Invergodon. Circumstanțele revoltei au fost cercetate de agenți ai MI5. Un grup de 400 de marinari au fost scoşi din serviciu sub acuzația de rebeliune. Directorul Spionajului Naval, amiralul Usborne, a fost sancționat deoarece nu a prevăzut revolta.

Ce era ISCOT?

Numele conspirativ al sistemului criptografic creat de către Bernard Scott pentru a sparge codurile utilizate de către sovietici pentru a comunica cu diferitele partide comuniste din Europa. Scott lucra, în 1943, pentru Secțiunea Rusă a GCHQ-ului din Park Lane şi conducea un mic grup de analişti care îi includea pe Felix Fetterlein, John Croft şi James Sainsbury.

Ce era ISK?

Numele conspirativ al sistemului creat de către Dillwyn Knox şi care a reuşit să rezolve, în decembrie 1941, câteva din codurile „Enigmei” utilizate de către Abwehr.

Ce era ISOS?

[63] Acțiune de protest a marinarilor. A durat între 15-16 septembrie 1931.

Numele conspirativ al sistemului criptografic creat de către Oliver Strachey bazat pe studiul cifrurilor utilizate de către agenții Abwehr-ului în 1939. Codurile au fost stabilite datorită lui Arthur Owens, „Snow", primul agent dublu al MI5. ISOS intercepta transmisiile către şi dinspre patru posturi de radio germane, două aflate în Berlin, a treia aflată în Wiesbaden iar a patra în Hamburg.

Ce avea numele de cod „Jedburgh"?

Era numele conspirativ a celor trei echipe paramilitare aliate paraşutate deasupra Franței şi Norvegiei în timpul celui de-al Doilea Război Mondial cu scopul de a uni grupurile de rezistență locale împotriva ocupanților germani. „Jedburgh" a fost creat în iulie 1942 de către Colin Gubbins, din partea Comitetului pentru Operațiuni Speciale (SOE). În decembrie 1943, aproape 300 de echipe „Jedburgh" fuseseră paraşutate deasupra Europei ocupate. Membrii echipelor erau antrenați în Scoția şi Gloucestershire.

Ce funcție are Centrul Unit pentru Spionajul Recunoaşterii Aeriene (JARIC)?

Localizat în cadrul bazei RAF din Brampton, JARIC-ul s-a ocupat, în timpul Războiului Rece, de misiunile de recunoaştere fotografică folosind avioane Canberra şi Volcano. În 1983, JARIC-ul era format din 16 escadroane.

Ce funcție are Grupul de Servicii Unite (JSG?

Este unitatea militară specializată în spionaj din Irlanda de Nord. Personalul JSG este format din membri ai forțelor armate.

Ce este Comitetul Unit pentru Spionarea Semnalelor?

Un grup creat în timpul celui de-al Doilea Război Mondial pentru a coordona munca experților în contraspionaj şi care se ocupă de analizarea semnalelor radio interceptate de la Abwehr. Grupul era format din Hugh Trevor Roper, ca secretar; Felix Cowgill şi căpitanul Ferguson din partea SIS-ului; Guy Liddell, Herbert Hart şi Dick White din partea MI5; colonelul Malby şi Kenneth Morton din partea serviciului de Securitate al Radioului şi Denys Page şi Leonard Palmer din partea GCHQ-ului.

Ce funcție are Serviciul Unit de Limbaj Tehnic?

Este un departament al GCHQ care este însărcinat cu recrutarea şi antrenarea personalului tehnic.

Ce este Centrul Unit pentru Analiză Teroristă (JTAC?

După atacurile de la New York şi Washington din 11 septembrie, Guvernul britanic a creat JTAC cu scopul de a canaliza toată informația posibilă despre posibilele atacuri teroriste.

Cine erau „mesagerii Regelui”?

Poşta diplomatică britanică care era transportată prin mesageri, în general de către personal militar pensionat care avea imunitate diplomatică. Înainte de cel de-al Doilea Război Mondial, ofițerii secțiunii D i-au folosit pe „Mesagerii Regelui” pentru a transporta material exploziv şi arme de la o țară la alta.

Ce se afla în Leconfield House?

Cartierul general al MI5 după cel de-al Doilea Război Mondial. Se afla la colțul dintre Curzon Street şi South Audley Street. Din 1945, Leconfield House era sediul biroului directorului general, al registrului şi al centrului de transcrieri. În 1974 respectivul sediu s-a mutat într-o clădire de pe Gower Street, la numărul 140.

Ce funcție avea Unitatea de Interceptare a Scrisorilor (LIU)?

Una din cele mai mari arme ale MI5 în timp de război. LIU se ocupa cu interceptarea tuturor scrisorilor pe care MI5 le considera suspecte. Agenții deschideau corespondența şi o citeau. Datorită acestei unități, au reuşit, în 1913, să-l aresteze pe Karl Gustav Ernst, şeful unei rețele de spionaj german, împreună cu rețeaua sa de spioni formată din 21 de agenți.

Ce era cunoscută drept „Peştera Londoneză”?

Conacul cunoscut drept „The London Cage”, aflat la numerele 6-7 ale Kensington Palace Garden şi care era sediul centrului MI9 de primire şi înregistrare a prizonierilor de război, unde noii prizonieri erau interogați de un grup de agenți conduşi de către colonelul Alexander Scotland.

Ce era Centrul de Primire din Londra (LCR)?

Centrul de Primire din Londra era un loc condus de către agenții MI5, unde ajungeau refugiații proveniți din Europa ocupată. Obiectivul acestui centru era identificarea posibililor spioni care încercau să intre în Marea Britanie.

Ce era tehnica denumită „M”?

Tehnica de interogare realizată de către agenții Centrului de Servicii Combinate de Interogatoriu Detaliat, utilizată în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Această tehnică consta în interogarea timp de ore a unui suspect de spionaj, înregistrarea declarațiilor sale, închiderea sa singur într-o celulă specială şi interogarea lui din nou a doua zi pentru a vedea dacă oferea aceeaşi versiune ca la primul interogatoriu.

Ce era numită „Linia Principală”?

Numele de cod al postului de radio al SIS din Whaddon Hall în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Ce era „Massingham”?

Numele de cod al cartierului general al Comitetului pentru Operațiuni Speciale (SOE) din Algeria, în nordul Africii. A fost înființat în octombrie 1942 cu scopul de a supraveghea operațiunile din sudul Franței, Corcega (Corsica), Italia, Sardinia, Sicilia şi Spania. „Massingham” era condus de către Douglas Dodds-Parker.

Ce a fost „Directiva Maxwell Fyfe”?

În septembrie 1952, secretarul de Interne, sir David Maxwell Fyfe, a stabilit directivele noului director general al MI5, Dick White. White îl va informa pe el direct dar va avea de asemenea, puteri depline pentru a-l informa, în caz că considera a fi oportun, pe primul ministru. De asemenea, îi conferea MI5 puteri politice şi executive complete pentru a cerceta orice problemă relaționată cu spionaj, sabotaje sau acțiuni subversive. „Directiva Maxwell Fyfe” a fost făcută publică în 1963 şi a rămas activă până în 1989, când a fost aprobat aşa-numitul „Act al Serviciului de Securitate”, care extindea puterile MI5 referitor la contraterorism.

Ce rol are aşa-numitul “Birou Meteorologic”?

Este o divizie a Ministerului Apărării care oferea informație meteorologică din iunie 1958 în mai 1960 RAF-ului pentru a putea realiza zborurile de recunoaştere, U-2, care decolau din baza Incirlik, Turcia, către Uniunea Sovietică, Egipt, Siria şi Israel.

Ce rol are aşa-numita „Poliție Metropolitană”?

Provine din fosta Divizie Specială, Poliția Metropolitană, cunoscută şi ca Scotland Yard, are sarcina de a lupta împotriva delictelor cu ajutorul Directoratului pentru Operațiuni Speciale din cadrul Diviziei de Anchetă Criminală.

Cum era împărțit Directoratul pentru Operațiuni Speciale din cadrul Diviziei de Anchetă Criminală?

5010 Operațiuni Secrete. *Unitatea pentru Spionajul Dovezilor* se ocupă, de culegerea de probe a unui obiectiv criminal prin mijloace foto-video. *Unitatea pentru Identificare Facială* se ocupă de utilizarea tehnologiei pentru a-i identifica pe suspecți. *Unitatea pentru Supravegherea Telefonică* se ocupă de controlarea liniilor telefonice şi a poştei electronice a unui obiectiv criminal.

5011 Spionajul Criminalistic. *Secțiunea Specialiştilor în Spionaj* se ocupă de menținerea bazelor de date. *Unitatea pentru Spionajul Financiar* se ocupă de coordonarea anchetelor financiare şi proiectarea strategiilor pentru lupta împotriva spălării banilor. *Unitatea de Analiză Strategică* se ocupă de evaluarea delictelor şi dezvoltarea anchetelor pentru a le combate. *Secțiunea pentru Relațiile cu închisorile* se ocupă de menținerea unei relații cu Serviciul de închisori.

S013 A fost înființat ca Escadronul Antibombe după atentatele cu caracter anarhist din 1970 din Londra ale aşa-numitei „Brigăzi a Flămânzilor”, în martie 1976, după atentatele comise de către IRA în capitala britanică, au primit denumirea de Divizia Antiteroristă.

Ce rol avea MII?

Era denumirea dată de către Biroul de Război Directoratului de Spionaj Militar. MII era împărțit în:

MII (b) Organizarea pentru dezvoltarea criptoanalizei. Mai târziu a fost responsabilă cu cenzura, publicitatea şi propaganda politică.

MII (c) Denumirea Biroului de Război pentru a defini inițial SIS-ul.

MII (d) Divizie însărcinată cu distribuirea documentelor şi planurilor de călătorie.

MI (e) Birou de codificatori cu sediul în timpul Primului Război Mondial în Le bouquet, Franța, care avea ca scop studierea codurilor germane. De asemenea, era responsabil cu strângerea de material de spionaj legat de pozițiile bateriilor germane, explozibili şi tancuri.

Ce rol avea MI2-ul?

Era denumirea dată Spionajului Militar de către Biroul de Război secțiunii responsabile, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, de analiza informației referitoare la germani provenite din regiunea Scandinaviei.

MI2-ul era împărțit în:

MI2 (a) Responsabilă de Spionajul Militar în Egipt şi Orientul Mijlociu

MI2 (b) Responsabilă de Spionajul Militar în Uniunea Sovietică, Polonia şi Statele baltice.

MI2 (c) Responsabilă de Spionajul Militar în Orientul Îndepărtat

Ce rol avea MI3?

Era denumirea dată Spionajului Militar de către Biroul de Război secțiunii responsabile, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, de analiza informației referitoare la germani provenite din Europa Occidentală. MI3-ul era împărțit în:

MI3 (a) Responsabilă cu Spionajul Militar în Franța, Luxemburg, Belgia, Tanger, Spania şi Portugalia.

MI3 (b) Responsabilă cu Spionajul Militar în Germania, Olanda, Austria, Elveția, Norvegia, Suedia şi Danemarca. Mai târziu, respectiva secțiune a fost realocată MI4-ului.

MI3 (c) Responsabilă cu Spionajul Militar în Italia, Albania, Ungaria, Iugoslavia, România, Cehoslovacia, Bulgaria, Grecia şi Turcia.

MI3 (d) Responsabilă cu Spionajul Militar în Statele Unite, America de Sud şi America Centrală.

Ce rol avea MI4?

Era denumirea dată Spionajului Militar de către Biroul de Război secțiunii responsabile, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, de hărți. MI4-ul era împărțit în:

MI4 (a) Responsabilă cu administrarea şi paza geografică

MI4 (b) Responsabilă de hărți şi fotografii ale Orientului Mijlociu şi relațiile cu RAF.

MI4 (c) Responsabilă de hărțile Asiei, Australasiei şi Oceaniei.

MI4 (d) Responsabilă de hărțile Europei şi Asiei Occidentale începând cu 90° Longitudine Estică.

MI4 (e) Responsabilă de hărțile regiunii Africa, America de Nord şi de Sud şi Caraibe.

MI4 (f) Responsabilă de relațiile cu Comitetul de Pază Aeriană şi cu Comitetul de Pază Colonială.

Ce rol avea MI5?

Era Serviciul de Securitate. În ianuarie 1916, personalul general a fost reorganizat, fiind inclusă crearea unui nou Directorat de Spionaj Militar. În timpul Primului Război Mondial existau doar trei departamente:

MI5 (f) Preventiv

MI5 (g) Anchetare

MI5 (h) Secretariat, administrație şi arhive

Ce rol avea MI7?

Era denumirea dată Spionajului Militar de către Biroul de Război secțiunii responsabile, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, de relațiile cu presa.

Ce rol avea MI8?

Era denumirea dată Spionajului Militar de către Biroul de Război secțiunii responsabile, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, de Serviciul de Securitate al Radioului. MI8-ul era împărțit în:

MI8 (a) Secțiunea Biroului de Război responsabilă cu spionajul semnalelor şi cablogramelor şi telegramelor.

MI8 (b) Secțiunea Biroului Poştal Central (se ocupa şi de interceptarea fluxului de cablograme şi telegrame comerciale.

MI8 (c) Secțiune responsabilă cu distribuirea informației obținute prin cenzură.

MI8 (g) Secțiune responsabilă de relațiile cu companiile private de cablograme şi telegrame.

Ce rol avea MI9?

Era denumirea dată Spionajului Militar de către Biroul de Război secțiunii responsabile, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, de interogatoriile prizonierilor de război. Această unitate a fost transformată mai târziu în „Centrul

Unit de Servicii de Interogatoriu al Arestaților" în noiembrie 1941 şi, un pic mai târziu, transformat în MI9.

MI9-le era împărțit în:

MI9 (a) Servicii de Evadare şi Fugă.

MI9 (b Relațiile cu serviciile de evadare a prizonierilor aliați.

MI9 (d) Antrenamentul ofițerilor şi subofițerilor în sisteme de evadare şi evitare a urmăririlor.

MI9 (x) planificarea evadărilor.

MI9 (y) Sisteme de coduri.

MI9 (z) Conexiuni clandestine pentru soldații aliați evadați.

Ce rol avea MI10?

Era denumirea dată Spionajului Militar de către Biroul de Război secțiunii responsabile, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, de piese de artilerie şi utilizarea gazelor.

Ce rol avea MI11?

Era denumirea dată Spionajului Militar de către Biroul de Război Poliției de Securitate de pe front în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Ce rol avea MI12?

Era denumirea dată Spionajului Militar de către Biroul de Război secțiunii responsabile cu relațiile cu autoritățile de cenzură în timp de război.

Ce rol avea MI14?

Era denumirea dată Spionajului Militar de către Biroul de Război pentrusecțiunea responsabilă în timpul celui de-al Doilea Război Mondial de analizarea şi culegerea de ordine de luptă germane. Acum mult timp, acest departament era definit ca MI3 (b).

Ce rol avea MI15?

Era denumirea dată Spionajului Militar de către Biroul de Război secțiunii responsabile, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, pentru spionajul fotografic.

Ce rol avea MI19?

Era denumirea dată Spionajului Militar de către Biroul de Război pentru „Centrul de Servicii Unite pentru Interogarea Arestaților” din timpul celui de-al Doilea Război Mondial.

Ce rol avea MI(R)?

Era secțiunea de Spionaj Militar creată în 1938 de către Biroul de Război care se dedica studiului de tactici neregulate şi foarte puțin ortodoxe pentru a-i combate pe germani în zonele ocupate. După mai multe nereuşite, respectiva secțiune a fost transferată în cadrul Comitetului pentru Operațiuni Speciale.

Ce rol avea MO5?

Era Directoratul pentru Operațiuni Militare, sub controlul MI5.

Ce rol avea Forța Mobilă de Recunoaştere (MRF)?

Creată în 1971 de către brigadierul Frank Nilson care comanda Brigada 39 în Belfast, Irlanda de Nord. MRF era formată din 40 de soldați voluntari care acționau fără uniforme cu scopul de a strânge informații despre paramilitari.

Operațiunile lor erau sprijinite de către „Freds”, dezertori ai IRA Provizorii.

Ce rol are Divizia Specială?

Creată în 1883 ca Divizia Specială Irlandeză cu scopul de a combate terorismul irlandez din Londra, făcând parte din Divizia de Anchetă Criminală a Poliției Metropolitane. Până în decembrie 1988, Divizia Specială se ocupa de protejarea membrilor Familiei Regale, investigarea încălcărilor Actului Secretelor Oficiale şi era responsabilă de combaterea terorismului nordirlandez. Divizia Specială are agenți în toate comisariatele din Marea Britanie iar în cartierul general al Scotland Yard lucrează aproape o mie de agenți.

Cum este împărțită la ora actuală Divizia Specială (MPSB) a Scotland Yard-ului?

În „Unitatea Națională de Spionaj a Ordinii Publice” care are ca sarcină analizarea şi studierea tulburărilor şi manifestațiilor; „Unitatea Națională pentru Cercetarea Finanțării Terorismului”, care are ca sarcină controlarea surselor financiare ale terorismului; „Unitatea Națională Specială de Tehnologie”, care are ca sarcină acordarea de sprijin tehnologic altor unități; „Unitatea pentru

Spionarea Comunicațiilor", care are ca sarcină interceptarea sau ascultarea liniilor telefonice dar şi a comunicațiilor realizate prin Internet; „Biroul Național pentru Porturi", care are ca sarcină coordonarea unităților de Securitate ale Porturilor; „Unitatea de Antrenament a MPSB", care se ocupă de cursurile viitorilor membri ai Diviziei Speciale şi „Secțiunea Europeană de Legătură", care se ocupă de menținerea legăturilor cu Europol, Interpol şi forțele de poliție ale celor 25 de State ale Uniunii Europene.

Cine au fost cei care au condus MPSB de la crearea acesteia?

1883-1903 John Littlechild
1909-1918 Patrick Quinn
1918-1929 James McBrien
1929-1936 Edward Parker
1936-1946 Albert Canning
1946-1958 Leonard Burt
1958-1966 Evan Jones
1966-1972 Ferguson Smith
1972-1977 Victor Gilbert
1977-1981 Robert Bryan
1981-1985 Colin Hewett
Anexa 1 LISTA DE C
1923-1939 1939-1952
1909-1923
Capitan sir George Mansfield Smit Cumming
Amiral sir Hugh Sinclair General maior sir Stewart Menzies
1953-1956 Sir John Sinclair
1956-1968 Sir Dick White
1968-1973 Sir John Rennie
1973-1978 Sir Maurice Oldfield
1979-1982 Sir Arthur Franks
1982-1985 Sir Colin Figures
1985-1989 Sir Christopher Curwen
1989-1994 Sir Colin McColl
1994-1999 Sir David Spedding
1999-2004 Sir Richard Dearlove
2004- John Scarlett

BIBLIOGRAFIE RECOMANDATĂ DESPRE MI6

BAUER, EDDY: *Spioni, Enciclopedia Spionajului,* 8 vol., Idees Editions, Paris, 1971

DEAVOURS, CIPHER A., şi KRÜH, LOUIS: *Selections from Cryptologia: History, People, and Technology,* Artech House, Londra, 1998

DORRIL, STEPHEN: MI6. *Inside the covert world of Her Majesty's Secret Intelligence Service,* The Free Press, Londra, 2000

FARRINGTON, KAREN: *Secret War. Spies, traitors and weapons of doom,* Blitz Editions, Leicester, 1995

GUDGIN, PETER: *Military Intelligence: The British Story,* Arms and Armour Press, Londra, 1989

HASTINGS, MAX şi JENKINS, SIMON: *The Battle for the Falklands,* W.W.Norton Company, Londra, 1984.

HINSLEY F.H.: *British Intelligence in the Second World War,* vol.11, HMSO, Londra, 1979.

HOLLINGSWORTH, MARK şi FIELDING, NICK: *Defending the Realm. Inside MI5 and the War on Terrorism,* André Deutsch, Londra, 1999.

INGLIS, BRIAN: *Roger Casement.* Penguin Books Limited, Londra, 2003

JUDD, ALAN: *The Quest for C. Sir Mansfield Cumming and the founding of the Secret Service,* HarperCollins Publishers, Londra, 1999.

LAFFIN, JOHN: *Brassey's Book of Espionage,* Brassey's, Londra, 1996.

LLOYD, MARK: *The Guinness Book of Espionage,* Da Capo Press, New York, 1994.

MCCORMACK, SHAUN: *Inside Britain's MI6. Military Intelligence 6,* The Rosen Publishing Group, New York, 2003.

MODIN, YURI: *Camarazii mei de la Cambridge,* Planeta, Barcelona, 1995.

OWEN, DAVID: *Hidden Secrets,* Firefly Books, Londra, 2002.

PERRY, ROLAND: *The Fifth Man,* Pan Books, Londra, 1994.

RENNI, JAMES: *The Operators. On the Streets with Britain's Most Secret Service,* Pen Sword, Yorkshire, 2004.

TOMLINSON, RICHARD: *MI6, Marea încălcare. De la Înalt Secret la Securitate Maximă.*

URBAN, MARK: The Sixteen. *The Covert Assasination Squad that Went Beyond the SAS,* Vision, Londra, 2003.

WEALE, ADRIAN: *Patriot Traitors: Roger Casement, John Amery and the Real Meaning of Treason,* Penguin Books Limited, Londra, 2001.

WEST, NIGEL: *A Matter of Trust. MI5 1945-1972,* Weidenfeld and Nicolson, Londra, 1982.

WEST, NIGEL: *Historical Dictionary of British Intelligence,* The Scarecrow Press, Oxford, 2005.

WRIGHT, PETER: *Vânător de Spioni. Confesiunea autobiografică a unui şef al serviciului de spionaj,* Ediciones B, Barcelona, 1987.